

Ân Sư Thừa Hoan

Contents

Ân Sư Thừa Hoan	1
1. Chương 1	1
2. Chương 2	3
3. Chương 3: (h)	5
4. Chương 4	8
5. Chương 5	10
6. Chương 6	13
7. Chương 7: (h)	15
8. Chương 8	17
9. Chương 9	19
10. Chương 10	21
11. Chương 11: (h)	23
12. Chương 12: (h)	25
13. Chương 13	27
14. Chương 14	29
15. Chương 15: (h)	31
16. Chương 16	35
17. Chương 17: (h)	38
18. Chương 18: (h)	40
19. Chương 19: Phiên Ngoại: Tiểu Biệt (hoàn)	42

Ân Sư Thừa Hoan

Giới thiệu

Thể loại: Đam mỹ, Hiện đại, Ngọt sủng, Niên hạ, Vườn trường, Nhẹ nhàng, Ấm áp, 1v1, có H, HE. Edit: MOETình trạng

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/an-su-thua-hoan>

1. Chương 1

Sau khi tan học, di động trong túi Tần Duyệt rung một chút, có tin nhắn đến, Tần Duyệt không để ý, tiếp tục giải đề trắc nghiệm lần trước cho học sinh, nói xong đề, Tần Duyệt chiếm dụng vài phần thời gian ra chơi, mắt thấy bọn học sinh phía dưới đều đã một bộ không có tinh thần nghe giảng bài, Tần Duyệt dứt khoát không miễn cưỡng, tuyên bố tan học liền thu thập đồ vật trở lại văn phòng.

Ngồi trước bàn làm việc, lúc này Tần Duyệt mới nhớ lấy di động ra xem tin nhắn vừa rồi, y mở màn hình, phát hiện quả nhiên là gia hỏa kia gửi tới, Tần Duyệt bấm mở, một hình ảnh chói mắt lập tức hiện ra, làm

y tức khắc xấu hổ buồn bực đỏ mặt lên, khoá nhanh màn hình, lại quay đầu nhìn, phát hiện xung quanh không có ánh mắt khả nghi mới nhẹ nhàng thở ra.

Chuyện trong nháy mắt như thế, trán Tần Duyệt toát ra một tầng mồ hôi mỏng.

Là Tôn Xán Tình gửi tới, ảnh chụp nam nhân mắt bị che lại, mặc sơ mi trắng nhăn nhúm, vạt áo mở, lộ ra một mảng lớn da thịt trắng nõn tinh tế, hai chân nam nhân không biết xấu hổ mở ra, hạ thân đỏ bừng sưng to, cao cao nhếch lên, từ lỗ nhỏ chảy ra dịch nhầy trong suốt làm ướt hành thân hơn phân nửa, huyết động phía sau ngậm một cây dương vật giả thô to. Tay nam nhân nhéo hai đầu vú đùa bỡn chính mình, đầy mặt đỏ bừng, biểu tình phóng đảng, khẽ nhếch môi phát ra rên rỉ mê người, bộ dáng tao lãng đến cực điểm.

Ảnh chụp người nam nhân này, chính là Tần Duyệt.

Tần Duyệt uống đầy ly nước, lại hít sâu vài hơi, lúc này mới từ trận kinh hách vừa rồi cùng xấu hổ và giận dữ bình tĩnh lại. Y siết chặt tay, trong lòng oán hận nói: Gia hỏa kia hiện tại càng ngày càng làm càn!

Chuông học vang lên, Tần Duyệt hai tiết sau cũng không có khoá (dạy), y còn hai bài thi chưa phê chữa, vừa vắn muốn trước tan tâm sửa xong bài thi. Các lão sư khác đi dạy, văn phòng rất nhanh chỉ còn lại Tần Duyệt.

Tần Duyệt vui đầu nghiêm túc sửa bài, không chú ý có người nhẹ bước chân từ ngoài cửa đi vào, Tôn Xán Tình lặng lẽ đến sau lưng Tần Duyệt, bất ngờ ôm lấy y từ phía sau, cầm đặt trên vai y, Tần Duyệt khiếp sợ, cảm nhận hơi thở người kia mới thả lỏng, y đẩy Tôn Xán Tình ra, nói:

“Đừng xằng bậy, đây là ở văn phòng!”

Tôn Xán Tình cười tủm tỉm nhìn y:

“Không quan hệ, dù sao hiện tại cũng không có người.”

Tần Duyệt đối với thái độ không sao cả của hắn có chút tức giận.

“Một lát sẽ có người trở lại, nếu như bị thấy được làm sao cùng mọi người giải thích?”

“Còn có thể giải thích thế nào, ăn ngay nói thật thôi.”

Tôn Xán Tình vẫn là bộ dáng không quan tâm, lại ôm tiếp.

“Đúng rồi, lão sư đã nhìn ảnh chụp tôi gửi đến chưa?”

Tần Duyệt nhớ tới tấm ảnh vừa rồi kia, mặt lập tức đỏ:

“Sau này đừng gửi những hình ảnh lung tung cho tôi.”

“Như thế nào là hình ảnh lung tung?”

Tôn Xán Tình bắt màn ôm bả vai Tần Duyệt, “Lão sư đáng vẻ kia thật đẹp a, nếu chỉ có một mình tôi nhìn thì quá đáng tiếc, nên làm em cũng nhìn xem ngày thường em là như thế nào làm tôi mê mẩn.”

Tôn Xán Tình vừa nói vừa nói lấy di động mình ra, mở ảnh kia ra đưa tới trước mắt Tần Duyệt, dán lỗ tai y:

“Lão sư, hảo hảo xem xem, bộ dáng em tối qua thật lãng hoá (dâm đảng~).”

Tần Duyệt nhìn ảnh chụp bộ dáng chính mình dâm thái chồng chất, nhớ lại tối qua y cùng Tôn Xán Tình hoạt động, mỗi một chi tiết như hiện lên trước mắt, xấu hổ đến gương mặt đỏ lên, hô hấp cũng bất tri bất giác tăng lên, Tôn Xán Tình phát hiện phản ứng của y, cười cắn lỗ tai y, một bàn tay cách áo sơ mi vuốt ve đầu vú Tần Duyệt, nhẹ giọng nói:

“Lão sư không phải là lại muốn? Bằng không liền ở đây tới một lần?”

Tần Duyệt bị Tôn Xán Tình mang đến từng đợt tê dại, nghe được lời này mới bình tĩnh, y còn trong văn phòng, vội vàng đứng dậy, tránh Tôn Xán Tình.

“Nói cậu đừng xằng bậy, hiện tại cậu cũng là lão sư, có thể hay không có bộ dáng làm lão sư người khác?”

Tôn Xán Tình cười hỏi: “Làm lão sư kẻ khác là bộ dáng gì, như vậy sao?”

Nói xong giơ ảnh lên trước mắt Tần Duyệt.

Tần Duyệt đẩy tay hắn ra, “Cậu nếu còn như vậy thì ra ngoài đi, sau này cũng đừng tới văn phòng tôi.”

Tôn Xán Tình vẻ mặt bị thương nói:

“Trước kia lão sư ôn nhu như vậy, như thế nào hiện tại ngược lại càng ngày càng hung(dữ~)? Tôi tới nơi này ly nước cũng chưa uống, em liền đuổi tôi đi.”

Tần Duyệt không thể chần chừ cầm lấy ly mình nước đưa cho hắn.

“Uống xong thì đi đi.”

Tôn Xán Tình tiếp nhận uống, trước khi ra ngoài lại tình sắc xoa nhẹ mông Tần Duyệt một phen, còn cố ý dùng ngón tay vói vào kẽ mông cách quần đấm vào hậu huyệt y một chút, làm cả người Tần Duyệt run lên, chút nữa đã kêu ra tiếng.

Tôn Xán Tình lúc này mới cảm thấy mỹ mãn, đi tới cửa quay đầu lại nói: “Lão sư, tôi đi trước, trưa tan tâm gặp.”

Tần Duyệt ngồi trở lại ghế, sau lưng lưu lại cảm giác ngón tay Tôn Xán Tình, làm y nhin không được dùng mông dán ghế dựa cọ cọ, lỗ nhỏ cũng một trận co rút lại, Tần Duyệt không thể không thừa nhận, thân thể y đã bị Tôn Xán Tình lẫn lộn đến càng ngày càng dâm dăng.

Lúc này Nghê lão sư cùng văn phòng đi đến, vừa vào cửa liền nói với Tần Duyệt: “Tôi thấy Tôn lão sư mới vừa ra ngoài, hắn lại tới tìm cậu sao, quan hệ hai người cũng thật tốt.”

Tần Duyệt thầm nghĩ thật nguy hiểm, nếu Tôn Xán Tình đi muộn một chút, nói không chừng đã bị người khác phát hiện dị trạng, y mặt không đổi sắc gật gật đầu.

“Hắn trước kia là học sinh của tôi.”

Nghê lão sư nghe xong cảm thán: “Hiện tại người trẻ tuổi tôn sư trọng đạo không nhiều lắm, nếu là học sinh tương lai cũng có thể kính trọng tôi như thế thì tốt rồi.”

Tần Duyệt ôn hòa cười: “Nhất định sẽ.”

2. Chương 2

Khi Tần Duyệt sửa xong bài thi, thời gian đã qua giờ tan tầm. Buổi chiều y chỉ có hai tiết, thời gian nghỉ trưa đầy đủ, vì vậy không nhanh không chậm đi đến căn tin trường học ăn cơm.

Giữa trưa ở căn tin trừ bỏ học sinh còn có lão sư trẻ tuổi chưa kết hôn, lúc Tần Duyệt gọi cơm xong tìm chỗ ngồi, liếc mắt một cái liền thấy được Tôn Xán Tình cùng mấy lão sư trẻ đang ngồi cách mình không xa.

Tần Duyệt cùng lão sư kia mấy không thân, lại lo lắng Tôn Xán Tình làm trò trêu chọc y trước mặt những người khác, thế là quay đầu hướng đi nơi khác.

Lúc Tần Duyệt trở lại trong ký túc xá, Tôn Xán Tình đã chờ bên trong, đang ngồi trên giường cúi đầu xem di động, Tần Duyệt mới vừa đến gần liền nghe được từ di động phát ra thanh âm.

“Lão sư cảm thấy thoải mái sao?”

“Ân..... Thật lớn..... Muốn bắn.....”

“Lão sư càng thích cái này hay vẫn là càng thích tôi?”

“Đều..... Đều thích..... Ân a.....”

“Xem lão sư giống như còn chưa thỏa mãn, vậy chỉnh đến lớn nhất đi.”

“A tôi, tôi không được.....”

Tần Duyệt nghe thấy mặt đỏ tai hồng, Tôn Xán Tình đang xem không phải chuyện đêm qua còn có thể là cái gì! Y ba bước thành hai đi tới bên người Tôn Xán Tình, một phen đoạt lấy di động trong tay hắn, Tôn Xán Tình lại trước một bước đem điện thoại ra phía sau, cười nói:

“Chờ tôi xem xong rồi lại cho lão sư xem, được không?”

“Ai muốn xem mấy thứ này!”

Tần Duyệt thở phì phì phản bác, nhưng đoạn video kia vẫn như cũ không dừng lại, trong phòng quanh quẩn âm thanh y cao trào vong tình rên rĩ, một tiếng so một tiếng càng cao, càng lạnh, Tần Duyệt xấu hổ đến đỉnh đầu đều muốn bốc khói,tươi cười trên mặt Tôn Xán Tình lại càng thêm đặc ý.

“Cậu mau đem nó tắt!”

Tần Duyệt ngữ khí tuy căm giận, nhưng rõ ràng không có tự tin.

“Hảo hảo, liền tắt.”

Tôn Xán Tình ấn di động vài cái, trận kêu rên rĩ cuối cùng ngừng lại, y ai oán:

“Sắp tới lúc lão sư bắn ra, đều không cho tôi xem xong.”

Tần Duyệt ở bên người hắn ngồi xuống, đem đầu chuyển tới bên kia:

“Cả ngày trong đầu cậu chỉ nghĩ mấy thứ này.”

Tôn Xán Tình vẻ mặt đương nhiên, “Tôi thích lão sư như vậy, lại là thời điểm huyết khí phương cương(tuổi anh đang sung sức~), nghĩ mấy thứ này không phải rất bình thường sao?”

Ngữ khí lại có chút ủy khuất, “Ngược lại là lão sư cả ngày hờ hững tôi, vừa rồi ở căn tin rõ ràng nhìn thấy, còn cố ý quay mặt đi khác.”

Tần Duyệt là người mềm lòng, nghe hắn vừa nói như thế thái độ liền hạ xuống, giải thích:

“Tôi là nhìn cậu cùng Mạnh lão sư bọn họ ngồi cùng nhau, tôi với bọn họ lại không thân, các cậu trẻ tuổi cười cười nói nói tôi chen vào không lọt, cho nên dứt khoát tự mình tìm chỗ ngồi khác.”

Lời này Tôn Xán Tình cũng không thích nghe, hắn ôm lấy eo Tần Duyệt:

“Mới không có, lão sư rõ ràng cũng còn trẻ tuổi như vậy.”

Tần Duyệt mặc hắn ôm, cười sờ sờ đỉnh đầu hắn:

“Tôi cũng đã sắp ba mươi, cùng các cậu hai mươi nào có thể so sánh.”

Tôn Xán Tình đem mặt chôn ở cổ Tần Duyệt cọ cọ, giống đại cú làm nũng, nói:

“Lão sư cùng người hai mươi tuổi không có biến hóa gì, vẫn xinh đẹp như vậy, lại đáng yêu.” Dừng một chút lại nói, “Chính là không ôn nhu như lúc trước.”

Tần Duyệt buồn cười, “Cậu cũng không phải tiểu hài tử như lúc trước, còn muốn tôi đối với cậu giống như trước vậy sao.”

“Đúng.” Tôn Xán Tình ôm y làm nũng.

“Được rồi.” Tần Duyệt vỗ vỗ sau lưng hắn, “Mau tranh thủ thời gian ngủ trưa, buổi chiều còn đi dạy.”

Tôn Xán Tình nói: “Tôi giữa trưa không quay về, ngủ ở nơi này của em.”

Tôn Xán Tình cũng không ở trong ký túc xá nhỏ của hắn ngủ quá mấy ngày, trên cơ bản đều là cùng Tần Duyệt nằm trên một giường, Tần Duyệt thúc giục hắn:

“Được rồi, mau cởi quần áo lên giường.”

Hai người nằm trên giường, Tôn Xán Tình lại bắt Tần Duyệt hảo hảo hôn một hồi, lúc này mới cảm thấy mỹ mãn nhắm mắt lại.

Tần Duyệt hiện tại dạy toán, áp lực không tính quá lớn, nhưng cũng không nhẹ nhàng. Tôn Xán Tình thì tốt một chút, hẳn là thầy dạy vẽ, mỹ thuật ở cao trung là chương trình học có thể có hoặc không, làm việc cực ít, thi cử tùy ý ứng phó, hơn nữa chỉ có cao nhất cao nhị có khóa mỹ thuật, mỗi lớp mỗi tuần một tiết, tuy Tôn Xán Tình dạy bảy lớp, nhưng tính một vòng cũng chỉ có bảy tiết mà thôi, dù học sinh có năng khiếu vẽ sẽ tìm lão sư chỉ dạy, nhưng kinh nghiệm Tôn Xán Tình còn quá ít, trước mắt không có học sinh tìm tới.

Chiều hôm nay kết thúc khoá, Tôn Xán Tình vừa hừ ca (anh hát trong sự tức giận~) vừa sửa sang lại phòng vẽ, học sinh mới vẽ một nửa liền ném tại đây, Tôn Xán Tình nhìn đường cong không biểu hiện ra bất cứ thiên phú cùng chăm chỉ gì chỉ có hỗn độn, nhìn không được đau lòng giấy trắng cùng bút mực bị nhóm nhóc làm hư.

Chờ Tôn Xán Tình thu thập tốt phòng học, tiết thứ ba đã bắt đầu từ lâu, Tôn Xán Tình nhớ rõ thời khoá biểu mỗi tuần của Tần Duyệt, biết y chiều nay chỉ có hai tiết, hẳn liền gọi cho Tần Duyệt, kêu y hiện tại lập tức đến phòng vẽ.

Khi Tần Duyệt đi vào cửa phòng học phát hiện màn bên trong bị kéo kín mít, y có chút minh bạch mục đích Tôn Xán Tình gọi mình tới, trong lòng y có chút bất đắc dĩ, lại mơ hồ chờ mong, vươn tay nhẹ nhàng gõ gõ cửa.

Cửa lập tức mở ra, một bàn tay to dùng sức kéo Tần Duyệt vào, trong phòng tối tăm, Tần Duyệt còn chưa phản ứng kịp đã bị đẩy lên ván cửa, tiếp theo môi Tôn Xán Tình hung hăng hôn lên.

Tần Duyệt phía trên thừa nhận hôn sâu, phía dưới bị Tôn Xán Tình đỉnh hông không ngừng cọ xát, dương vật rất nhanh bị kích thích trướng lên, Tần Duyệt cả người nhũn ra, tay không nhìn được câu cời Tôn Xán Tình, ôm chặt lấy hắn.

3. Chương 3: (h)

Nụ hôn kết thúc, Tôn Xán Tình đem ngón tay vói vào miệng Tần Duyệt đùa bốn đầu lưỡi y, thuận tiện đem ngón tay làm ướt, tiếp theo cởi dây nịt y ra, tay từ mặt sau dò xét đi vào, ngón tay ướt át nhắm huyết khẩu nhẹ nhàng xoa nắn, thỉnh thoảng cắn vào một ngón tay, Tần Duyệt khẽ rên một tiếng, nửa thân mình treo trên người Tôn Xán Tình, ngón tay hắn càng thêm thâm nhập, xoa ấn nơi mẫn cảm vách trong, hắn dần lỗ tai nói Tần Duyệt:

“Bên trong lão sư thật chặt, dù làm bao nhiêu lần, bên trong vẫn chặt như thế.”

Tần Duyệt chịu không nổi nhất là thời điểm hắn thân thiết nói dâm từ lãng ngữ, y một bên thừa nhận Tôn Xán Tình làm càn khiêu khích, một bên nghiêng răng nghiêng lợi:

“Cậu đừng..... Đừng nói nữa.”

“Nhưng lão sư không phải thích nhất nghe tôi nói lời này sao, mỗi lần nghe xong đều đặc biệt có cảm giác.”

Tôn Xán Tình lại hướng bên trong cắm vào một ngón tay, hướng điểm Tần Duyệt mẫn cảm đè xuống thật mạnh.

“A!.....”

Eo Tần Duyệt mềm nhũn, miệng mị kêu một tiếng, môi lại câu lên môi Tôn Xán Tình.

Hai ngón tay Tôn Xán Tình quen lối ở hậu huyết y đâm vào rút ra khuếch trương, cười:

“Lão sư cơ khát như thế, có phải hay không vừa rồi trên đường tới đã ướm?”

“Mới..... Mới không có.”

Tần Duyệt rên rỉ đứt quãng nói chuyện, “Tôi lại không biết..... Cậu là vì cái này..... Mới gọi tôi tới.”

“Lão sư lại gạt người.”

Tôn Xán Tình cắn lỗ tai y, một tay khác cầm dương vật cương cứng y trên dưới vuốt ve.

“Rõ ràng lúc trước đều ở chỗ này đã làm rất nhiều lần, lúc này gọi lão sư tới, chẳng lẽ còn có thể có mục đích khác sao?”

“Tôi..... Không biết.....”

Tần Duyệt chịu giáp công trước sau, thân thể bị trêu chọc đến choáng váng, chỉ cảm thấy chỗ sâu trong hậu huyết càng thêm hư không, cũng không có tinh lực cùng hấn cái cọ, nhịn không được vận vẹo thân mình khát cầu càng nhiều, đầu vú mẫn cảm dán ngực Tôn Xán Tình không ngừng cọ xát, sớm đã sung huyết đứng thẳng lên.

Tôn Xán Tình xoa nắn đần đần của(trứng~) y, động tác ngón tay trong thân thể y ra ra vào vào cũng nhanh hơn.

“Miệng nhỏ lão sư vẫn tham ăn như vậy, kệp tôi đến hảo chặt.”

Hậu huyết Tần Duyệt bị hấn nói kích thích co rút lại, ngoài miệng nhịn không được kêu lên:

“Ấn a..... Lại, lại sâu một chút.....”

Tôn Xán Tình cố ý buồn bã nói:

“Nhưng ngón tay thật sự cắm sâu không được, làm sao bây giờ?”

Tần Duyệt biết hấn muốn bức mình nói ra lời không biết cấu hồ, y cắn chặt môi không mở miệng, chủ động cởi quần Tôn Xán Tình, kéo quần lót hấn xuống, dương vật thô to sung huyết liền bắn ra, Tần Duyệt gấp không chờ nổi ngồi xổm xuống ngậm lấy quy đầu, tay cầm hành thân không ngừng vuốt ve, như nhấm nháp mỹ vị mê muội mút vào, tiếp theo lại dùng đầu lưỡi liếm hai viên tinh hoàn, lại đem dương vật thô dài ra sức toàn bộ hàm vào miệng, mắt Tần Duyệt ướm át như lấy lòng từ dưới hướng lên nhìn Tôn Xán Tình, đỏ mặt không lên tiếng cầu xin đổi phương mau dùng đại gia khóa này thỏa mãn chính mình.

Tôn Xán Tình bị bộ dáng này của y câu đến thần hồn điên đảo, rốt cuộc kìm nén không được, một tay kéo y lên, lại đè lưng y về phía mình ghé vào bàn bên cạnh, thô bạo kéo quần y xuống, mở mông y ra nhắm ngay lỗ nhỏ cơ khát dùng sức đâm vào.

Tần Duyệt lập tức lặng kêu một tiếng, chỉ cảm thấy mặt sau bị căng tràn đầy, vừa trướng đau vừa sáng khoái, nhịn không được nhếch mông về sau đong đưa cọ xát, thúc giục cự bồng Tôn Xán Tình trong thân thể mau động.

Tôn Xán Tình hưởng thụ cảm giác vách tường Tần Duyệt ẩm áp bao vây, hấn đem dương vật rút ra phân nửa, lại hung hăng xâm nhập, cảm nhận cả người Tần Duyệt run rẩy một trận, Tôn Xán Tình thỏa mãn ở kiểu mông(mông cong) tuyết trắng dùng sức vỗ hai cái, tràn ngập âm thanh nhục dục bạch bạch vang lên trong phòng học tối tăm.

Tôn Xán Tình một bên xoa mông Tần Duyệt, một bên duỗi tay lên phía trước nắm đầu vú y, ngón tay dùng sức véo, kích thích Tần Duyệt lập tức lại lặng kêu.

Tôn Xán Tình đỉnh dương vật ở tràng đạo quấy loạn, nói:

“Lão sư vừa mới còn ở lớp học nghiêm túc dạy học sinh, hiện tại liền chạy đến nơi đây dẫu mông để tôi thao, em nói nếu bọn họ nhìn em dạng này, sẽ có phản ứng gì?”

Động tác Tôn Xán Tình không chỉ không giải khát được Tần Duyệt, ngược lại bức cho y càng thêm dục hỏa khó nhịn, y khẩn cầu:

“Đừng nói nữa..... Mau, mau động.”

Tôn Xán Tình tiếp tục động tác, giả vờ không rõ hỏi:

“Lão sư, tôi hiện tại bất động sao?”

Tần Duyệt rút cuộc bất chấp hổ thẹn, cầu xin:

“Cậu đâm tôi...”

“Nguyên lai lão sư muốn tôi như vậy.”

Tôn Xán Tình lập tức không khách khí ở hậu huyệt y đâm vào, tiết tấu chín nông một sâu thẳng tiến, chốc lát hung hăng tiến nhanh đại lùi, hận không thể đem tròng đạo y đâm xuyên, lại cố ý hướng tới tuyến tiền liệt nghiền áp đảo lộng, thẳng đem Tần Duyệt thao làm kêu to không ngừng, đâm thủy giàn giụa, dâng trước cao cao nhếch lên vì động tác đâm vào mà run rẩy.

Để làm tình tăng thêm một chút kích thích, Tôn Xán Tình một bên tàn nhẫn cầm Tần Duyệt, một bên nói:

”Lão sư, chúng ta hiện tại đang ở trong lớp học, em ghé vào trên bục giảng cởi quần để tôi cầm em, mong nhếch cao, còn chủ động mở ra miệng nhỏ thúc giục tôi đi vào, học sinh phía dưới đều xem ngây người, không biết Tần lão sư bọn họ sao lại đột nhiên biến thành dạng này, tôi hung hăng cầm vào bên trong miệng em, em một bên tự sờ một bên vịn eo, kêu đến thật lớn. Sau lại có một học sinh hỏi em:

“Tần lão sư, hôm nay chúng ta không đi học sao” em trả lời: “Không a, hôm nay chúng ta không học toán học, học thao làm. ””

Tần Duyệt nhắm mắt lại dùng sức lắc đầu:

“Đừng nói nữa..... Đừng nói nữa.....”

Tôn Xán Tình miêu tả hình ảnh rõ ràng ở trong đầu y hiện ra, phảng phất y thật sự trước mặt đám hải tử bại lộ mặt đâm đáng nhất, hổ thẹn làm y vừa sợ hãi vừa hưng phấn, từ nửa người dưới truyền đến khoái cảm cũng trở nên càng thêm mãnh liệt, từng đợt từng đợt nhấn chìm hoàn toàn Tần Duyệt.

Tôn Xán Tình hạ thân không ngừng cố gắng mãnh cảm, ngoài miệng cũng không buông tha y.

“Rồi tôi đem em đặt trên bàn học thao, bên cạnh đứng đầy người, đều đang nhìn miệng nhỏ phía dưới em như thế nào hút tôi, lão sư hút đến tôi thật thoải mái..... vừa chặt lại nóng..... Đem hồn tôi đều hút đi.....”

Tần Duyệt bị hấn làm dục tiên dục tử, thần trí mê mang, liêm sỉ gì đều vứt trên chín tầng mây, chỉ biết điên cuồng vận vẹo thân mình đâm kêu:

“Ấn..... Hảo sâu..... Dùng sức làm tôi a.....”

Tôn Xán Tình dùng sức thao lộng tiểu huyệt Tần Duyệt không biết thỏa mãn, bấp dùi dùng sức đánh vào hai mông thịt trắng nõn. Trong phòng học quanh quẩn âm thanh đâm mĩ, bàn bị động tác hai người kịch liệt làm lung lay. Cuối cùng Tôn Xán Tình dùng sức vuốt ve véo lộng mông Tần Duyệt, thỉnh thoảng dùng sức tàn nhẫn đánh vài cái, còn thật thô dài hung hăng đỉnh tuyến tiền liệt Tần Duyệt, thao y đến vui sướng đạt tới cao trào, phía trước Tần Duyệt phun ra ra một cổ nùng tinh trắng đục, Tôn Xán Tình ôm sát eo y, cũng thỏa mãn đem tinh dịch mình bắn vào thân thể y.

Tần Duyệt toàn thân xụi lơ, Tôn Xán Tình lấy khăn giấy giúp y lau sạch hạ thân, tiếp theo hấn ôm y ngồi xuống ghế bên cạnh. Tần Duyệt mặt đỏ bừng dựa vào vai Tôn Xán Tình, còn chưa từ dư vị cao trào vừa rồi phục hồi tinh thần, Tôn Xán Tình yêu thương khẽ hôn mặt và môi y, nói:

“Thân thể lão sư càng ngày càng mềm mại, cùng em làm như thế nào cũng không đủ.”

Hấn lại ở trên môi Tần Duyệt hôn một cái thật mạnh.

“Cả đời cũng không đủ.”

Tần Duyệt bất đắc dĩ cười một chút, y nhìn sườn mặt Tôn Xán Tình anh tuấn, người trước mắt rõ ràng người còn trẻ như thế, tình cảm hai người cũng có không khí lão phu lão thê, Tần Duyệt một bên bình phục chính hô hấp, một bên nhớ lại chuyện năm đó hai người tương giao(kết duyên~).

4. Chương 4

Khi đó Tần Duyệt là tiểu lão sư mới tốt nghiệp ra đời, vừa tiến vào cao trung đã bị an bài đi dạy toán học, vì năng lực cùng kinh nghiệm người mới có hạn, khó có thể gánh trọng trách, đem lớp 11 ban ngữ văn giao cho y.

Bọn học sinh ban văn đại đa số học yếu, thành tích toán học càng là thảm không nở nhìn, mỗi lần thi cử chỉ có ít ỏi vài người có thể vượt qua đạt tiêu chuẩn, càng làm cho người đầu đầu là cách học ban này tập kỳ kém, phần lớn học sinh cơ bản vô tâm học, ngủ, đọc truyện, chỗ nào cũng có, thậm chí còn trực tiếp ở lớp đánh bài đầu địa chủ. Ban này cơ hồ là bị trường học mặc kệ, ngày đầu tiên Tần Duyệt tới lớp bọn họ, chỉ cảm thấy tâm đều lạnh.

Lý lịch Tần Duyệt ít, tuổi trẻ, tính tình mềm mại hiền lành, lại lớn lên mi thanh mục tú, thoát nhìn so bọn học sinh đang ngồi cùng lăm chỉ hơn vài tuổi, cơ bản quần không được bọn ngựa hoang tóc nhuộm màu xanh, lúc y giảng bài thường thường sẽ bị tiếng nói chuyện phiếm lúu rú phía dưới lấn áp. Tần Duyệt ngẫu nhiên lạnh mặt quát lớn vài câu, không chỉ bị nam sinh phản nghịch không chút khách khí phản bác, có đôi khi còn sẽ bị nữ sinh lớn mật đùa giỡn đến mặt đỏ tai hồng.

Tần Duyệt thật sự không có cách đối phó bọn nhóc, nhưng lại không giống được các lão sư khác mặc kệ như vậy, lập tức mặt học sinh cũng không nhìn, lên lớp xong liền chạy lấy người, cho nên đoạn thời gian kia y cảm thấy áp lực rất lớn, sự nghiệp vừa mới bắt đầu liền bị đá kích tàn khốc.

Kỳ thật ngay lúc đó bọn học sinh còn rất thích dễ khi tiểu lão sư này, duy nhất bất mãn là y luôn là quá tích cực cơ hồ mỗi lần đi học đều phải điểm danh, cũng vì như thế, mọi người ghét nhất môn toán.

Điểm danh nhiều, Tần Duyệt tổng kết ra một sổ đen trốn học, trong đó nằm trong ba hàng đầu sổ đen có nam sinh Tôn Xán Tình, Tần Duyệt cùng chủ nhiệm phản ánh qua vấn đề này, nhưng chủ nhiệm lớp giải thích nói Tôn Xán Tình là học sinh năng khiếu vẽ, thường xuyên phải tiến hành thêm huấn luyện chuyên nghiệp, cho nên có đôi khi sẽ có kẹt lịch học bình thường. Tần Duyệt hiểu rõ nguyên nhân, đối với chuyện Tôn Xán Tình trốn học cũng không truy cứu nhiều.

Có một lần Tần Duyệt dạy xong ôm sách giáo khoa về ký túc xá, đi qua hoa viên nhỏ sau khu dạy học phát hiện sau thân cây có người đứng, đang ngậm điếu thuốc hút nhả khói, Tần Duyệt vừa thấy thân hình cùng nửa sườn mặt kia liền biết là học sinh của y, thân là giáo viên ý thức trách nhiệm làm y lập tức đi qua ngăn lại người kia.

“Bạn học, ở trường học không được hút thuốc.”

Người kia ngẩng đầu tức giận liếc y một cái:

“Quản cái gì.” Lúc thấy rõ mặt Tần Duyệt hấn dừng một chút, không tình nguyện kêu một tiếng, “Tần lão sư.”

Tần Duyệt phát hiện nam sinh hút thuốc đúng là tTôn Xán Tình rón học trong sổ đen, y hỏi:

“Lúc này cậu không phải đi học sao, như thế nào chạy tới nơi này?”

Tôn Xán Tình tiểu lão sư tính tình tốt không ra có thái độ tôn trọng gì, thuận miệng nói dối:

“Tôi không thoải mái, vừa rồi đến phòng y tế.”

Tần Duyệt lại hỏi: “Là nơi nào không thoải mái, không thoải mái như thế nào còn hút thuốc?”

Tôn Xán Tình hoàn toàn không kiên nhẫn, “Lão sư, không phải chủ nhiệm lớp tôi, quản nhiều như vậy có phiền hay không a.”

Tần Duyệt không sinh khí, mà tiếp tục hỏi:

“Lúc tôi điểm danh cậu luôn là không có mặt, chủ nhiệm lớp nói cho cậu là học chuyên ngành đi, là như thế này sao? Hay là kỳ thật cậu không có học chuyên ngành, chỉ giống hôm nay trốn học mà thôi?”

Tôn Xán Tình quay đầu đi không đáp y, nói:

“Lão sư nghĩ thế nào thì như thế đó đi.”

Tần Duyệt đem điều thuốc trong tay dụi đi, khuyên nhủ:

“Cậu còn nhỏ, hiện tại đúng là thời điểm thân thể khoẻ khoắn, không nên hút thuốc. Cậu mau trở về học đi, chuyện hôm nay tôi không nói cho người khác, nhưng sau này cậu đừng như vậy nữa.”

Tôn Xán Tình trợn mắt, nghĩ thầm người này thật quá dài dòng, chẳng lẽ y cho rằng mình liền sẽ cảm ơn y sao? Nhưng Tôn Xán Tình không nghĩ đem chuyện làm lớn, dứt khoát thuận theo, không có thành ý nói:

“Đã biết, cảm ơn lão sư.”

Tần Duyệt vừa lòng gật gật đầu, nhìn hẩn mỉm cười: “Hảo, mau trở về đi thôi.”

Tôn Xán Tình xoay người lại nhìn y một cái, lần đầu tiên chú ý đến bộ dáng tiểu lão sư này cười rộ lên còn xinh đẹp hơn.

Trải qua lần đó, Tần Duyệt chú ý Tôn Xán Tình vài phần, số lần học sinh này trốn học cũng không giảm bớt, ở phòng học cũng không nghiêm túc nghe giảng bài, không phải nhìn chăm chăm ngoài cửa sổ phát ngốc chính là vùi đầu viết viết vẽ vẽ, kỳ thật học sinh giống hẩn không ít, Tần Duyệt muốn xen vào cũng thật sự hữu tâm vô lực.

Một lần giải trắc nghiệm, Tần Duyệt ở trên bục giảng giám sát học sinh phía dưới giải đề, đầu ghé tai nhắc nhở học sinh mấy câu, y chú ý tới động tác viết của Tôn Xán Tình có chút không thích hợp, Tần Duyệt đến gần liền thấy, lúc này mới phát hiện hẩn căn bản là không giải đề, mà là đang ký hoạ vẽ tranh, hơn nữa vẽ là Maksim Gorky* dán trên tường phòng học.

Tần Duyệt nhẹ nhàng gõ gõ bàn Tôn Xán Tình, Tôn Xán Tình hoảng sợ, đột nhiên ngẩng đầu lên vừa lúc đối diện đôi mắt Tần Duyệt ôn hòa thanh tú, Tần Duyệt cầm đi ký hoạ kia, nhẹ giọng nói với hẩn:

“Tan học tới văn phòng tôi một chuyến.”

Tôn Xán Tình bị bắt, tâm tình vô cùng buồn bực, nhìn bài thi đề mục cũng không xem liền tùy tiện điền xong rồi ghi đề, cuối cùng lại viết tên của mình, chuông tan học vang lên lung tung nộp bài. Nhìn Tần Duyệt thu xong bài thi đi văn phòng, Tôn Xán Tình gãi gãi đầu, vẫn là đi theo sau y cùng nhau vào văn phòng.

Tần Duyệt lật qua bức tranh kia, trước kia y đi học cũng gặp qua không ít vì trà trộn vào đại học mà chuyển vào trường mỹ thuật là mỹ thuật sinh gà mờ, nhưng nhìn bức tranh Tôn Xán Tình, hẩn cùng bọn họ hiển nhiên không giống nhau, hẩn là chân chính thiên phú hội họa, hơn nữa đối hội họa là người tràn ngập nhiệt tình.

Tôn Xán Tình đứng bên bàn làm việc Tần Duyệt, thoát nhìn cũng không như bộ dáng tới nhận sai. Tần Duyệt đem tranh đặt trước mặt hẩn, nói:

“Phương diện này tôi đều nhìn ra, vẽ thật tốt.”

Tôn Xán Tình vốn dĩ đang chờ giáo huấn, không nghĩ tới câu đầu tiên là khích lệ mình, hẩn sửng sốt một chút: “Cảm ơn lão sư.”

Tần Duyệt cười, lại nói: “Cậu vẽ tranh tốt như thế, tương lai khẳng định có thể thi đậu trường học nghệ thuật rất lợi hại.”

Tôn Xán Tình tức khắc được khen đến có chút ngượng ngùng, “Hy vọng như vậy.”

Tần Duyệt tiếp tục nói: “Bất quá tuy rằng nghệ thuật xét điểm môn văn không cao, cậu vẫn không thể quá lơ là, nếu tương lai qua cửa, nhưng là bị ngữ văn kéo chân, kia không phải quá đáng tiếc sao? Khả năng môn văn hóa cuar cậu không phải thật tốt, bất quá học kỳ vừa mới phân khoa, từ giờ trở đi nghiêm túc chuẩn bị vẫn còn kịp.”

“Nga.” Tôn Xán Tình lúc này nghe cũng không để bụng, người này nói đến cùng vẫn vì muốn khuyên mình hảo hảo học tập.

Tần Duyệt đem viết Tôn Xán Tình tên kia trương bài thi rút ra, nói:

“Bài thi cậu lấy về hảo hảo làm lại, không hiểu có thể hỏi đồng học, cũng có thể tới hỏi tôi, thứ sáu tan học nộp cho tôi, có thể đi?”

Tần Duyệt nói hòa hòa khí khí, lại thân thiết ôn nhu, Tôn Xán Tình cho dù không quá tình nguyện, cũng vẫn đáp ứng rồi.

“Có thể.”

Tần Duyệt đem bài thi và bức tranh đưa cho hắn, Tôn Xán Tình tiếp nhận, lại nhìn thoáng qua tiểu lão sư tuổi trẻ văn tú, cảm thấy y xác thật so với trước kia bất động giờ miệng đầy đạo lý muốn đáng yêu nhiều.

Maksim Gorky (1868-1936) được xem là nhà văn kiệt xuất của nền văn học nước Nga vào thế kỷ XX.

5. Chương 5

Kỳ thật khi Tôn Xán Tình ở sơ trung thành tích không tồi, nhưng từ lúc tiến vào cao trung liền không như hảo hảo nghe giảng, đương nhiên không giải được đề trước mắt. Tôn Xán Tình đem bài thi lấy về, bạn học xung quanh mỗi người nói cho hắn đáp án khác nhau, liền tùy tiện ghi mấy công thức qua loa cho xong. Chờ đến thứ sáu, hắn chọn lúc Tần Duyệt không ở văn phòng, đem bài thi ném trên bàn y chạy lấy người.

Nhưng Tần Duyệt xác thật là người thực tích cực, y nhìn ra đáp án bài thi chấp vá lung tung, tan học lại gọi Tôn Xán Tình vào văn phòng, kêu hắn giải thích phương pháp tính ra đáp án. Tôn Xán Tình đương nhiên không thể nói được, đành phải thừa nhận đáp án đều là chép bạn học, Tần Duyệt nghe xong nói:

“Tôi lúc trước nói cậu có thể hỏi bạn học, là cho cậu hỏi phương pháp giải đề, không phải hỏi đáp án cuối cùng, chỉ có hiểu được cách làm, lần sau đề giống nhau mới có thể giải ra. Bài thi lần sau tôi sẽ phê, nhưng khi đó phỏng chừng cậu không nhất định sẽ hảo hảo nghe giảng bài, cho nên hôm nay tôi giảng cho cậu một lần.”

Tần Duyệt đẩy ghế để Tôn Xán Tình ngồi bên cạnh, tiếp theo kiên nhẫn giảng giải cho hắn. Kỳ thật đề trắc nghiệm không quá khó, số lượng cũng không nhiều lắm, nhưng lý thuyết cơ bản Tôn Xán Tình thật sự không tốt, rất nhiều công thức cơ bản hay định lý đều không rõ, cho nên cho dù Tần Duyệt nói được tình tề lại dễ hiểu, Tôn Xán Tình vẫn nghe cái biết cái không.

Tôn Xán Tình ngồi cách Tần Duyệt rất gần, mơ hồ ngửi được trên áo sơ mi Tần Duyệt có hương vị thanh tân sạch sẽ mà thoải mái, hắn chú ý cổ Tần Duyệt thực trắng. Khi nói chuyện hầu hết vừa động, môi không ngừng đóng mở thoạt nhìn cũng thực mềm mại. Hai tay xinh đẹp thon dài đặt trên bàn, bộ dáng viết chữ tràn ngập mỹ cảm.

Tôn Xán Tình thích vẽ tranh, đối mỹ cảm rất nhạy bén, hôm nay là lần đầu tiên hắn gần gũi quan sát Tần Duyệt một phen, phát giác cả người tiểu lão sư này đều như tản ra một loại tao nhã dụ hoặc.

“..... Cho nên đề này giải chính là như vậy, hiểu chưa?”

Tôn Xán Tình cảm thấy mình như nghe hiểu, gật gật đầu: “Hiểu.”

“Hảo, vậy hôm nay giảng đến đây đi, bài thi này đều là ngày thường kiểm tra, cậu trở về lại ngẫm nghĩ hảo hảo một chút, tương lai gặp cùng loại đề sẽ suy một ra ba.”

Tần Duyệt thu thập đồ vật trên bàn, mới phát hiện thời gian đã gần 6 giờ rưỡi, còn hơn nửa giờ là bắt đầu tiết tự học buổi tối, Tần Duyệt nhất thời cảm thấy thập phần có lỗi.

“Không nghĩ tới đã qua nhanh như thế, chắc cậu rất đói bụng đi? Đề do tôi không chú ý thời gian, chậm trễ cậu ăn cơm, thật sự ngưng ngưng.”

Tôn Xán Tình lần đầu tiên nghe lão sư xin lỗi mình, hẳn một bên cảm thấy mới mẻ, một bên lại cảm thấy về mặt Tần Duyệt xin lỗi có chút đáng yêu, lắc lắc đầu: “Không có việc gì.”

Tần Duyệt nói: “Hiện tại căn tin phở cũng không còn đồ ăn gì, tôi mời cậu đi ăn bên ngoài trường học.”

Tôn Xán Tình không nghĩ tới hôm nay còn có thể kiếm lời một bữa cơm chiều, một chút cũng không khách khí đáp ứng.

Hai người cuối cùng gọi hai tô mì sợi, Tôn Xán Tình vừa mới ăn xong, Tần Duyệt thúc giục hắn chạy nhanh về trường học, “Lập tức bắt đầu tiết tự học buổi tối, ăn no thì mau trở về đi học.”

“Nga.” Tôn Xán Tình ăn no có chút lười biếng, một chút cũng không muốn trở lại phòng học, chỉ tiếp tục ôm tô ăn canh kéo dài thời gian.

Tần Duyệt rút khăn giấy đưa cho hắn: “Lau miệng một chút.”

Ngón tay sạch sẽ tay cầm khăn giấy, Tôn Xán Tình đột nhiên cảm thấy hình ảnh này hẳn nếu vẽ ra xuống, hẳn tiếp nhận khăn giấy, ngón tay chạm qua nơi Tần Duyệt cầm vừa rồi lau lau môi, trong lòng có loại cảm giác kì diệu.

Sau lần này, Tôn Xán Tình tuy học tập vẫn có lệ trước sau như một, nhưng tiết toán lại rất ít trốn, bất quá này cũng không đại biểu cho hắn sẽ nghiêm túc nghe giảng bài. Hắn chỉ là muốn nhìn Tần Duyệt nhiều hơn mà thôi, nhìn tiểu lão sư này rất cuộc có bao nhiêu nơi cùng những người khác không giống nhau, nhưng Tôn Xán Tình nhìn càng nhiều càng thêm phát hiện, Tần Duyệt ở trong mắt hắn đã trở nên cùng người khác càng ngày càng không giống nhau.

Thi cuối kỳ sẽ họp phụ huynh, các ba mẹ đều được an bài trên chỗ ngồi con mình, Tần Duyệt dạy môn chính cũng sẽ lên tiếng ở nhà trường, khi lên tiếng, ý lưu ý đến chỗ ngồi Tôn Xán Tình trống không, phụ huynh hắn hôm nay không tới. Vì tránh cho học sinh hưởng cha mẹ giấu giếm, giáo viên đều trực tiếp liên hệ gia đình báo cho bọn họ thời gian tham dự cụ thể, không biết ba mẹ Tôn Xán Tình hôm nay rốt cuộc có chuyện gì, con trai mình cũng không thể tới xem.

Nghỉ đông qua đi, một học kỳ mới đã đến, tiết toán đầu làm Tôn Xán Tình mặc danh kỳ diệu có chút hưng phấn. Hắn đã một tháng không gặp Tần Duyệt. Lúc ở nhà hắn thường thường sẽ nhớ tới Tần Duyệt, muốn nghe âm thanh y, muốn nhìn y viết chữ trên bảng, muốn nhìn bóng dáng y thon dài đi vào văn phòng. Bất tri bất giác, Tôn Xán Tình nghỉ đông vẽ rất nhiều tranh Tần Duyệt, hắn thậm chí trộm nghĩ, nếu lại để Tần Duyệt tịch thu tranh của hắn, khi nhìn đến tranh toàn là y, không biết sẽ có phản ứng như thế nào?

Trong lớp học Tần Duyệt vẫn là bộ dáng cũ, trước điểm danh, rồi mới dùng thanh âm ôn hòa giảng bài, ngẫu nhiên sẽ dừng lại cường điệu một chút, Tôn Xán Tình dùng tay nâng mặt nhìn chăm chăm y, bút kẹp giữa mũi và miệng, môi nhếch lên như muốn hôn môi ai.

Tan học Tần Duyệt gom sách đi, Tôn Xán Tình đột nhiên đứng lên đi theo. Không gặp lâu như thế, hắn rất muốn cùng Tần Duyệt trò chuyện, nhưng lại không biết nên nói cái gì, thế là giả vờ đi WC cùng Tần Duyệt chào hỏi:

“Tôn lão sư.”

“Àn.” Tần Duyệt mỉm cười nhìn hắn gật đầu.

Tôn Xán Tình còn muốn lại cùng y nhiều lời mấy câu, liền nói: “Lão sư nghỉ đông đi chỗ nào chơi sao?”

Tần Duyệt đáp: “Tôi về nhà.”

“Lão sư không phải người ở đây à.”

Tần Duyệt lại gật gật đầu, “Không phải.”

“Nga.”

Tôn Xán Tình vừa định tiếp tục hỏi nhà y ở nơi nào, lại nghe thấy Tần Duyệt hỏi: “Đúng rồi, tôi nhớ rõ học kỳ 1 phụ huynh nhà cậu không tới, bọn họ quá bận sao?”

Tôn Xán Tình vốn đang rất vui vẻ, vừa nghe lời này sắc mặt liền tối sầm, nói: “Xem như đi.”

Tần Duyệt không quá rõ, “Xem như?”

“Dù sao có rảnh cũng sẽ không tới.” Tôn Xán Tình nói xong đi phía trước vài bước, quay đầu lại nói với Tần Duyệt, “Lão sư tái kiến.”

Tần Duyệt nhận ra gia đình Tôn Xán Tình hẳn là có chút vấn đề, hơn nữa vấn đề này nói không chừng là nguyên nhân ảnh hưởng hẳn học tập. Sau đó Tần Duyệt cố ý hướng chủ nhiệm lớp Tôn Xán Tình hỏi tình huống, nhưng chủ nhiệm cũng không rõ ràng những việc này, thế là ngày hôm sau hết tiết toán, y gọi Tôn Xán Tình vào phòng mình.

Vì hôm nay tiết toán là tiết cuối cùng trong buổi sáng, lúc này trong văn phòng không có những người khác, Tôn Xán Tình không biết Tần Duyệt gọi tới là vì chuyện gì, trong lòng nghi hoặc vừa hỗn loạn vừa chờ mong cùng khẩn trương.

Tần Duyệt để Tôn Xán Tình ngồi bên cạnh, hòa ái mở miệng:

“Hôm qua tôi nghe cậu nói về chuyện gia đình, cậu nói ba mẹ có rảnh cũng sẽ không tới, có thể nói cho tôi tại sao không?”

Tôn Xán Tình không nghĩ tới nguyên lai y tìm mình là vì hỏi cái này, hẳn cần môi, nói:

“Ba mẹ lúc tôi còn rất nhỏ đã ly hôn, mẹ tôi nhiều năm trước cùng người khác đi Mỹ, đương nhiên tôi không được.”

Tần Duyệt lại hỏi: “Vậy ba cậu đâu?”

Tôn Xán Tình nhìn về hướng khác, tức giận nói: “Hắn càng không đến, chê tôi làm mất mặt.”

Tần Duyệt cười: “Có nhi tử soái khí lại vẽ đẹp như thế, cao hứng còn không kịp, như thế nào sẽ ngại mất mặt?”

Tôn Xán Tình nghe y khen như thế, trong lòng có chút ngọt, ngữ khí cũng mềm xuống:

“Lúc trước tôi vì vẽ tranh mới có thể được đặc biệt chọn vào, nhưng là ba tôi muốn tôi ở cao trung một lòng đọc sách, tương lai làm thầy giáo, không cho tôi vẽ tranh, tôi không đồng ý, luôn cùng hắn đối nghịch, sách cũng không nghĩ đọc, hẳn xem thành tích tôi hiện tại trở nên kém như thế, cả ngày nói tôi ném mặt mũi hắn.”

Nguyên lai là vì như vậy, Tần Duyệt cảm thấy cách đưa nhỏ này xử sự thật sự ấu trĩ, nhưng vẫn an ủi:

“Ba cậu tuy rằng là vì tốt cho cậu, nhưng hẳn là phải tôn trọng ý kiến cậu, cậu nếu thích vẽ tranh như thế, lại vẽ rất tốt, hẳn hẳn nên cố vũ cậu nhiều hơn mới đúng.”

Thấy Tôn Xán Tình gật gật đầu, Tần Duyệt lại tiếp tục, “Bất quá hẳn suy xét đương nhiên cũng có đạo lý, đem yêu thích trở thành nghề nghiệp phát triển cũng không dễ, hẳn đối nghệ thuật khả năng cũng có chút hiểu lầm, cậu nếu muốn hẳn hiểu cậu, nên hảo hảo cùng hắn câu thông, cùng hắn đối nghịch làm sao có lợi?”

Tôn Xán Tình cảm thấy y nói tựa hồ không sai, cúi đầu không nói.

Tần Duyệt biết hẳn nghe lọt, lại khuyên nhủ: “Cậu có thể cùng ba ba nói, một bên vẽ tranh một bên đọc sách cũng có thể làm thầy giáo, nếu muốn cho hẳn tin tưởng cậu, đầu tiên cậu đem thành tích đẩy cao lên, hẳn nhìn cậu tiến bộ, nhất định sẽ không như hiện tại phản đối như thế.”

Tôn Xán Tình cúi đầu lẩm bẩm: “Muốn đẩy cao thành tích nào dễ dàng a.”

“Là không dễ dàng, cho nên cậu phải nỗ lực nhiều nha.”

Tần Duyệt nhìn hẳn, “Ngữ văn tự học không khó, đọc nhiều rất nhanh tiến bộ, toán học thì khó một chút, như vậy đi, sau này tôi dạy bổ túc toán cho cậu, đem kiến thức cậu bỏ qua ôn lại, ít nhất sẽ làm được những bài cơ bản, cậu cảm thấy thế nào?”

Tôn Xán Tình không thể tưởng tượng được Tần Duyệt nguyện ý giúp mình như vậy, trong lòng hân ẩm áp, thốt lên kêu một tiếng: “Lão sư.....”

Tần Duyệt mỉm cười nhìn hân, “Quyết định như thế.”

6. Chương 6

Tôn Xán Tình kỳ thật cũng thông minh, chỉ cần hân chịu nghiêm túc học, đẩy cao thành tích cũng không phải chuyện khó. Nhờ Tần Duyệt đốc lòng phụ đạo, hân nỗ lực đem kiến thức trước kia bỏ qua bù về, giải được bài có cảm giác thành tựu cộng thêm Tần Duyệt khích lệ biến thành động lực lớn nhất cho hân.

Học nhiều nên quan hệ Tôn Xán Tình và Tần Duyệt rất nhanh trở nên thân cận, Tôn Xán Tình biết nữ sinh trong lớp đều thích Tần Duyệt, hết tiết không có việc gì đều quần lấy y nói chuyện, Tôn Xán Tình mỗi lần nhìn những nữ sinh vây quanh Tần Duyệt riu rít cười không ngừng liền cảm thấy trong lòng không thoải mái, như rõ ràng tiểu lão sư chỉ thuộc về hân một người bị những người khác kéo đi rồi nhưng Tần Duyệt vốn dĩ không phải thuộc về hân.

Thế là Tôn Xán Tình luôn cố ý chọn thời gian tan học đến Tần Duyệt hỏi vài vấn đề, hỏi xong cái này lại hỏi cái kia, một hai kéo dài tới chuông vào học vang lên mới bỏ qua. Những nữ sinh chen vào không lọt, hậm hực nhìn Tần Duyệt vội vàng rời đi, lúc này Tôn Xán Tình cảm thấy vô cùng đắc ý, tuy hân chưa từng nghĩ qua loại đắc ý này đến tột cùng là bởi vì cái gì.

Hôm nay học bổ túc kết thúc, Tôn Xán Tình nháo mời Tần Duyệt đi ăn mì sợi bên ngoài trường học một lần, Tần Duyệt không có cách nào, chỉ phải đáp ứng, Tôn Xán Tình lập tức mặt mày hớn hởi, cao hứng nói:

“Cảm ơn tiểu lão sư.”

“Cậu gọi tôi là gì?” Tần Duyệt cố ý xụ mặt, nhưng bộ dáng kia nhìn vẫn thực ôn hòa, thậm chí có chút dung túng.

Tôn Xán Tình cảm thấy trong lòng ngọt đến như ăn đường, cố ý tiến đến bên tai Tần Duyệt, lại lặp lại một lần, “Cảm ơn tiểu lão sư ”

Tần Duyệt bất đắc dĩ cười một chút, “Đi thôi, đi ăn.”

Từ học kỳ tới nay, thái độ Tôn Xán Tình học tập chuyển biến tất cả mọi người đều rõ như ban ngày, tuy lần đầu tiên kiểm tra hân tiến bộ còn chưa rõ, nhưng lần thứ hai thi trực tiếp lọt top mười sáu, chủ nhiệm lớp ở lớp học khen ngợi hân. Tôn Xán Tình một lần nữa nhắc với ba hân tương lai muốn tham gia nghệ thuật, phản đối cũng không kịch liệt như trước.

Tần Duyệt cũng thực cao hứng vì hân. Y làm lão sư nửa năm, dạy một đám học sinh bị trường mặc kệ, mỗi ngày đi học hỗn loạn, thành tích mỗi lần thi cứ đếm ngược. Cục diện như vậy làm y cảm thấy uể oải, nhưng Tôn Xán Tình hăng hái tiến bộ làm y thấy được một ít giá trị mình nỗ lực. Lúc hai người gặp nhau, y luôn tận sức cổ vũ Tôn Xán Tình, vì Tôn Xán Tình cũng vì mình cổ vũ hân.

Mùa hè tới rất nhanh, buổi tối Tôn Xán Tình mấy ngày nay bị gió thổi qua đầu, một không cẩn thận cảm mạo. Sáng nay hân cảm giác cả người đều choáng váng mơ hồ, hân trốn tiết thể dục cuối, ở trong phòng ghé vào bàn học ngủ.

Tần Duyệt đi ngang qua lớp Tôn Xán Tình vừa vận thấy, đi vào vồ vồ sau lưng hân, hỏi: “Xảy ra chuyện gì, không thoải mái sao?”

“Àn.....” Tôn Xán Tình miễn cưỡng ngẩng đầu lên, cảm giác có một bàn tay mềm ẩm đặt trên trán mình.

“Nóng như thế, quả nhiên phát sốt, tôi đưa cậu đến phòng y tế.”

Tần Duyệt nâng Tôn Xán Tình dậy, tưởng giá hắn đứng lên, không ngờ Tôn Xán Tình giữa mơ hồ đột nhiên ôm chặt eo y, mặt dán trên bụng nhỏ của y cọ xát vài cái, hương vị trên người Tần Duyệt làm Tôn Xán Tình cảm thấy an tâm, hắn lẩm bẩm kêu một tiếng: “Lão sư.....” Nghe thỏa mãn mà tràn ngập ỷ lại.

Tần Duyệt bị bộ dáng hắn làm cho tâm đều mềm, vuốt đầu hắn nói:

“Được rồi, chúng ta hiện tại đi phòng y tế được không? Uống thuốc xong ngủ tiếp, tỉnh lại thì tốt rồi.”

Tôn Xán Tình tuy tuổi không lớn, nhưng thân thể phát dục cùng người trưởng thành không sai biệt mấy, Tần Duyệt dìu hắn đến phòng y tế mất một phen công phu. Nhân viên y tế cho hắn chút thuốc hạ sốt pha nước uống, mắt thấy thời gian đã tới giờ tan học, nhân y tế cũng sắp tan tầm, Tần Duyệt nghĩ nghĩ, cuối cùng dìu Tôn Xán Tình tới ký túc xá mình.

Khi Tôn Xán Tình tỉnh lại phát hiện đang nằm ở một nơi xa lạ, đây là tiểu phòng xếp sạch sẽ ngăn nắp, đồ vật không nhiều lắm, mang phong cách trí thức. Tôn Xán Tình phát hiện mình bị hương vị thuộc về Tần Duyệt vây lấy. Nệm, chăn, gối đầu, đều tràn ngập hương vị thanh tân sạch sẽ mà thoải mái làm hắn bỗng nhiên có chút nóng nóng. Hắn đem nửa khuôn mặt vùi vào chăn mỏng, ngửi một ngệm thật sâu, hiểu nơi hiện tại mình ở.

Thời gian đã là buổi chiều, còn tốt là chiều nay Tần Duyệt không có tiết học, có thể vẫn luôn ở lại trong ký túc xá chiếu cố hắn.

Lúc này y thấy Tôn Xán Tình tỉnh lại, đưa tay dò nhiệt độ trán hắn, nói: “Đã khá hơn nhiều, cậu đói bụng không? Tôi nấu cho cậu chút đồ ăn.”

“Nga, hảo.” Tôn Xán Tình tham lam nhìn Tần Duyệt, không biết ánh mắt mình có bao nhiêu mê luyến.

Tần Duyệt rất ít khi nấu cơm trong ký túc xá, dụng cụ ở đây không đầy đủ, chỉ có thể miễn cưỡng nấu bát mì. Tôn Xán Tình nhìn bóng dáng Tần Duyệt vì mình bận rộn, đồ mặc mùa hè phác họa ra đường cong thân thể mảnh khảnh cao dài. Ánh mặt trời ngoài cửa sổ thực mạnh, làn da trắng nõn dưới ánh sáng có vẻ gần như trong suốt. Tôn Xán Tình xem đến nuốt yết hầu một chút, nhin không được từ trên giường ngồi dậy, mang giày đi đến sau lưng Tần Duyệt, ôm lấy y.

Đột nhiên rơi vào trong ngực thiếu niên, Tần Duyệt có chút kinh ngạc, hỏi: “Như thế nào lại xuống? Mau trở về nằm đi, nấu xong tôi sẽ gọi cậu.”

Trong lòng Tôn Xán Tình nổi lên cảm giác xa lạ, nhưng thực ấm áp, còn mang theo một cổ ngọt ngào, làm hắn chỉ nghĩ chặt chẽ ôm người này không bao giờ buông ra, hắn đem mặt dựa vào trên vai Tần Duyệt, nhẹ giọng kêu: “Lão sư.”

Tần Duyệt nghĩ hắn trở thành tiểu hài tử làm nũng khi sinh bệnh, y sủng nịch vỗ vỗ bàn tay Tôn Xán Tình, nói:

“Được rồi, nơi này rất nóng, mau trở về nằm một chút đi.”

Tôn Xán Tình lại ở cổ y cọ vài cái, lúc này mới nghe lời trở lại giường. Không bao lâu Tần Duyệt nấu xong mì sợi bùng lên, Tôn Xán Tình ăn xong cầm chén phát gốc chốc lát, lại quay đầu lẳng lẳng nhìn chăm chăm Tần Duyệt.

“Nhìn tôi làm cái gì?” Tần Duyệt hỏi hắn.

“Lão sư đối tôi thật tốt.”

Tôn Xán Tình lúc còn rất nhỏ ba mẹ đã ly hôn. Ba hắn một đại nam nhân cũng cẩn thận săn sóc nhưng không đến đâu. Hắn đã thật lâu không gặp được ai quan tâm hắn như thế, đối hắn tốt như thế, hắn đột nhiên đến gần Tần Duyệt, không nhin được đầu đem môi hôn y một chút. Tần Duyệt ngây dại, y vuốt nơi vừa mới bị Tôn Xán Tình hôn, có chút nghi hoặc nhìn hắn.

Tôn Xán Tình tâm sắp nhảy ra, nói: “Lão sư, tôi rất thích em.”

Tần Duyệt nghe vậy nở nụ cười, nói: “Tôi cũng rất thích cậu a.”

Tôn Xán Tình nghe vậy vui sướng một trận, lại nhịn không được mắt mát, hẳn hiểu mình đối với Tần Duyệt đến tột cùng là tình cảm như thế nào, cũng hiểu Tần Duyệt nói thích hẳn, cùng hẳn thích Tần Duyệt, là không giống nhau.

Tiếng trung dịch ra chỉ có ta-người nên mình dùng xưng hô của bạn công là tôi-em lúc hiện tại nhé!

7. Chương 7: (h)

Trong phòng vẽ, Tôn Xán Tình hôn môi Tần Duyệt, thấy y có chút thất thần, liền hỏi: “Lão sư suy nghĩ cái gì?”

Tần Duyệt đáp: “Nhớ tới chuyện trước kia.”

“Bao lâu trước kia?” Tôn Xán Tình lại hỏi.

“Thời điểm chúng ta còn chưa bên nhau.”

Quần Tần Duyệt còn chưa cởi, Tôn Xán Tình đưa tay vói vào vuốt ve bắp đùi y, ngẫu nhiên lại nhẹ xoa dương vật vừa bắn tinh mềm xuống một chút, môi hôn cổ y, Tần Duyệt cảm thấy thoải mái cực kỳ, đắm chìm bầu không khí hoan ái ngọt ngào mà ôn nhu.

Tôn Xán Tình ở trên cổ y cắn một ngụm, hỏi: “Sao đột nhiên lại nhớ tới những chuyện đó?”

Tần Duyệt ôm eo hẳn, nói: “Không biết, bất quá cảm thấy khi đó cậu cũng rất đáng yêu.”

“Kia đương nhiên.” Tôn Xán Tình không chút khách khí, “Hiện tại càng đáng yêu.”

Tần Duyệt nói: “Khi đó cậu còn sẽ thẹn thùng, nào nghĩ đến hiện tại sẽ biến thành dạng này.”

Tôn Xán Tình đưa tay hướng mặt sau Tần Duyệt tìm kiếm, xoa nắn hậu huyệt y vẫn cứ ướt át, lại đem ngón tay cắm vào, nghe Tần Duyệt hừ nhẹ, Tôn Xán Tình vừa đảo ngón tay vừa ở bên tai y thấp giọng:

“Tôi cũng không nghĩ tới lão sư hiện tại sẽ biến thành cái dạng này đâu.”

Thân thể Tần Duyệt sau cao trào rất mất cảm, rất nhanh lại bị ngón tay Tôn Xán Tình cắm kêu lên. Khoái cảm lúc này không kịch liệt, như món điểm tâm ngọt sau một bữa tiệc, làm Tần Duyệt sau tưng dục được ôn nhu an ủi. Y nhịn không được một bên hôn môi Tôn Xán Tình một bên co rút lại hậu huyệt, muốn đem ngón tay hẳn hàm chứa càng sâu, càng chặt, làm cho hai người bọn họ trở nên càng thân mật.

Tôn Xán Tình hôn môi càng thêm kịch liệt, nhịn không được lại cởi quần Tần Duyệt muốn làm một lần, Tần Duyệt ngăn hẳn, thở gấp:

“Không thể đến, hai ngày nay làm quá nhiều.”

Tôn Xán Tình bắt lấy tay y ấn trên dương vật mình cứng lên, ủy khuất: “Lão sư, tôi còn muốn.”

Tần Duyệt sờ đồ vật thô to của hẳn, trong lòng nóng lên, “Lại làm tôi thật sự chịu không nổi.”

Tôn Xán Tình không thuận theo mà buông tha, nhìn y, “Vậy em giúp tôi sờ sờ.”

Tần Duyệt chịu không nổi bộ dáng này của hẳn, đành thỏa hiệp, ngồi xổm phía trước Tôn Xán Tình, hẳn tách chân ra, một ngụm ngậm lấy dương vật hẳn sưng to. Hai người ở bên nhau nhiều năm, thân thể Tần Duyệt không chỉ bị Tôn Xán Tình thao làm, chính y cũng luyện ra kỹ xảo khẩu giao thuần thục.

Y trước dùng đầu lưỡi đâm chọc lỗ nhỏ Tôn Xán Tình, tay nắm hai viên tinh hoàn vuốt ve, chờ dương vật hoàn toàn cương cứng, y vươn đầu lưỡi từ rễ liếm lên đỉnh, rồi mới ngậm lấy quy đầu lúc nhẹ lúc nặng mút vào, đem dịch nhầy từ lỗ nhỏ phân bố ra hút vào miệng không chừa một giọt, tiếp theo bắt đầu từ trên xuống dưới phun ra nuốt vào thật trụ, không quên dùng đầu lưỡi linh hoạt liếm hành thân.

Tôn Xán Tình nhìn bộ dáng y ra sức phục vụ dưới háng mình, chỉ cảm thấy máu cả người dâng trào lên, nhin không được đè gáy Tần Duyệt ở trong miệng y mạnh mẽ đâm vào rút ra. Tôn Xán Tình càng ngày càng kịch liệt thao lộng miệng Tần Duyệt, rất nhiều lần đem quy đầu đâm tới yết hầu y, thao đến Tần Duyệt mặt đỏ bừng, khóe mắt đều phiếm ra nước, thẳng đến khi Tần Duyệt cảm giác dương vật trong miệng run lên một trận, một cổ tinh dịch tanh mặn bắn vào chỗ sâu trong yết hầu mình.

Tần Duyệt theo thói quen nuốt xuống tinh dịch Tôn Xán Tình, Tôn Xán Tình bắn xong thỏa mãn tựa lưng vào ghế thờ dốc, rồi mới ôm Tần Duyệt lên, hân thật yêu chết người trước mắt này, ôn nhu, dung túng, thân thiết, hơn nữa cũng yêu hân.

Tới giờ tan học, trải qua đại chiến vừa rồi, bụng hai người kêu lên, mặc lại quần áo, Tôn Xán Tình thu thập dấu vết hoan ái vừa rồi một chút, lại ở ngoài miệng Tần Duyệt hôn một cái thật mạnh, lúc này mới mở cửa cùng y ra ngoài.

Tuy Tôn Xán Tình cùng Tần Duyệt có ký túc xá riêng, nhưng trên cơ bản hai người xem như ở chung, buổi tối trước kia Tôn Xán Tình rảnh liền sớm chui vào ký túc xá Tần Duyệt làm y, có đôi khi Tần Duyệt vội vàng soạn bài sửa giáo án, Tôn Xán Tình trưng ra bộ dáng lão đại bị vắng vẻ không cao hứng, nhưng gần đây thời gian Tôn Xán Tình tới rõ ràng so trước kia trẻ hơn nhiều, Tần Duyệt có một lần hỏi hân, hân chỉ nói cùng mấy lão sư trẻ tuổi một đi chơi.

Tần Duyệt cảm thấy hân còn trẻ, xã giao là bình thường, nếu cả ngày chỉ cùng mình dính bên nhau ngược lại không tốt lắm, thế là cũng không có để trong lòng.

Hôm nay buổi tối Tôn Xán Tình lại hơn mười một giờ mới tới, Tần Duyệt đã nằm trên giường, Tôn Xán Tình vừa lên giường liền ôm y, một bộ thực vui vẻ, Tần Duyệt hỏi: “Có chuyện gì cao hứng như thế?”

Tôn Xán Tình cởi cúc áo ngủ y ra, vừa hôn xương quai xanh vừa nói: “Không có gì, trước không nói cho người.”

Tần Duyệt buồn cười, “Còn học được giấu tôi?”

Tôn Xán Tình cắn một bên đầu vú mút vào hàm lộng, hàm hồ: “Dù sao sau này em sẽ biết.”

Tần Duyệt bị động tác hân khơi mào một trận thờ dốc, Tôn Xán Tình nhéo đầu vú xoa nắn bên kia, nói sang chuyện khác, “Trước kia đầu vú lão sư không lớn như thế, là vì bị đùa bỡn đến quá nhiều, cho nên lại phát dục đi?”

Tần Duyệt nghe hân nói như thế, nhin không được cúi đầu nhìn nhìn hai viên đầu vú trước ngực mình, phát hiện hình như so trước kia có chút lớn, Tôn Xán Tình lôi kéo tay y sờ lên, nói:

“Chính em sờ sờ xem.”

Tần Duyệt nhéo vài cái, trước ngực truyền đến cảm giác tê dại, làm hô hấp y không khỏi có chút tăng thêm, đang lúc Tôn Xán Tình lén lút mò xuống quần ngủ y, Tần Duyệt lập tức hoảng, đè lại tay y.

“Không được lại xằng bậy, mau cho tôi ngủ.”

“Nga.”

Tôn Xán Tình không thực hiện được mưu kế, chỉ phải thành thành thật thật nằm xuống bên người. Vô luận bên nhau bao lâu, chỉ cần khi hai người chung chăn gối, Tôn Xán Tình luôn ôm Tần Duyệt mới hảo ngủ, tối hôm nay cũng không ngoại lệ.

Tần Duyệt tắt đèn, bị hai tay Tôn Xán Tình rắn chắc hữu lực ôm vào trong ngực, đi vào giấc ngủ thì nhớ lại chuyện cũ hai người năm đó.

8. Chương 8

Trải qua sự tình phát sốt lần trước, không bao lâu đã đến thi cuối kỳ. Tôn Xán Tình thi cuối kỳ lại có tiến bộ, thành tích từ đếm ngược tới giữa top, không thể nghi ngờ học kỳ tới nay tiến bộ nhất trong lớp là hắn, đồng thời lão sư cũng khen ngợi. Họp phụ huynh sau kỳ thi, chủ nhiệm lớp không tiếc khích lệ làm ba Tôn Xán Tình vui vẻ ra mặt.

Tần Duyệt cũng cố ý tìm ba hắn hàn huyên một chút về nguyện vọng của Tôn Xán Tình, khuyên cùng lý giải cho ba Tôn về quyết định tham gia thi nghệ thuật của Tôn Xán Tình.

Ba Tôn Xán Tình nghe y cẩn thận phân tích một phen cũng có chút dao động, đáp ứng khi về nhà sẽ cùng nhi tử hảo hảo thương lượng.

Dựa theo quyết định trường học, Tần Duyệt phụ trách hai lớp bị đổi, y không dạy cho bọn họ môn toán nữa, lão sư trẻ tuổi cần tích lũy kinh nghiệm nhiều hơn, không thể nhận lớp sắp tốt nghiệp như thế.

Tần Duyệt ở tiết cuối cùng nói chuyện này với học sinh, học sinh phía dưới đều phát ra một trận pán than, trong đó khổ sở nhất đương nhiên phải kể tới Tôn Xán Tình, nếu thay đổi lão sư dạy toán, hắn sẽ không bao giờ có thể giống như bây giờ mỗi ngày nhìn thấy tiểu lão sư của hắn.

Nghỉ hè, Tần Duyệt theo thường lệ trở về nhà, Tôn Xán Tình cả ngày nhớ y không chịu được. Ban ngày nghĩ đến ăn không ngon, buổi tối nghĩ đến ngủ không yên, hắn sống mười bảy năm, lần đầu tiên chân chính nếm trải nỗi khổ tương tư.

Có một ngày hắn cuối cùng nhịn không được gọi điện cho Tần Duyệt, điện thoại thông cũng không biết nên nói gì, thế là hỏi:

“Lão sư, sau này còn dạy bổ túc cho tôi không?”

Tần Duyệt nghe hắn nói, trả lời: “Chỉ cần cậu nguyện ý, tôi đương nhiên sẽ vẫn luôn dạy bổ túc cho cậu.”

Tôn Xán Tình lúc này mới yên tâm, “Thật tốt quá, nếu không có lão sư phụ đạo, thành tích tôi khẳng định không thể nâng lên.”

Tần Duyệt cười: “Đừng chỉ nói tôi, các lão sư khác cũng giúp cậu rất nhiều, người cậu nên cảm ơn kỳ thật là chính mình, nếu bản thân không nỗ lực, ai cũng không có khả năng làm cậu tiến bộ.”

Tôn Xán Tình cảm thấy Tần Duyệt nói cái gì, cái đó đều có đạo lý, hắn hỏi: “Lão sư, tôi nỗ lực như vậy, có thể hay không cho tôi một chút khen thưởng?”

Tần Duyệt hỏi hắn: “Cậu muốn khen thưởng gì?”

Tôn Xán Tình nghĩ nghĩ, nói: “Tôi chưa nghĩ ra, chờ tôi nghĩ kỹ rồi lại nói cho lão sư.”

Tần Duyệt ở đầu điện thoại bên kia cười cười, “Có thể nha.”

Tôn Xán Tình nghe âm thanh y mang theo ý cười, đột nhiên nhịn không được: “Lão sư, tôi nhớ lão sư.”

Tần Duyệt nghe hắn nói câu đó, có chút ngoài ý muốn, nói: “Nghỉ hè đã qua một nửa, không bao lâu sẽ gặp mặt.”

Ngữ khí Tôn Xán Tình có chút rầu rĩ, “Còn lâu như vậy.....”

Tần Duyệt vẫn luôn biết Tôn Xán Tình thân cận y lại y, nhưng lúc này y lần đầu tiên nhận thấy Tôn Xán Tình y lại y dường như có chút khác biệt, loại tình cảm này tựa hồ càng tiếp cận càng không muốn xa rời.

Ngày đầu tiên khai giảng Tôn Xán Tình hưng phấn tìm Tần Duyệt, bay đến quán lấy y muốn lại ăn một lần mì sợi y nấu, Tần Duyệt khó hiểu:

“Tôi nấu mì sợi ăn không ngon, còn không bằng tôi mời cậu ra ngoài ăn.”

Tôn Xán Tình lại không đáp ứng:

“Lần trước không phải nói phải thưởng tôi sao, hiện tại tôi nghĩ kỹ rồi, tôi muốn ăn mì sợi lão sư nấu.”

Tần Duyệt vừa buồn cười lại bất đắc dĩ, “VẬY cậu nghĩ cũng thật lâu.”

Tuy ngoài miệng nói như thế, nhưng trong lòng Tần Duyệt nhin không được hoang mang, Tôn Xán Tình để ý y đến tột cùng đã tới trình độ nào rồi?

Khai giảng không bao lâu đến ngày lễ giáo viên, văn bản trường học quy định rõ ràng lão sư không thể thu lễ vật(tiền, quà cáp có giá trị), nhưng một ít thiệp chúc mừng và vật phẩm thủ công linh tinh biểu đạt tâm ý có thể ngoại lệ. Tôn Xán Tình đương nhiên cũng chuẩn bị lễ vật cho Tần Duyệt, ngày đó hắn cầm cuộn tranh thật dày đi tìm Tần Duyệt, rồi mới nhét vào trong tay y liền bay nhanh chạy mất.

Tần Duyệt mở bìa ra, chỉ thấy góc phải bên dưới viết một hàng chữ: Tặng cho tiểu lão sư tôi thích nhất.

Tần Duyệt nhin không được mỉm cười, lúc y mở ra chút nữa, phát hiện toàn bộ trang giấy đều họa(vẽ) mình, nghiêm túc, mỉm cười, trầm tư, có y giảng bài trên bảng đen, cũng có lúc y cúi đầu nghiêm túc đọc sách, càng có cảnh y chuyên tâm nấu mì trong bếp. Phía dưới mỗi bức họa đều có ghi thời gian vẽ tranh, càng về sau khoảng cách thời gian càng ngắn, mỗi ngày nghỉ hè Tôn Xán Tình đều vẽ vài bức.

Tần Duyệt cầm tập tranh, cảm thấy trong lòng chứa đầy dòng nước mềm mại, đây là lễ vật trân quý nhất y nhận được từ khi dạy đến nay đó là một thiếu niên dụng tâm thật sự.

Tần Duyệt có lẽ trên phương diện tình cảm không nhạy bén, nhưng y cảm thấy như minh bạch(hiểu rõ) tình cảm Tôn Xán Tình dành cho t có tôn kính lão sư, có ý lại huynh trưởng(anh lớn), cũng có đối người yêu ái mộ. Nhưng y vẫn luôn đối đãi đứa nhỏ này như em trai, như vậy hiện tại y nên đối mặt như thế nào, hoặc là nói nên an bài phần cảm tình Tôn Xán Tình đối y như thế nào?

Một lần gặp mặt, hai người như đều nhận thấy được đối phương đã minh bạch tâm ý mình, bởi vậy trong lúc nhất thời không khí có chút xấu hổ, Tần Duyệt đánh vỡ trầm mặc trước, nói:

“Cảm ơn cậu lần trước tặng lễ vật cho tôi, những bức tranh đó vẽ đều thật sự rất đẹp.”

Tôn Xán Tình thấy y chủ động nhắc tới việc này, có chút thấp thỏm ngẩng đầu nhìn y một cái, hỏi: “Kia lão sư thích sao?”

Tần Duyệt gật gật đầu, “Thực thích.”

Tôn Xán Tình nhẹ nhàng thở ra, nói: “Nếu lão sư thích, sau này tôi sẽ vẽ cho lão sư.”

Dừng một chút lại nhẹ giọng bồi thêm một câu, “Chỉ vẽ cho lão sư một người.”

Tần Duyệt nghe câu uyển chuyển thổ lộ này, cảm thấy trái tim đều mềm mại, nhưng thân là giáo viên, trách nhiệm không cho phép y tích cực đáp lại Tôn Xán Tình chờ mong, thế là nói:

“Cậu bây giờ còn nhỏ, chờ lớn thêm một chút, gặp qua càng nhiều người, sẽ không chỉ nghĩ phải vẽ cho tôi một người.”

Tôn Xán Tình bị thương dường nhìn y, “Lão sư không tin tôi.”

Tần Duyệt bị ánh mắt hắn nhìn đến trong lòng cũng khẩn trương lên:

“Không phải tôi không tin cậu, chỉ là không nghĩ hứa hẹn, quyết định hắn nên thận trọng một chút, hơn nữa bây giờ còn có chuyện càng m quan trọng, không phải sao?”

Tôn Xán Tình cúi đầu, nói: “Tôi đã biết.” Hắn trầm mặc một chút, lại nói:

“Ba tôi đồng ý cho tôi đi tham gia thi nghệ thuật, học kỳ này tôi sẽ ra bên ngoài học lớp huấn luyện, không thể vẫn luôn ở trường học.”

Nguyện vọng Tôn Xán Tình cuối cùng được đến ba hắn ba đồng ý, Tần Duyệt hắn cao hứng:

“Thật tốt quá, cậu phải cố lên, chỉ cần hảo hảo chuẩn bị, nhất định có thể thông qua cuộc thi.”

Tôn Xán Tình nhấp nhấp môi, hỏi: “Kia nếu tôi thông qua kỳ thi, có thể thưởng sao?”

Tần Duyệt vui vẻ đồng ý, “Đương nhiên có thể, cậu muốn khen thưởng cái gì?”

Tôn Xán Tình sớm đã nghĩ kỹ đáp án, lại không lập tức nói cho y, mà như trước đáp:

“Tôi còn chưa nghĩ ra, chờ tôi nghĩ kỹ rồi lại nói cho lão sư.”

9. Chương 9

Lão sư dạy toán mới tới là người trung niên ít khi nói cười, tuy kinh nghiệm phong phú, nhưng dạy đám thiếu niên hiệu quả cực nhỏ, cứ thế tất cả mọi người đều nhin không được nhớ khởi Tần Duyệt tuy bọn họ trước kia cũng không hảo hảo nghe y dạy.

Mà hiện tại Tôn Xán Tình thành học sinh duy nhất trong lớp được Tần Duyệt dạy, hẳn vì đặc quyền này mà đặc ý, tuy quan hệ hắn và Tần Duyệt không như hắn muốn, nhưng hắn biết, trải qua hơn nửa năm, Tần Duyệt đã dạy tới trăm học sinh, đối với hắn không thể nghi ngờ là đặc biệt nhất.

Tần Duyệt gần đây phát hiện vấn đề, lần trước Tôn Xán Tình uỷ chuyển thông báo với y, đứa nhỏ này khi ở chung như so trước kia càng thêm làm càn. Tuy hai người trở nên thân cận, Tôn Xán Tình ở trước mặt y vẫn luôn là bộ dáng không lớn không nhỏ, nhưng gần đây hắn đột nhiên có nhiều động tác không quy củ, tỷ như khi Tần Duyệt giảng đề đem mặt đặt trên vai y, khi lấy đồ cổ ý đựng vào tay y, còn có rất nhiều lần một hai dấn tay Tần Duyệt nói chuyện, hơi thở vừa nóng vừa ngứa làm lỗ tai y hồng lên.

Tần Duyệt biết Tôn Xán Tình là cố ý, vì mỗi lần hắn thực hiện được, Tần Duyệt thậm chí nhận ra cổ đặc ý hắn che dấu không được.

Tần Duyệt cảm thấy mình không nên dung túng hắn, nhưng mỗi khi nhìn Tôn Xán Tình vì chiếm được tiểu tiện nghi mà âm thầm vui sướng, y thật sự không đành lòng trách cứ.

Hôm nay Tần Duyệt lại một lần nhìn Tôn Xán Tình vì loại này việc nhỏ mà trộm cười, y không biết như thế nào cũng theo hắn cùng nhau nở nụ cười, có chút bất đắc dĩ, có chút yêu thương, thậm chí còn sinh ra cảm khái bị một thiếu niên chân thành si tâm ái mộ, cũng là chuyện vinh hạnh.

Nghỉ Quốc Khánh dài hạn, Tôn Xán Tình cáo biệt Tần Duyệt:

“Lão sư, tôi muốn đi lớp huấn luyện, mấy tháng này không thể tới trường đi học.”

Tần Duyệt gật gật đầu, “Đi thôi, trong khoảng thời gian này dụng tâm chuẩn bị, có rảnh ôn tập môn văn một chút, đừng lơ là quá nhiều.”

Tôn Xán Tình nghĩ Tần Duyệt chỉ quan tâm thành tích hắn nên có chút bất mãn:

“Tôi huấn luyện ở tỉnh, đi học bên đó cấm ra ngoài, có lẽ trước lúc kết thúc chương trình học tôi cũng không thể trở lại.”

Hắn chờ mong Tần Duyệt có thể biểu đạt một chút không nỡ, chẳng sợ chỉ xuất phát từ lão sư không nỡ để học sinh sắp rời đi, hắn cũng khát vọng nghe được.

Tần Duyệt đương nhiên phát hiện tâm tư của hắn, ôn hoà nói:

“Cậu ở bên đó an tâm đi học, đừng suy nghĩ nhiều, cũng đừng áp lực quá lớn, nếu gặp khó khăn hay việc phiền lòng có thể gọi điện thoại nói với tôi, ở bên ngoài phải hảo hảo chiều cổ bản thân, đừng gây chuyện làm người lo lắng, thời tiết sắp chuyển lạnh, chú ý thân thể, đúng rồi, hiện tại cậu không lại trộm hút thuốc đi?”

“Đã sớm đã không có, lão sư muốn tôi không hút thuốc, tôi đương nhiên sẽ không hút.”

Tôn Xán Tình dừng một chút, như ngượng ngùng nhẹ giọng:

“Lão sư, mấy tháng này tôi sẽ rất nhớ lão sư.”

Tần Duyệt thở dài trong lòng, cảm thấy mình hoàn toàn bị biểu hiện thiếu niên trước mắt này ngây ngô đánh bại, y cũng nhẹ giọng trả lời:

“Tôi cũng sẽ nhớ cậu.”

Hoàng hôn chiếu vào văn phòng, hai người bị ánh chiều tà bao lấy, đều từ trên mặt đối phương thấy được ôn nhu ấm áp. Tôn Xán Tình cảm thấy lúc này chẳng sợ làm càn cũng sẽ không chịu trách cứ, thế là hần lấy dũng khí tới gần Tần Duyệt, đem đầu dựa vào vai y, nhẹ nhàng ôm y.

Chiều cao hần cùng Tần Duyệt không sai biệt lắm, thậm chí cao hơn một chút, hiện tại hần như dựa sát vào Tần Duyệt, tham lam cảm thụ độ ấm cùng hơi thở đến từ y.

Tôn Xán Tình hỏi: “Lão sư, nếu có rảnh, sẽ đến gặp tôi sao?”

Tần Duyệt có chút biệt nữ mặc hần ôm, y vốn định đẩy Tôn Xán Tình ra, lại không muốn tổn thương hần, ít nhất không phân biệt như trước kia, y an ủi hần một hần một chút, y vỗ vỗ lưng Tôn Xán Tình, nói:

“Cậu đã lớn như thế, hơn nữa lại không phải xa nhà, như thế nào còn giống tiểu hài tử nháo muốn người lớn đến nhìn cậu.”

Tôn Xán Tình thấy y không đáp ứng, lại cũng không cự tuyệt, lại nói một câu, trong giọng nói rõ ràng đã có ý vị sủng nịch, “Lão đến nhìn tôi đi.”

Tần Duyệt chỉ cảm thấy mình bị hần làm nũng đến tâm mềm xuống, nhịn không được đáp ứng: “Hảo.”

Sau khi Tôn Xán Tình, Tần Duyệt lại không cần mỗi cuối tuần không cần phòng bị tùy thời bị ăn đậu hủ, chỉ là cũng không còn có người vây quanh y làm trò, không có người dùng ánh mắt nhiệt tình nhìn y kêu lão sư. Tần Duyệt mỗi ngày làm làm việc, sinh hoạt, chung quanh an tĩnh, an tĩnh đến có chút không quen.

Bọn họ liên hệ cũng không thường xuyên, ngày thường là Tôn Xán Tình chủ động liên hệ Tần Duyệt, nếu Tần Duyệt vì bận rộn mà đã quên hồi âm tin nhắn Tôn Xán Tình. Tôn Xán Tình cũng không thúc giục y hoặc cáo kình, cũng không nói về chuyện Tần Duyệt đi thăm hần, Tần Duyệt cảm thấy sau khi Tôn Xán Tình đi huấn luyện sau phẳng phát trở nên thành thực khắc chế rất nhiều, hoặc là nguyện vọng mà nỗ lực, tạm thời không có nhiều tinh lực truy đuổi tình yêu.

Tần Duyệt thấy có lẽ là chuyện tốt, tách ra mấy tháng, bọn họ có thể đem đoạn tình cảm này hơi gác lại một chút. Nếu chỉ là một hài tử tuổi dậy thì nhất thời sinh ra ý nghĩ, khi phân biệt rõ, tự nhiên sẽ bớt đi, thậm chí mất vô tung.

Thẳng đến có một buổi tối Tần Duyệt nhận được điện thoại Tôn Xán Tình, khi đó y đã ngủ, di động đột nhiên vang lên, y nhìn tên trên màn hình trong lòng lặng lẽ run một chút, mới dùng âm thanh bình tĩnh tiếp điện thoại, “Xán tình, còn chưa ngủ sao?”

Tôn Xán Tình thật lâu không nghe được giọng y, chỉ cảm thấy câu thăm hỏi đơn giản này trong đêm nghe phá lệ ôn nhu, hần đáp: “Còn không có đâu, lão sư đang ngủ sao?”

“Ân, gần đây thế nào, mỗi ngày có vất vả hay không?”

“Còn tốt, vừa mới vẽ xong một bức họa.”

Tần Duyệt nhìn đồng hồ đầu giường, đã sắp 11 giờ, nói: “Lần sau đừng vẽ chậm như thế, tuy lúc này nên hảo hảo nỗ lực, nhưng cũng phải chú ý nghỉ ngơi mới được.”

Tôn Xán Tình vốn không cảm thấy mệt mỏi, nhưng nghe giọng ôn nhu khuyên giải Tần Duyệt một phen, không tự giác ủy khuất, nói:

“Kỳ thật cũng không có gì, vừa rồi là tôi lão sư, mặc kệ mỗi ngày làm việc bao nhiêu, tôi đều kiên trì vẽ một bức về lão sư. Tôi ở chỗ này không cảm thấy vất vả, nhưng mà đặc biệt nhớ lão sư, đặc biệt nhớ.”

Tần Duyệt cảm thấy tâm mình bị nheo, tiếp theo nổi chua xót, y không biết nên trả lời Tôn Xán Tình như thế nào, chỉ là nói:

“Cậu thật là.....” Thật là cái gì? Thật là không ngoan, lại muốn yêu thương sao?

Tôn Xán Tình ở kia đầu lại nhẹ nhàng gọi y: “Lão sư.”

Tần Duyệt cũng nhẹ nhàng đáp: “Ân.”

“Lão sư, tôi muốn gặp lão sư.”

Tần Duyệt tước vũ khí đầu hàng, nói: “Tôi sẽ tới tìm cậu.”

10. Chương 10

Tần Duyệt thừa dịp hai ngày cuối tuần tới chỗ Tôn Xán Tình, trường học hắn huấn luyện chiều thứ bảy mới thả nửa ngày. Giữa trưa hôm nay Tần Duyệt ở trước cổng trường học hắn đợi trong chốc lát, liền thấy Tôn Xán Tình vội vàng từ bên trong chạy ra.

Hơn hai tháng không gặp mặt, tóc Tôn Xán Tình so với lúc trước dài không ít. Hắn cười dị thường xán lạn, giống đại cầu dính người chạy như bay lại Tần Duyệt. Nhìn thiếu niên trước mắt, Tần Duyệt đột nhiên cảm thấy có chút quần bách.

Y thật không nghĩ mình sẽ vì một cuộc điện thoại mà ngồi xe buýt vài giờ chạy tới gặp hắn, hơn nữa trong tay còn cầm hai cái túi không chỉ chứa đầy các loại đồ ăn vặt, thậm chí còn mua áo khoác mới cho Tôn Xán Tình.

Tôn Xán Tình hưng phấn tiếp nhận túi, hiển nhiên cả người đều cao hứng hồng rồi, nếu không phải hai tay đều mang theo đồ vật, hắn hận không thể ở trường ôm lấy Tần Duyệt xoay hai vòng.

“Lão sư, tôi thật cao hứng, lão sư cư nhiên thật sự tới thăm tôi, lại mang theo nhiều đồ vật như thế cho tôi!”

Tần Duyệt nhìn Tôn Xán Tình vui vẻ, cảm thấy mình hành động ngốc nghếch kỳ thật cũng rất có ý nghĩa, liền cười:

“Được rồi, trước lấy mấy thứ này về đi, rồi tôi mang cậu đi ăn cơm trưa.”

Thành phố này là nơi lúc trước Tần Duyệt học đại học, sau khi tốt nghiệp là lần đầu tiên trở lại, vì để Tôn Xán Tình hảo hảo thả lỏng một chút, chiều hôm nay y mang Tôn Xán Tình chơi khắp nơi, dẫn hắn đi ăn lẩu hải sản, dạo cửa hàng tranh, xem phim, hoặc quẹo vào hẻm sâu tìm kiếm nhà hàng cổ.

Đi theo bên người là nam sinh sức sống mười phần, Tần Duyệt cảm thấy lần nữa trở về thời học sinh vô ưu vô lự. Nửa ngày thật sự rất vui, cứ thế tay Tần Duyệt bị Tôn Xán Tình lén lút nắm lấy, y cũng làm bộ không phát hiện, không cự tuyệt.

Hai người trên đường về trường học, thừa dịp ánh đèn lờ mờ, bốn phía không người, Tôn Xán Tình đột nhiên dán sát vào Tần Duyệt, ở trên mặt y hôn một cái, này đã là lần thứ hai, nhưng Tần Duyệt vẫn nhìn không được có chút kinh ngạc, y nhìn gương mặt Tôn Xán Tình tuần lãng dưới ánh đèn, cảm thấy tâm mắt có chút mờ mịt.

Tôn Xán Tình nói: “Lão sư, chuyện khen thưởng tôi đã nghĩ kỹ rồi, nếu tôi thông qua kỳ thi chuyên ngành, lão sư cho tôi hôn một chút được không?”

Tần Duyệt không rõ, hỏi: “Cậu không phải đã.....”

Tôn Xán Tình đánh gãy lời y, “Không phải nơi đó.”

Hắn dùng ngón tay nhẹ nhàng chạm đôi môi Tần Duyệt, “Là nơi này.”

Mặt Tần Duyệt “Bùm” một tiếng đỏ lên (đừng ai hỏi tui sao đỏ mặt mà “Bùm” như bom nổ, là miêu tả trầu tượng đó nha~). Y chưa từng bị ai đưa ra loại yêu cầu này, hơn nữa lời này do thiếu niên ngây ngô trước mắt nghiêm túc nói ra, quần bách làm y cảm thấy thẹn thùng.

Tôn Xán Tình cũng có chút ngượng ngùng, thấy Tần Duyệt đỏ mặt không trả lời, hắn liền lấy hết can đảm dứt khoát nói:

“Quyết định như thế!” Hắn đi phía trước vài bước, lại quay đầu, “Lão sư, chờ tin tốt của tôi đi, tôi về trước!”

Nói xong một đường chạy vào trong đêm.

Chỉ còn Tần Duyệt đứng dưới ánh đèn chưa phục hồi tinh thần, y đáp ứng rồi sao? Để Tôn Xán Tình hôn môi của y, chẳng phải là hôn môi sao? Đáp ứng học sinh thỉnh cầu, đây là chuyện lão sư nên làm sao? Hay là y đối với Tôn Xán Tình, kỳ thật sớm đã vượt qua tình cảm của lão sư dành cho học sinh?

Tần Duyệt không lý giải được, sáng sớm hôm sau về trường học, trở lại tới sinh hoạt hằng ngày.

Thẳng đến trước khi Tôn Xán Tình chính thức thi, hai người cũng chưa gặp mặt. Nguyên vọng Tôn Xán Tình là Y đại (tên viết tắt trường đại học nào đó như C đại, H đại..., không phải y trong y dược), chờ thi tuyển lần một kết thúc, trường Tần Duyệt đã nghỉ. Y đại đã công bố kết quả, Tôn Xán Tình tra điểm, trước tiên gọi điện cho Tần Duyệt.

Điện thoại mới vừa thông, Tôn Xán Tình liền hỏi: “Lão sư đã về nhà sao?”

Sau khi học sinh nghỉ, các lão sư còn phải ở lại làm tổng kết và an bài kế hoạch cho học kỳ sau, làm một tuần, vì vậy tới bây giờ Tần Duyệt còn chưa rời khỏi, đáp: “Còn chưa đâu, bất quá tôi đã lấy vé xe sáng mai, đêm nay phải thu dọn đồ đạc.”

Tôn Xán Tình chỉ nói một câu: “Lão sư, chờ tôi.”

Nói xong trực tiếp cúp điện thoại, bộ dáng vội vàng.

Tần Duyệt nghe di động, không hiểu chuyện Tôn Xán Tình nói, hần kêu mình chờ hần, ý tứ là hần sẽ trước khi mình rời đi sẽ đến đây sao? Nhưng hiện tại đã 6 giờ nhiều, chờ Tôn Xán Tình tới trường học, nhanh nhất cũng phải đến 10 giờ đi?

Tần Duyệt muốn gọi lại cho hần hỏi rõ ràng, nhưng y gọi hai cuộc Tôn Xán Tình cũng chưa tiếp, thậm chí trực tiếp tắt máy. Tần Duyệt bất an lại ẩn ẩn có chút chờ mong, y vẫn luôn chú ý động thái Tôn Xán Tình ghi danh tuyển sinh, biết Y đại chiều nay chính thức công bố kết quả.

Tối nay trừ bỏ có khả năng sẽ nhìn thấy Tôn Xán Tình, có phải hay không cũng có khả năng sẽ từ hần nghe được tin tốt làm người kích động?

Duối buổi tối Duyệt đứng ngồi không yên, mới vừa mở vali hành lý liền không có tâm tư thu thập, trong đầu y tất cả đều là chuyện của Tôn Xán Tình, hần thật sự sẽ đến sao? Vài giờ sẽ tới? Nếu hần không thông qua bài thi chuyên ngành của Y đại, làm sao an ủi hần? Nếu hần vượt qua, có phải hay không sẽ..... Sẽ giống lần trước nói qua muốn hôn môi y?

Tần Duyệt miên man suy nghĩ cả đêm, thời gian càng trễ y càng bắt đầu lo lắng, đến đến 10 giờ rưỡi, y nghe cửa ký túc xá bị gõ vang lên.

Tần Duyệt ba bước thành hai bước vọt tới trước cửa, một phen kéo cửa ra, không khí lạnh lẽo bên ngoài nháy mắt lọt vào. Tôn Xán Tình đứng ở cửa, vì vừa rời vội vàng lên lầu thở dốc, hần thẳng tắp nhìn hai mắt Tần Duyệt. Không có biểu tình, cũng không nói một câu, đi vài bước vào phòng, ném hành lý xuống, đóng cửa lại.

Trên người mang theo khí lạnh, hần nắm vai Tần Duyệt đẩy về sau, Tần Duyệt cơ hồ bị hơi thở lạnh lẽo quanh Tôn Xán Tình kinh sợ, lần đầu tiên cảm nhận được một loại áp bách. Y bị đẩy vào góc, sau lưng là vách tường không thể lui, vừa định mở miệng, lập tức bị Tôn Xán Tình dùng sức ngăn chặn đôi môi.

Hơi thở trên người Tôn Xán Tình lúc này không giống, hần hôn cuồng liệt(cuồng bạo, mãnh liệt~), như gặm cắn. Đường như thiếu niên muốn trút xuống toàn bộ tình cảm. Tần Duyệt bị làm càn hôn môi hít thở không thông, đại não dần dần hôn ám, thân thể càng không chịu nổi, cuối cùng dưới xâm lược mạnh mẽ đáp lại Tôn Xán Tình.

Hôn sâu một lúc, khi hai người tách ra đều thở gấp, gò má đỏ bừng, ánh mắt mê ly Tần Duyệt muốn nói chuyện, Tôn Xán Tình lại hôn lên. Lần này hôn môi trở nên ôn nhu, cũng làm người nếm chút ngọt ngào nhu tình mật ý.

Tôn Xán Tình nếu dám làm càn Tần Duyệt như thế, Tần Duyệt cũng đã đoán được kết quả. Lúc hai người tách ra, Tôn Xán Tình chính thức nói với y:

“Lão sư, tôi đã thông qua thi chuyên ngành, xếp hạng thứ sáu Y đại.”

Tần Duyệt bị hấn ôm vào trong ngực, nhẹ nhàng vỗ vỗ sau lưng hấn, nói: “Tôi biết, tôi biết cậu nhất định có thể.”

11. Chương 11: (h)

Tối nay hai người cùng nhau nằm trên giường ký túc xá Tần Duyệt, Tôn Xán Tình lại một lần bị bao phủ Tần Duyệt. Hấn ôm chặt Tần Duyệt, cảm thấy hạnh phúc như đang nằm mơ. Hấn nói với y áp lực trong khoảng thời gian này, thấp thỏm cùng khát khao, nói hấn đầy ắp nhớ nhung, nói đến buồn ngủ mới cũng luyến tiếc không dám nhắm mắt lại. Sợ ngủ rồi cảnh trong mơ đều không đẹp bằng hiện thực giờ phút này.

Tôn Xán Tình chịu không nổi mệt mỏi đã ngủ, hai tay hấn gắt gao ôm Tần Duyệt, mặt chôn trong lòng y, thoát nhìn bá đạo lại mang theo chút trẻ con. Tần Duyệt nhìn hấn thiên chân(hồn nhiên trong sáng) thỏa mãn ngủ, nhin không được vươn tay sờ sờ đỉnh đầu hấn, cũng nhắm hai mắt lại.

Y thật sự thích đứa nhỏ này, nhìn hấn từ một thiếu niên cả lợ phát phơ nỗ lực làm học sinh ngoan. Ngạo khí lãnh đạm từ khi bị bắt hút thuốc đến nay đối y tràn ngập không muốn xa rời. Y cũng thỏa mãn, lần đầu tiên khắc sâu cảm nhận may mắn làm một người giáo viên. Nếu tương lai Tôn Xán Tình có thể trở thành một khối mỹ ngọc, như vậy trên người hấn nhất định sẽ lưu dấu vết y mãi mãi.

Y thích hấn, thích đến mang theo một đồng đồ lớn chạy đến thành thị phố khác thăm hấn. Thích đến nguyện ý dùng hôn môi thưởng hấn nỗ lực. Thậm chí thích đến lúc cùng hấn hôn môi tìm đập gia tốc, cả người nhũn ra. Tần Duyệt cuối cùng minh bạch, không chỉ có Tôn Xán Tình sớm vượt qua ranh giới, chính mình đối hấn cũng đã vượt rào.

Hôm sau tỉnh lại hai người vẫn ôm nhau, cả hai đều cảm thấy có chút ngượng ngùng, trong lòng lại đều có vài phần ngọt ngào. Mắt Tôn Xán Tình sáng lấp lánh nhìn Tần Duyệt, biểu tình muốn cười lại ghen. Tần Duyệt bị hấn nhìn không được tự nhiên, đứng dậy xuống giường nói:

“Sáng nay tôi phải về nhà, đồ đạc tối qua còn chưa thu thập đâu.”

Tôn Xán Tình ngồi đầu giường từ sau ôm lấy eo y, “Thật vất vả mới nhìn gặp mặt, lão sư lại phải đi.”

“Đã là học sinh cấp ba, qua Tết âm lịch phải trở về đi học, cùng lắm thì tôi cũng trở về sớm một chút.”

Tôn Xán Tình không thể tin mở to hai mắt, kinh hãi:

“Thật sự? Lão sư không được gạt tôi.”

Tần Duyệt quay đầu lại nhìn hấn, “Tôi không lừa cậu.”

Tôn Xán Tình lập tức nói: “Vậy lão sư hôn tôi một chút, coi như đóng dấu xác nhận.”

Nói xong nhắm mắt lại, hướng Tần Duyệt đưa mặt lên.

Tần Duyệt chỉ cúi thấp đầu xuống ở trên trán hấn khẽ hôn một cái, giống huynh trưởng hôn ấu đệ(em nhỏ), Tôn Xán Tình sờ sờ dư vị lưu lại trên trán, nhin không được mỉm cười.

Khi tạm biệt, Tôn Xán Tình một bên không buông một bên thật cẩn thận hỏi Tần Duyệt: “Lão sư hiện tại cũng thích tôi sao?”

Tần Duyệt đáp: “Cậu vẫn luôn là học sinh tôi thích nhất.”

Tôn Xán Tình bất mãn nhíu mày, “Lão sư biết tôi nói thích không phải ý tứ này.”

Tần Duyệt vẫn luôn không quên mình là giáo viên, nói:

“Hiện tại cậu nên đem tinh lực đặt vào kỳ thi đại học, toàn lực ôn tập môn văn, những việc này chờ thi đại học xong lại nói, được không?”

Tôn Xán Tình cắn môi muốn phản bác, cuối cùng không cam lòng gật đầu, “Hảo.”

Nghỉ đông ngắn ngủi rất nhanh đã qua, Tôn Xán Tình khẩn trương ôn tập, tuy hẳn học huấn luyện chuyên ngành vẽ cũng không quên thường xuyên nhìn lại nội dung môn văn, nhưng so với bạn học khác trong trường, tiến độ ôn tập vẫn xuống rất nhiều. May mắn trường học đã thông qua cuộc thi chuyên ngành năng khiếu mở lớp bổ túc cho học sinh, cố gắng đạt tạo cơ hội cho học sinh thiếu tiết quá nhiều nhanh chóng học lại ngắn hạn để thi.

Mấy tháng cuối cùng, Tôn Xán Tình nhiệt tình ôn tập, lại có Tần Duyệt phụ đạo không gián đoạn, cho nên thành quả ôn tập khả quan, thành tích cơ hồ là học sinh năng khiếu ưu tú nhất.

Quan hệ Tôn Xán Tình và Tần Duyệt bên ngoài cũng không có biến hoá lớn, nhưng hai người đều nhận ra những điều đó cùng lúc trước bất đồng. Ánh mắt khi ở chung, vài câu trêu chọc, đều mang theo hơi thở ngọt ngào như ẩn như hiện, đó là một loại không hoàn toàn vạch trần, rồi lại tràn ngập ẩn ý hấp dẫn nhau

Tới tháng năm, Tôn Xán Tình rất có lòng tin trúng tuyển chính thức vào Y đại, một lần hẳn hỏi Tần Duyệt:

“Lão sư, nếu tôi thuận lợi thi đậu vào Y đại, có phải hay không cũng nên khen thưởng cho tôi một chút?”

Tần Duyệt mỉm cười hỏi: “Vậy lúc này cậu muốn cái gì?”

Tôn Xán Tình không chút suy nghĩ liền nói: “Tôi muốn lão sư cùng tôi ở bên nhau.”

Thế là Tần Duyệt lại hôn trán Tôn Xán Tình, đáp ứng hẳn: “Hảo, đây là đóng dấu xác nhận.”

Tháng sáu như hỏa, Tôn Xán Tình kết thúc thi đại học, hẳn phát huy không tồi. Một thân thoải mái ra khỏi trường thi, cuối cùng thoát được cấp ba, cả người nhàn nhã, nhưng Tần Duyệt vẫn như cũ cần cù chăm chỉ tiếp tục đi làm.

Đôi khi Tôn Xán Tình thừa dịp Tần Duyệt rảnh ở văn phòng quấy rầy y một chút. Đôi khi cả ngày ăn vạ trong ký túc xá y, Tần Duyệt từ trước đến nay đều không có biện pháp với hẳn, chỉ cần hẳn cao hứng liền mặc hẳn làm càn.

Đến ngày công bố thành tích, Tôn Xán Tình tuy lúc trước tin tưởng tràn đầy, nhưng kho tra điểm vẫn không tránh được khẩn trương. Tra trên web vì người đăng nhập quá nhiều vô pháp truy cập, điện thoại đường dây nóng cũng gọi đánh không thông, cuối cùng Tôn Xán Tình gửi đi tin nhắn, đợi lúc lâu mới nghe di động truyền đến hồi âm.

Hắn cầm di động, ngón tay mở tin nhắn thậm chí hơi hơi run rẩy, hẳn liếc mắt một cái quét tới cuối cùng trúng tuyển chính thức vào Y đại, nhưng không hưng phấn dự đoán như. Mũi hẳn cư nhiên có chút lên men, cất di động lập tức chạy tới nơi Tần Duyệt.

Tần Duyệt nghe tiếng đập cửa vang lên, biết là ai tới, lúc này chỉ có khả năng một người, mang theo một tin tốt đến tìm y, muốn y khen thưởng. Tần Duyệt mở cửa phòng, Tôn Xán Tình mỉm cười đứng trước cửa, hai người bốn mắt nhìn nhau, đều như chờ đợi thật lâu, ánh mắt thâm tình mang theo một chút chua xót.

Tôn Xán Tình vào phòng, mở tin nhắn cho Tần Duyệt xem, nói: “Lão sư xem, tôi thi đậu Y đại.”

Tần Duyệt ôm chặt hẳn, “Xán Tình, tôi thật sự kiêu ngạo vì cậu.”

Tôn Xán Tình đem đầu đặt trên cổ y, ngẩng đầu lên nói: “Lão sư, đều phải cảm ơn lão sư, nếu không nhờ lão sư, hôm nay tôi không có khả năng làm được chuyện đó.”

Hắn ôm Tần Duyệt thật chặt, “Lão sư, vậy hiện tại có thể cùng tôi ở bên nhau sao?”

“Ân, ân.”

Tần Duyệt dùng sức gật đầu, hôn môi Tôn Xán Tình. Tôn Xán Tình lập tức càng nhiệt tình đáp lại y. Hôn lên lỗ tai y, gương mặt, cổ, ôm chặt cảm thấy còn chưa đủ thân mật, nhịn không được xé rách quần áo y.

Hai người hôn môi đi tới mép giường, Tôn Xán Tình thuận thế áp Tần Duyệt lên giường, Tần Duyệt bị lăn lộn vạt áo đại mở, đầu lưỡi ướt mềm từ cổ y liếm hôn đến xương quai xanh, lại từ xương quai xanh trượt xuống ngực, cuối cùng đầu vú trước ngực bị ngậm lấy dùng sức mút vào gặm cắn.

Tần Duyệt chưa bao giờ bị người đối đãi như vậy, thân thể mẫn cảm lập tức nổi lên phản ứng, miệng cũng tràn ra vài tiếng rên rỉ, Tôn Xán Tình không ngừng cố gắng nắm viên đầu vú khác của y vắn vắn, miệng hàm hồ hỏi:

“Thoải mái sao? Lão sư thích như vậy sao?”

Tần Duyệt bị hắn làm cho cả người mềm nhũn, mặt nóng lên, ý thức nghĩ phải phản kháng, rồi lại đối với loại da thịt thân cận tràn ngập khát vọng. Đang lúc y mê mang vì khoái cảm trước ngực, một tay khác của Tôn Xán Tình dần dần đi xuống vuốt ve, lát sau liền giải khai quần y, tiếp theo với vào cầm dương vật y có chút cương cứng.

Tôn Xán Tình nắm dương vật không ngừng vuốt ve trên dưới, Tần Duyệt lập tức không chịu nổi nhẹ giọng kêu lên, Tôn Xán Tình cúi xuống một ngụm ngậm lấy quy đầu y, đem y quần hoàn toàn cởi xuống. Tần Duyệt nơi nào có kinh nghiệm như vậy, nhất thời vừa kinh hách lại sợ hãi, Tôn Xán Tình ra sức khẩu giao cho y, hình ảnh thật sự quá mức kích thích, y nhịn không được gắt gao nhắm hai mắt lại, miệng rên rỉ càng ngày càng dồn dập, càng ngày càng tăng.

Tôn Xán Tình là lần đầu tiên làm loại chuyên này, tuy có chút trức trặc, phun ra nuốt vào không quên chiếu cố đến dẫn dắt(trưng) Tần Duyệt, đồng thời vuốt ve bóp đùi mẫn cảm. Tần Duyệt cũng là xử nam, nhịn không được kích thích như vậy, không bao lâu ở trong miệng Tôn Xán Tình bắn ra.

Sau cao trào Tần Duyệt mặt đỏ bừng nằm trên giường thở dốc. Tôn Xán Tình hôn môi, hôn đôi mắt y, một bàn tay với vào giữa hai chân y từ sau tìm kiếm, ấn vào nơi chưa bao giờ bị người khác đụng vào, hắn dán lỗ tai y nói: “Lão sư, tôi muốn đi vào.”

12. Chương 12: (h)

Tần Duyệt tức giận Tôn Xán Tình bướng bỉnh. Hắn biết rõ y không cự tuyệt được hắn thỉnh cầu, lại còn cố ý ở bên tai mình nói ra lời này muốn đi vào liền đi vào, một hai phải nói cho y nghe, chẳng lẽ chờ y xấu hổ đáp ứng “Có thể?”

Tôn Xán Tình quả nhiên không buông tha chờ y trả lời, một tay vuốt ve eo y, một tay xoa ấn hậu huyệt, vừa hôn môi y vừa truy vấn: “Lão sư, được không?”

Tần Duyệt không thể dây dưa, nhắm mắt lại, chuyển mặt đáp:

“..... Ân.”

Tôn Xán Tình từ đầu giường cầm một lọ sữa dương ả, bóp ra một chút trên tay, một ngón tay cắm vào hậu huyệt Tần Duyệt. Nơi đó nóng chặt, miệng nhỏ như nhiệt liệt hoan nghênh mút ngón tay hắn, làm hắn nhịn không được đem nguyên ngón tay toàn bộ cắm vào.

Tần Duyệt lập tức rên một tiếng, cảm giác bị dị vật xâm lấn dị thường rõ ràng, chỗ sâu bí ẩn trong thân thể bị ngón tay quấy loạn. Tần Duyệt xấu hổ, cố tình thời điểm này Tôn Xán Tình lại cắm một ngón tay đi vào, còn tách hai chân y ra, làm nơi riêng tư giữa hai chân hoàn toàn bại lộ.

Tôn Xán Tình một bên khuếch trương hậu huyệt Tần Duyệt, một bên vuốt ve còn thịt y, hai trứng cùng đáy chậu, thở dài: “Phía dưới lão sư thật xinh đẹp.”

Tiếp theo xoa nhẹ mông y, trên mông thịt tình sắc cắn một ngụm, nói, “Sau này nơi này chỉ có tôi một người mới được nhìn, người khác cũng đừng nghĩ.” (Cuồng chiếm dục~)

Hai chân Tần Duyệt mở lớn, đôi mắt nhắm chặt, nhưng cũng biết ánh mắt Tôn Xán Tình lúc này dừng lại ở hạ thân y. Y thật sự xấu hổ không chịu được, muốn khép hai chân lại. Tôn Xán Tình ngăn động tác y, hơn nữa lúc này lại cắm vào ngón tay thứ ba, Tần Duyệt chịu không nổi kêu ra tiếng, chỉ cảm thấy mặt sau hoàn toàn bị tách ra, vách tường bị ngón tay không ngừng ra ra vào vào nổi lên một cổ tê dại.

Tôn Xán Tình thấy hậu huyệt Tần Duyệt đã khuếch trương đủ, lấy ra dương vật sớm đã sưng to, đem quy đầu cực đại nhắm ngay huyệt khẩu, ở bên tai Tần Duyệt nói:

“Lão sư, hiện tại tôi muốn đi vào.”

Tần Duyệt còn chưa phản ứng, hạ thân lập tức truyền đến một trận xé rách đau đớn. Tôn Xán Tình cắm dương vật vào một nửa, vì để Tần Duyệt thích ứng, hắn thối lui đến huyệt khẩu, tiếp theo lại cắm vào, lặp lại vài lần. Tần Duyệt dần dần tiếp nhận thịt căn lửa nóng thô cứng. Hắn mạnh mẽ hướng bên trong, cuối cùng hoàn toàn cắm vào trong thân thể Tần Duyệt.

Tôn Xán Tình kìm nén không được thỏa mãn cùng kích động, cúi xuống hôn lên môi Tần Duyệt, bắt lấy tay y sờ nơi hai người giao hợp, nói:

“Lão sư, sờ sờ xem, hiện tại chúng ta thật sự ở bên nhau.”

Tràng đạo Tần Duyệt gắt gao bao lấy dương vật Tôn Xán Tình, hình dạng quy đầu cùng hành thân đều có thể cảm nhận rõ ràng. Y lần đầu tiên ý thức được bọn họ đã chân chính kết hợp, cảm xúc kích thích hậu huyệt co rút một trận. Tôn Xán Tình bị y đột nhiên kẹp như thế, sáng khoái đến muốn tiết ra. Hắn kìm nén kích thích, đỡ hai chân Tần Duyệt vòng qua eo mình, bắt đầu ở trong thân thể y mãnh liệt đâm vào rút ra.

Cúc huyệt Tần Duyệt vừa nóng vừa chặt, như một hang động tiêu hồn chặt chẽ hàm trụ còn thịt Tôn Xán Tình, muốn hút toàn bộ tinh hoa của hắn. Đâm chọc không bao lâu, thiếu niên không có kinh nghiệm rất nhanh ở trong thân thể Tần Duyệt tước vũ khí đầu hàng. Tần Duyệt cũng có chút cảm giác, đằng trước mới vừa cương cứng, phát hiện Tôn Xán Tình đã bắn tinh, động tác ra vào cũng ngừng lại.

Chỉ kiên trì trong thời gian ngắn, Tôn Xán Tình cũng cảm thấy rất khó chịu. Mặt hắn đỏ toàn bộ, chôn ở cổ Tần Duyệt phìên muộn:

“Đều do bên trong lão sư quá thoải mái, tôi nhịn không được.”

Tần Duyệt có chút buồn cười, lại thấy bộ dáng hắn thật sự đáng yêu, liền ấn gáy hôn môi hắn. Hai người mật ngọt hôn môi, chốc lát sau đồ vật Tôn Xán Tình chôn trong thân thể Tần Duyệt lại cứng lên.

Hậu huyệt lại lần nữa căng ra, Tần Duyệt ôm lưng Tôn Xán Tình, biết hắn lại muốn bắt đầu một trận tiến công mới, Tôn Xán Tình ở trên cổ Tần Duyệt cắn một ngụm, “Lão sư, chúng ta lại đến.”

Bắn qua một lần, lúc này Tôn Xán Tình trở nên kéo hơn nhiều, có tinh dịch lần đầu tiên cũng khuếch trương cẩn thận, huyệt Tần Duyệt thập phần mềm xốp trơn mịn, Tôn Xán Tình ra vào thuận lợi vô cùng. Động tác ra vào rút ra càng thêm thuần thực. Tần Duyệt từ hậu huyệt nhận được một cổ tê dại, phía trước chậm rãi ngừng đầu, thở dốc dần dần tăng lên.

Tôn Xán Tình đột nhiên không biết đụng vào nơi nào trong thân thể y, Tần Duyệt run lên, phát ra một tiếng rên rỉ, Tôn Xán Tình lập tức nhắm ngay nơi đó không ngừng cắm lộng, cắm đến Tần Duyệt cả người mềm nhũn, cao giọng kêu to, đã là hoàn toàn chìm sâu trong tình dục.

Tần Duyệt ôm Tôn Xán Tình, hai chân kẹp chặt eo hắn. Cảm giác sáng khoái từ dưới thân từng chút đánh úp. Trước ngực lại cảm thấy hư không, đầu vú lúc đầu bị đùa bỡn qua hy vọng có thể lần nữa được âu yếm, nhưng y làm sao biết xấu hổ nói ra khát cầu, càng không dám tự mình sờ lên ngăn ngừa, chỉ ôm chặt Tôn Xán Tình, để ngực hai người không ngừng cọ xát, cũng may tiếp xúc như vậy cũng giải được cơn khát.

Tôn Xán Tình tự nhiên phát hiện tâm tư y, nắm một đầu vú y xoa nắn, hỏi: “Lão sư, nơi này ngứa sao?”

Tần Duyệt xấu hổ không trả lời hắn, nhưng biểu tình thỏa mãn làm Tôn Xán Tình minh bạch đáp án. Hắn ngậm lấy một đầu vú khác, dùng răng gặm cắn, lại cảm còn thịt y nhanh chóng vuốt ve, tốc độ đưa đẩy dưới thân cũng dần dần nhanh hơn.

Ba nơi Tần Duyệt bị hắn âu yếm đến gần tới cao trào, cuối cùng dưới một lần bị hung hăng cắm đến tuyền tiền liệt bắn tinh, Tôn Xán Tình lại đâm vào rút ra vài cái, cũng trong thân thể y lần nữa phóng xuất.

Sau cao trào, Tôn Xán Tình vẫn đè trên người Tần Duyệt không muốn động. Thuận lợi thi đậu đại học trong mơ, còn được tiểu lão sư ái mộ đã lâu đáp lại, hắn cảm thấy không còn chuyện nào so với hiện tại

hạnh phúc hơn, hắn ôm chặt Tần Duyệt, nói: “Lão sư, tôi rất thích lão sư.”

Đôi mắt hắn nổi lên một tầng hơi ước, “Thích nhất lão sư.”

“Tôi biết.” Tần Duyệt cũng ôm chặt hắn, ôn nhu hôn môi hắn, “Tôi đã biết.”

Ba tháng nghỉ hè đảo mắt qua đi, Tôn Xán Tình chính thức trở thành tân sinh viên Y đại, may mắn Y đại không tính là xa, chỉ cần được nghỉ, cơ hồ mỗi cuối tuần hai người đều sẽ gặp nhau. Kết giao như vậy không dễ dàng như tưởng tượng, đặc biệt trong đó còn là thiếu niên chưa trưởng thành, bọn họ cũng cùng những cặp tình nhân khác giống nhau, từng có khắc khẩu, từng có chiến tranh lạnh, lại chưa từng thật sự nghĩ từ bỏ đối phương.

Bốn năm qua đi, từ thiếu niên thành thanh niên, Tôn Xán Tình lựa chọn trở lại trường học cũ là nơi Tần Duyệt dạy, trở thành một lão sư mỹ thuật. Tần Duyệt có chút khó hiểu, hắn rõ ràng có rất nhiều lựa chọn, trở thành họa sĩ nổi tiếng có nhiều thù lao, vì cái gì nguyện ý làm một lão sư mỹ thuật dạy ở trường học không quá coi trọng?

Lúc Tần Duyệt hỏi, Tôn Xán Tình nửa thật nửa đùa trả lời: “Có một bài hát không phải ca như thế sao? Lớn lên, tôi sẽ thành người.”

Tần Duyệt lòng rung động, áp xuống một trận lệ ý(muốn khóc) bỗng nhiên xuất hiện, ôn hoà nói:

“Nhiều năm như thế, cậu vẫn là học sinh tôi thích nhất.”

Gương mặt Tôn Xán Tình lúc này đã không còn non nớt, nói năng rất có khí phách, “Em có thể có vô số học sinh kính yêu em, nhưng giống tôi như vậy, em chỉ có thể có một người.”

Tần Duyệt cũng trịnh trọng đáp ứng hắn: “Àn, chỉ có cậu một người.”

13. Chương 13

Hôm nay Tần Duyệt có tiết tự học buổi tối, y ở phòng học dạy ba tiết. Lúc tan học ra có trận gió thu ban đêm thổi qua, y nắm chặt áo khoác, lúc này mới phát giác thời gian đã vào tháng 11.

Mới vừa kết thúc công tác cả ngày, Tần Duyệt vốn tưởng khi trở về có thể nhìn bộ dáng Tôn Xán Tình dính người nghênh đón mình, nhưng trong ký túc xá không có một bóng người, xem ra đêm nay Tôn Xán Tình lại là khi y ngủ mới có thể lại đây.

Tuy chỉ là chuyện nhỏ không đáng kể, nhưng trong lòng Tần Duyệt có chút mất mát, y nghĩ nghĩ lại cảm thấy là mình làm kiêu, đại khái là vì tới mùa thu hiu quạnh, coj người cũng dễ sinh ra cảm xúc tiêu cực.

Tần Duyệt vừa tắm xong không bao lâu, Tôn Xán Tình đã đến, Tần Duyệt vừa lau tóc vừa hỏi hắn:

“Đêm nay lại theo chân bọn họ cùng nhau đi chơi?”

Tôn Xán Tình dừng một chút, sau đó gật gật đầu, nói: “Vừa mới ăn khuya trở về, cùng Mạnh Triết Vũ và Tề Tiểu Hoan bọn họ.”

Tần Duyệt thuận miệng nói đùa: “Chính mình ăn no cũng không mang một phần ăn khuya cho tôi, bụng tôi bị đói đây.”

Tôn Xán Tình lập tức ra cửa đi, “Tôi đi mua chút đồ ăn cho lão sư.”

Tần Duyệt ngăn cản hắn, “Đừng đi, đã muộn như thế, trước khi ngủ tôi không ăn cái gì.”

Hai người nằm xuống giường, Tần Duyệt ngủ được trên người Tôn Xán Tình có mùi hương, rất dễ ngủ, tràn ngập gợi cảm, lại không phải hương vị vốn thuộc về hắn, Tần Duyệt hỏi: “Cậu xịt nước hoa?”

Tôn Xán Tình gật đầu, tự mình cúi đầu ngủ một chút, “Àn, ngủ không tồi đi? Tôi mới mua.”

Tần Duyệt buồn cười, “Ban ngày xị không tính, như thế nào khi ngủ còn xị cái này.”

“Vì để lão sư ngủ thấy.”

Hắn thò lại gần ôm Tần Duyệt, “Có phải hay không càng gợi cảm, càng hấp dẫn người?”

Tần Duyệt cảm giác một bàn tay ấm áp vói vào áo ngủ mình, từ eo bụng một đường vuốt ve đến ngực, cuối cùng ở bên trái đầu vú y xoa vài vòng, hắn thở nhẹ:

“Tôi càng cảm thấy hương vị của em càng dễ ngủ.”

Tôn Xán Tình xoay người áp trên người Tần Duyệt, cố ý làm ra biểu tình bất mãn, “Lão sư thật không hiểu phong tình.”

Nói xong cởi bỏ cúc áo y.

Tần Duyệt bắt được tay hắn, nói: “Hôm nay mệt mỏi, lần sau đi.”

Tôn Xán Tình cũng không kiên trì, ôm y lại hôn lại sờ soạng một hồi, lúc này mới vừa lòng từ trên người y lăn xuống.

Hôm sau dự giờ xong vừa vặn cũng đến giờ tan học giữa trưa, Tần Duyệt cùng mấy lão sư khác quan hệ không tồi cùng đi căn tin trường học ăn cơm. Vài người mới vừa ngồi xuống, Mạnh lão sư vừa giảng xong cũng gia nhập vào.

Mạnh Triết Vũ giống Tôn Xán Tình, đều là lão sư mới vào năm trước. Hắn là người nhiệt tình hoà đồng, chủ động hỏi vài vị đang ngồi đánh giá hắn giảng bài vừa rồi, vài người cường điệu đề ra chút kiến nghị, không bao lâu đề tài chuyển đi nơi khác.

Mạnh Triết Vũ nói: “Để dạy được tốt nhất, tôi chuẩn bị trước một tuần, kết quả hôm nay vẫn biểu hiện quá khẩn trương.”

Cổ lão sư bên cạnh an ủi: “Kỳ thật hôm nay cậu làm khá tốt, không khí lớp học lại sinh động, khi đi tôi nhìn tổ trưởng vẫn luôn gật đầu đầu.”

Mạnh Triết Vũ sang sảng cười vài tiếng:

“Tôi hôm qua tôi ở trong ký túc xá nói cả đêm với gương, xem ra vẫn có chút tác dụng.”

Tần Duyệt đột nhiên nhớ tới lời tối hôm qua Tôn Xán Tình nói, hỏi:

“Tôi hôm qua không phải cậu cùng Tôn lão sư và Tề lão sư bọn họ cùng nhau ra ngoài sao?”

“Anh(Mạnh nhỏ hơn Tần nha) nói Tôn Xán Tình và Tề Tiểu Hoan? Không có, tối hôm qua cửa ký túc xá tôi cũng chưa ra, nào có tâm tư theo chân bọn họ ra ngoài chơi.”

Mạnh Triết Vũ lại cười nói, “Lại nói, hai người bọn họ ra ngoài, tôi đi theo làm bóng đèn a.”

Tần Duyệt nghe xong không nói chuyện, cúi đầu yên lặng ăn. Y không biết tối qua Tôn Xán Tình nói đến tốt cùng là nói sai hay nói dối, cũng không biết tối qua cùng ra ngoài có phải hay không chỉ có hai người Tôn Xán Tình và Tề Tiểu Hoan, nhưng lời Mạnh Triết Vũ nói xác thật làm trong lòng Tần Duyệt có chút không thoải mái, giống như nói cho y Tôn Xán Tình và Tề Tiểu Hoan mới là một đôi.

Tối nay Tôn Xán Tình vẫn như cũ đến trễ, biểu tình lại có chút hưng phấn, Tần Duyệt phát hiện hắn gần đây tâm tình thực không tồi, liền hỏi:

“Đêm nay cũng cao hứng như thế?”

Tôn Xán Tình chui vào trong chăn:

“Đêm nay theo chân bọn họ đánh bài, thắng cả đêm đầu.”

Tần Duyệt cười dịch hảo chăn cho hắn, “Vì cái này?”

Quả nhiên vẫn là trẻ con. Hai người nằm bên nhau, mũi Tần Duyệt giạt giạt, nói: “Như thế nào lại xị nước hoa.”

Tôn Xán Tình thổi khí bên tai y: “Tôi thích hương vị này, bắt quá hết mới mẻ sẽ không xị nữa.”

Nói xong đột nhiên một phen kéo quần ngũ Tàn Duyệt xuống, lại lôi kéo quần lót một chút, muốn cởi quần lót y ra.

Tàn Duyệt nắm quần lót không cho hắn cởi, nói: “Còn muốn tới? Đã trễ như thế.”

Tôn Xán Tình cọ cổ y, “Vài ngày không có làm, lão sư để tôi làm một lần đi, được không?”

Tàn Duyệt nói ra suy nghĩ trong lòng, “Ai kêu cậu khuya mới lại đây, nếu muốn làm, ngày mai đến đây sớm một chút đi.”

“Nhưng mà.....”

Tôn Xán Tình vừa mở miệng lại đem lời nói nuốt trở vào, tiếp tục lôi kéo Tàn Duyệt để y đáp ứng:

“Không cảm vào, vậy liếm một chút, không được sao, lão sư ”

Tay chui vào quần lót Tàn Duyệt xoa nắn côn thịt y.

Tàn Duyệt vốn dễ mềm lòng, thân thể lại mẫn cảm, nơi nào chịu được hắn nắn nỉ, chỉ phải thỏa hiệp, “Vay cậu nhanh một chút, đừng làm lâu.”

Tôn Xán Tình được đồng ý, lập tức vui sướng chui vào trong chăn, cởi quần lót Tàn Duyệt ngậm lấy “tiểu Tàn”, hàm hồ:

“Lão sư cũng giúp giúp tôi.”

Tàn Duyệt cũng cởi quần Tôn Xán Tình, hai người nghiêng thân khẩu giao cho đối phương. Tôn Xán Tình một bên mút vào dương vật Tàn Duyệt một bên xoa nắn mông y, thỉnh thoảng dùng ngón tay đâm chọc hậu huyệt. Từ trước ra sau truyền đến khoái cảm làm Tàn Duyệt rên ra tiếng. Y ra sức phun ra nuốt vào dương cụ Tôn Xán Tình, nhớ lại cảm giác bị côn thịt thô to này hung hăng xỏ xuyên qua thân thể, hậu huyệt co rút một trận.

Lúc này Tôn Xán Tình cầm ngón tay vào, trườn động vài cái, miệng dùng lực hút, Tàn Duyệt lập tức bị lộn lên đỉnh, ở trong miệng Tôn Xán Tình bắn ra, Tôn Xán Tình tiếp tục ở trong miệng Tàn Duyệt lại đỉnh động vài cái, cũng vui sướng bất tỉnh.

Hai người sửa sang lại quần áo, lại ôm nhau thân mật chốc lát, mới thỏa mãn đi ngủ.

Đau tim quá...

14. Chương 14

Tiến vào tháng 11, mấy ngày phải nghênh đón đại hội thể thao mỗi năm một lần. Hội thể thao không chỉ riêng học sinh tham gia, nhóm giáo viên cũng sẽ tham gia vài hạng mục. Cuộc thi đã gần ngay trước mắt, sau giờ học nơi nơi trong sân đều có thể nhìn thấy giáo viên học sinh đang ở tích cực luyện tập.

Tàn Duyệt tuy không am hiểu thể dục, nhưng vì tuổi còn trẻ, cũng bị mạnh mẽ an bài hạng mục chạy tiếp sức.

Các lão sư so với bọn học sinh càng không có tinh thần tham dự, đối lập coi trọng cùng tích cực so ra kém bọn học sinh, nhưng lúc tập luyện đương nhiên vẫn đến tượng trưng một chút.

Chiều nay tan học, Tàn Duyệt cũng thay đổi động phục thể thao vào tham gia luyện tập.

Đội Tàn Duyệt cùng đội bên cạnh đấu giao hữu, vừa tỷ thí vừa luyện tập.

Tôn Xán Tình vừa lúc cũng ở đội kia, vì hấn thân cao chân dài, thể chất cũng không tồi, vì vậy bị an bài chạy cuối cùng.

Tôn Xán Tình soái khí hoà đồng, trước học sinh rất có nhân khí, vừa chạy liền có học sinh vây lại chào hỏi hấn. Tần Duyệt nhìn bọn họ vui cười, cũng cảm thấy thập phần vui vẻ, một bên là vì lấy tiếng cười, một bên còn lại là vì nhìn Tôn Xán Tình được hoan nghênh sinh ra vài phần vui mừng cùng kiêu ngạo.

Cùng đội Tôn Xán Tình còn có Tề Tiểu Hoan, Tề Tiểu Hoan cũng cùng Tôn Xán Tình là lão sư mới được tuyển, dạy Anh văn, là một cô gái tuổi trẻ xinh đẹp hoạt bát. Vì đồng lứa tuổi nên quan hệ rất tốt. Ngày thường tụ họp, Tôn Xán Tình và Tề Tiểu Hoan là hai người chói mắt nhất, không tránh được thường xuyên bị trêu chọc vài câu, mọi người đều đem bọn họ thúc đẩy một đôi, điều đó Tần Duyệt cũng biết.

Tôn Xán Tình đã từng cùng Tần Duyệt giải thích qua, Tần Duyệt nghe xong cũng không để trong lòng. Đó chẳng qua là chút thiện ý vui đùa mà thôi, hơn nữa tình cảm Tôn Xán Tình dành cho y y rõ ràng nhất hấn cơ hồ đã trái tim đặt trên người y, nơi nào còn dư tâm tư đi trêu chọc người khác.

Hiệu lệnh một tiếng, thi đấu giao hữu bắt đầu, Tần Duyệt bị an bài ở vị trí không trước không sau, chạy cũng không nhanh không chậm. Chạy tiếp sức xong, y theo lão sư khác cùng nhau cổ vũ đồng đội cố lên trợ uy, đến lúc cuối, y không khỏi hy vọng Tôn Xán Tình có thể chạy thắng.

Quả nhiên Tôn Xán Tình không phụ y hy vọng trước một bước chạy tới đích. Khi bước qua vạch đích, hấn vì quán tính vọt về phía trước vài bước, vừa lúc không cẩn thận bổ nhào vào trên người Tề Tiểu Hoan. Thầy trò xung quanh lập tức phát ra một trận ồn ào, nháo kêu cho bọn họ ôm chặt chút, tuy hai đương sự đều cười xoa tay cự tuyệt, nhưng tiếng hô ngược lại trở nên càng cao, nghiêm nhiên đã đem bọn họ trở thành một đôi chân chính.

Tần Duyệt chẳng sợ thiện giải nhân ý (am hiểu lòng người, ý là thụ hiểu ý tốt của mọi người khi ghép đôi hai người đó), lúc này trong lòng cũng khó tránh khỏi có chút để ý. Tôn Xán Tình và Tề Tiểu Hoan trong mắt mọi người xác thật rất giống một đôi bích nhân (đẹp đôi, hoàn hảo), mà y và Tôn Xán Tình cho dù bên nhau đã 5 năm, dù yêu nhau đậm sâu, cũng phải trước mặt người khác cẩn thận che dấu quan hệ này. Nhìn Tôn Xán Tình bị lôi kéo ghép đôi cùng người khác, y thậm chí không thể đi ngăn cản hay phản bác cái gì vô luận thân phận là đồng sự hay ân sư, y đều không có quyền này.

Tôn Xán Tình thoát khỏi ồn ào xung quanh, chạy tới bên người Tần Duyệt, nói:

“Ngượng ngùng a lão sư, đã thắng đội lão sư.”

Hấn cười tủm tỉm, có chút đắc ý, lại như đang chờ khích lệ, “Bất quá vừa rồi xác thật tôi chạy rất nhanh đi?”

Suy nghĩ Tần Duyệt vừa rồi rất nhanh liền qua, cười:

“Cậu còn ngượng ngùng? Đây đều chạy đến bên chúng tôi khoe khoang.”

Nghê lão sư bên cạnh cũng nói: “Nhìn vẻ mặt cậu quá đắc ý rồi.”

Tôn Xán Tình ha ha cười: “Không phải tôi phải đắc ý, mà nghĩ đến Tần lão sư kaf gương tốt để tôi noi theo.”

Nghê lão sư nói: “Cậu đều tốt nghiệp nhiều năm như vậy, còn cả ngày dính Tần lão sư như thế.”

Tôn Xán Tình đương nhiên: “Kia đương nhiên, Tần lão sư chính là ân sư của tôi, tôi tính đời này đều dính y.”

Tần Duyệt nghe được lời này ảm áp vui vẻ một trận, nhưng y vừa mới muốn mở miệng nói chuyện, Tôn Xán Tình lại bị những người khác lôi đi.

Tối tối, Tần Duyệt nhớ rõ hôm qua Tôn Xán Tình dự cầu bất mãn cầu hoan, nhưng vì thời gian quá muộn, hai người chỉ dùng miệng giải quyết cho nhau một chút, Tần Duyệt nói hấn nếu muốn làm thì hôm nay đến sớm một chút.

Dựa theo ngày thường Tôn Xán Tình đối với chuyện giường chiếu rất tích cực, nói vậy hôm nay khẳng định sẽ đến đây sớm cùng y đại chiến một trận. Từ lần trước ở phòng vẽ hoang đường một lần, hai người xác

thật chưa làm. Tần Duyệt bị Tôn Xán Tình thao, thân thể từ lâu quen tình ái thường xuyên, lúc này ngừng hơn nửa tuần, chính y cũng có chút cơ khát khó nhịn.

Tối nay y tắm sớm, đồ vật chút nữa dùng đến cũng chuẩn bị tốt, lòng tràn đầy chờ mong Tôn Xán Tình tới gõ cửa. (đợi vua đến thì tắm=))))

Nhưng Tần Duyệt chờ a chờ, mãi đến hơn 10 giờ cũng không thấy bóng dáng Tôn Xán Tình, Tần Duyệt nhin không được gọi điện cho hắn, nhưng điện thoại thông lại không ai tiếp, Tần Duyệt thực sự có chút không rõ, Tôn Xán Tình rốt cuộc là làm cái gì?

Người không thấy bóng dáng, điện thoại cũng không nghe, chẳng lẽ cùng mấy lão sư trẻ tuổi chơi đến vui vẻ, làm hắn luôn thập phần thích làm tình cũng có thể ném ra sau đầu?

Tần Duyệt phủ thêm áo khoác ra ban công, nhìn qua ký túc xá Tôn Xán Tình, chỉ thấy trong phòng đèn sáng, hiển nhiên Tôn Xán Tình đang ở bên trong. Tần Duyệt thật sự tò mò hắn đang làm gì, liền mở cửa ra ngoài, đi tới ký túc xá trước cửa Tôn Xán Tình.

Tần Duyệt gõ cửa, tiếng bước chân tới gần, Tôn Xán Tình mở cửa phòng, thấy người tới là Tần Duyệt, hắn có chút kinh ngạc, “Lão sư, như thế nào tới?”

Tần Duyệt nói: “Không có gì, tôi xem cậu trẻ như thế còn chưa qua, đèn trong phòng lại sáng, liền qua đây nhìn xem.”

Tôn Xán Tình chỉ đem cửa mở ra một chút, tay đặt trên nắm cửa, từ khe cửa nói chuyện với Tần Duyệt:

“Lão sư về trước đi, lát nữa tôi sẽ qua, chỉ một lát.”

Tần Duyệt luôn cảm thấy Tôn Xán Tình có chút lén lút, muốn đẩy cửa ra, nói: “Tôi vào chờ cậu”

“Đừng đừng đừng.”

Tôn Xán Tình ở sau cửa ngăn động tác y, “Ở đây rất loạn, đã lâu chưa dọn, lão sư vẫn đừng vào.”

Tần Duyệt nghe hắn nói như thế, xác thật từ phòng ngủ được khí vị, có chút quen thuộc, nhưng lại nghĩ không ra, lúc này Tôn Xán Tình lại nói:

“Được rồi, lão sư mau trở về thôi, chờ tôi một chút, tôi lập tức đến.”

Nói xong không đợi Tần Duyệt phản ứng, “Bang” một tiếng đóng cửa lại.

Tần Duyệt nguyên lai lòng đầy vui vẻ đem chính mình rửa sạch sẽ chờ Tôn Xán Tình tới thao. Kết quả hắn không chỉ không đến, tự mình tìm tới cửa còn bị cho ở ngoài cửa. Trong lòng Tần Duyệt dù nhiều hay ít cũng có chút không cao hứng. Lúc y trở lại ký túc xá nhìn áo mưa cùng dầu bôi trơn đặt ở đầu giường, không hề rằng đem toàn bộ ném vào trong ngăn kéo.

15. Chương 15: (h)

Chờ lúc Tôn Xán Tình lại đây, mí mắt Tần Duyệt đã bắt đầu đánh nhau, hơn nữa không có tâm tình cùng hắn làm.

Khi Tôn Xán Tình chui vào ổ chăn, Tần Duyệt lại ngủ được vị nước hoa kia. Y xê dịch thân mình vào trong, nhắm mắt ngủ. Tôn Xán Tình lại không thuận theo không buông tha dán lại muốn cùng y thân thiết, Tần Duyệt không cho, kéo chăn nói:

“Cậu luôn trẻ mới lại đây, tôi còn nghĩ cậu không muốn làm.”

“Buổi tối tôi có việc.”

Tôn Xán Tình nói với hắn: “Dù sao ngày mai là thứ bảy, đêm nay làm suốt đêm cũng không có vấn đề gì.”

Tần Duyệt lại nghiêng đưa lưng về phía hấn, “Tôi mệt mỏi, không tinh lực bồi cậu làm suốt đêm.”

Tôn Xán Tình cảm giác đêm nay tâm tình Tần Duyệt không tốt lắm, cũng không lằng nhằng, từ sau ôm y hỏi: “Lão sư, có phải không cao hứng hay không?”

Tần Duyệt nghe hấn cẩn thận hỏi mình, lòng mềm xuống, nói: “Không có, chỉ có chút mệt mỏi.”

Tôn Xán Tình hiểu rõ Tần Duyệt: “Em chính là không cao hứng.”

Hấn ôm Tần Duyệt càng chặt, “Chờ thêm mấy ngày thì tốt rồi, đến lúc đó tôi nhất định lúc nào cũng dính em, làm em ngại phiền ném cũng không xong.”

Tần Duyệt nghe được nhin cười một chút, “Cậu vẫn luôn dính tôi như thế, hiện tại cậu không tới phiền tôi, tôi cao hứng còn không kịp.”

Tôn Xán Tình cũng cười, dán sau cổ y hôn mấy cái, “Lão sư đây là khẩu thị tâm phi, tôi mới không tin.”

Tần Duyệt vốn định truy hỏi câu “Qua mấy ngày thì tốt rồi” của hấn đến tột cùng là ý gì, nhưng y thật sự buồn ngủ, bị Tôn Xán Tình ôm như thế lại thoải mái, hôn sâu một chút liền ngủ.

Hôm sau là thứ bảy, hai người đều lười biếng ngủ. Khi Tần Duyệt tỉnh lại, Tôn Xán Tình còn đang ngủ ngon lành, động tác y xoay người xuống giường kinh động Tôn Xán Tình, bị hấn một phen ôm eo. Tôn Xán Tình mơ màng cọ Tần Duyệt vài cái, một đồ vật dần dần ngạnh nóng chống lên mông Tần Duyệt.

Buổi sáng là thời điểm dễ xúc động nhất, hai người lại đều vài ngày không làm, dương vật Tôn Xán Tình cọ xát nhanh chóng trưởng đại, thẳng tắp giữa kẽ mông Tần Duyệt. Mặt sau Tần Duyệt bị hấn chọc như thế, liền tràn ra một cổ tê ngứa, mong hấn lập tức bị hấn cắm vào hạo hạo quấy loạn một phen.

Tôn Xán Tình đã hoàn toàn tỉnh ngủ, tay tham nhập vào quần áo nhéo đầu vú Tần Duyệt, lúc nhẹ xoa lúc tàn nhẫn véo, vài lần đùa bỡn Tần Duyệt kêu ra tiếng.

Tôn Xán Tình đem Tần Duyệt thân thể lật qua tới, một chút liền áp tới rồi hấn trên người, nhắm ngay bờ môi của hấn tới cái hôn sâu, hai người đều hôn đến cả người nóng lên, gắt gao ôm ở cùng nhau, gấp không chờ nổi đi lột đối phương quần áo.

Tay Tôn Xán Tình vói vào quần ngủ Tần Duyệt, sờ soạn một phen liền phát hiện chút dị thường, hấn dừng lại động tác nhìn Tần Duyệt, hỏi:

“Lão sư, cái này chẳng lẽ là.....?”

Tần Duyệt lúc này mới nhớ tới qua mình vì cùng Tôn Xán Tình làm tình chuẩn bị, nhất thời đỏ mặt, xoay đầu nhỏ giọng ừ một tiếng.

Tôn Xán Tình vừa kinh ngạc vừa hưng phấn, một phen kéo quần ngủ Tần Duyệt xuống, chỉ thấy hạ thân y ăn mặc một cái quần bán trong suốt màu đen chữ Đinh (), hạ thể bị vải không đủ khó khăn lắm bọc, lông mao từ bên trong lộ ra. Vì dương vật đã nửa cương cứng, mảnh vải phình lên, hành thể cùng hai đản(trứng) cơ hồ bao không được, như ẩn như hiện lộ ra, quy đầu cũng phân bố dâm dịch.

Dây quần thẳng hai bên, một vòng qua eo Tần Duyệt, một kẹp giữa kẽ mông y, làm hai cánh mông hoàn toàn bại lộ.

Tôn Xán Tình nhìn thấy nhiệt huyết sôi trào, hấn bắt tay vói vào mảnh vải xoa nắn côn thịt Tần Duyệt, thở gấp: “Lão sư sao đột nhiên mặc vào cái này? Định câu dẫn tôi phải không?”

Đêm qua Tần Duyệt xác thật tính mặc quần lót chữ Đinh () tăng tình thú, nhưng hiện tại bị Tôn Xán Tình thấy liền xấu hổ không thôi.

Y chôn nửa khuôn mặt vào gối đầu, thấp giọng:

“Hôm qua vốn muốn cùng cậu hạo hạo làm một lần, nào biết cậu đến trễ như vậy.....”

Lúc này Tôn Xán Tình rất cuộc minh bạch vì cái gì tới qua y không cao hứng, nhất thời cảm động lại hổ thẹn. Hấn hai ba phát lột áo ngủ Tần Duyệt sạch sẽ, chỉ còn quần lót bán trong suốt chữ Đinh. Một bên vuốt ve khắp nơi trên người y, một bên hung hăng hôn môi, nói:

“Lão sư, thực xin lỗi, tôi qua để em đợi lâu như vậy, hôm nay nhất định hảo hảo uy no em, chúng ta làm một lần cho đủ.”

Tần Duyệt vốn bị khơi mào, vừa nghe hắn nói lời này càng nhịn không được, cũng vươn tay sờ dương cụ Tôn Xán Tình, hận không thể bắt lấy nó hướng vào bên trong miệng mình.

Tôn Xán Tình dùng ngón tay câu lấy kẻ miệng Tần Duyệt, trước sau ma sát đáy chậu cùng bên trong, Tần Duyệt phía dưới bị cọ sát đến sáng khoái, lại càng thêm cơ khát khó nhịn, phát lảng vẩn vơ eo miệng, chân quần lên eo Tôn Xán Tình thúc giục hắn: “Tiến vào, mau, mau tiến vào.”

Tôn Xán Tình từ lâu đã kìm nén không được, qua loa mở rộng bôi trơn vài cái, cũng không cởi ra quần chữ Đinh Tần Duyệt mặc, kéo dây ra cắm vào gáy thịt thô to.

Sau khi cắm vào sau hai người đều thỏa mãn thở dài, Tôn Xán Tình bắt đầu đỉnh động hạ thân, đem dương vậy sưng to thô cứng trừu sáp ở thịt huyết lửa nóng, đỉnh lộng một vòng. Lúc đâm vào nơi mẫn cảm của Tần Duyệt, rời khỏi lại bị miệng nhỏ nhiệt tình gắt gao mút vào giữ lấy.

Tần Duyệt bị thao kê to ra tiếng, bắt lấy tay Tôn Xán Tình sờ lên đầu vú mình. Tôn Xán Tình lập tức hiểu ý nhéo hai viên đầu vú véo lộng, khoái cảm nhanh chóng tích lũy, hai người bị sáng khoái bao phủ, cuối cùng bắn ra cùng nhau.

Sáng sớm làm một pháo tuy vui sướng không thôi, nhưng hai người hiển nhiên vẫn chưa thỏa mãn, ôm nhau thở dốc, lại có chút ngo ngoe rục rịch. Ánh mắt Tôn Xán Tình chuyển qua hạ thân Tần Duyệt, chỉ thấy còn thịt y cùng một tinh hoàn lộ bên ngoài quần lót chữ Đinh, chỉ còn một bên tinh hoàn khác bị kia mảnh vải nhỏ bao bọc. Lông mao thấm dâm dịch trong suốt ướt át, mặt trên dính chút bạch trọc, là một bộ dáng dâm mỹ tao lãng.

Tôn Xán Tình nhìn đến thiếu chút nữa lại muốn huyết mạch phun trướng, nhưng hắn không lập tức bắt đầu tiến công lần thứ hai, mà là nổi lên tâm tư, mở ra tử đầu giường, lấy một cái khiêu dẫn hai người thường dùng lúc tình thú ra, nói:

“Lão sư, chúng ta đã lâu chưa chơi cái này, hôm nay dùng nó đi.”

Ngày thường khi hai người làm tình Tôn Xán Tình thường thích dùng một đạo cụ. Ngay từ đầu Tần Duyệt không muốn, nhưng không chịu nổi hắn năn nỉ, hơn nữa mấy thứ này có thể gia tăng tình thú cùng khoái cảm, dần dần cũng quen.

Tần Duyệt thấy Tôn Xán Tình lấy khiêu dẫn, liền thuận theo mở chân. Tôn Xán Tình đẩy ra dây vải giữa kẻ miệng, để khiêu dẫn ở huyết khẩu chưa hoàn toàn khép kín, từng chút từng chút đẩy vào, đến khi tới tuyến tiền liệt, Tôn Xán Tình ấn điều khiển từ xa, khiêu dẫn bắt đầu nhẹ nhàng chấn động.

Tôn Xán Tình trước mở mức thấp nhất, theo khiêu dẫn chấn động, một trận khoái cảm từ hậu huyết dâng lên. Y nhắm mắt lại, hô hấp dần dần tăng thêm, tuy cảm thấy thoải mái nhưng lại ngại không đủ. Tiếp theo Tôn Xán Tình chỉnh mức kế, biên độ khiêu dẫn chấn động tăng hơn. Khoái cảm từ sau huyết truyền toàn thân, ngực y không ngừng phập phồng, mặt phỉm hồng, miệng phát ra rên rỉ mỏng manh, hai chân cũng nâng lên, mặt sau gắt gao kẹp vật nhỏ làm loạn, eo miệng bắt đầu nhẹ nhàng vẩn vơ.

Tôn Xán Tình nhìn đến mê mẫn, cầm đẳng trước Tần Duyệt đã ngẩng đầu trên dưới vuốt ve. Tần Duyệt rên rỉ càng lúc càng lớn, đầu vú mẫn cảm đứng thẳng. Tôn Xán Tình mới vừa ngậm một đầu vú cắn hút, đột nhiên nghe tiếng đập cửa vang lên.

Hai người giật nảy mình, Tần Duyệt lập tức lấy khiêu dẫn từ trong thân thể ra. Tôn Xán Tình đè y lại, tự mình xuống giường vừa mặc áo vừa hỏi: “Ai vậy?”

Ngoài cửa truyền đến âm thanh Nghê lão sư, “Tần lão sư, là tôi.”

Tôn Xán Tình mặc xong quần áo, dùng chăn che Tần Duyệt, nói:

“Lão sư nằm đừng nhúc nhích, tôi đi mở cửa.”

Nói xong cố ý chỉnh khiêu dẫn tới mức lớn nhất, Tần Duyệt bị khiêu dẫn hung hăng chấn động, suýt nữa lại kêu ra tiếng, Tôn Xán Tình cười sờ sờ mặt y:

“Cái này phải luôn đặt bên trong, không được lấy ra, nếu chút nữa Nghê lão sư vào, lão sư cũng không thể lộ a.”

“Tôn lão sư?”

Phát hiện người mở cửa là Tôn Xán Tình, Nghê lão sư có chút kinh ngạc, “Tần lão sư không ở sao?”

Tôn Xán Tình trả lời: “Tần lão sư hôm nay sinh bệnh, tôi tới chiếu cổ y, Nghê lão sư tới tìm y có việc gì sao?”

Nghê lão sư lập tức quan tâm: “A nha, Tần lão sư xảy ra chuyện gì? Hôm qua còn tốt mà, hôm nay như thế nào liền sinh bệnh, có nghiêm trọng không?”

Tôn Xán Tình trợn mắt nói nói dối, “Chắc gần đây trời lạnh không chú ý giữ ấm, có chút phát sốt, vừa rồi đã cho y uống thuốc, cuối tuần nghỉ ngơi hai ngày hẳn là không có việc gì.”

“Nga, vậy là tốt rồi.”

Ngày thường Nghê lão sư và Tần Duyệt quan hệ không tồi, lúc này muốn đi vào thăm một chút, lại nói, “Hiện tại Tần lão sư ổn sao, tôi vào nhìn y đi.”

Tôn Xán Tình hào phóng nghiêng thân cho hắn: “Có thể, vào đi.”

Tần Duyệt cũng nghe hai người đối thoại, lúc này mông y đang bị khiêu dẫn đảo loạn đến chết đi sống lại. Điểm mẫn cảm liên tục bị kích thích, làm y sáng khoái vận vẹo, muốn lên tiếng kêu to. Dương vật cũng sớm dựng lên, chần phồng lên một khối. Để không cho người tới phát hiện dị thường, Tần Duyệt nghiêng thân, nhắm mắt lại, găt gao cản môi, cực lực khắc chế khoái cảm trong thân thể.

Nghê lão sư đi đến mép giường, hỏi:

“Tần lão sư, cậu còn ổn không?”

Tần Duyệt không dám nói lời nào, sợ mở miệng liền rên rỉ ra, chỉ phải gian nan găt đầu.

Nghê lão sư thấy mặt y ửng đỏ, trán rịn mồ hôi mỏng, mày nhăn găt gao, là bộ dáng sinh bệnh khó chịu, không khỏi thở dài:

“Thật đúng là nóng đến lợi hại, vừa rồi Mạc lão sư gọi tới nhờ tôi nói cho cậu sáng nay đi luyện chạy tiếp sức, không nghĩ tới cậu sinh bệnh.”

Tôn Xán Tình nhìn Tần Duyệt vì khoái cảm mà run rẩy, ở bên cạnh cười nói:

“Tần lão sư xem ra đi không được, Nghê lão sư giúp y đi.”

Nghê lão sư đáp ứng: “Được, huấn luyện cái gì đều là việc nhỏ, khoẻ bệnh mới quan trọng nhất, Tần lão sư trước hảo hảo nghỉ ngơi, nhớ uống thuốc, uống nhiều nước.”

Mông Tần Duyệt găt gao co rút, cơ hồ nhịn không được muốn tự mình vượt ve côn thịt dưới chân. Đầu vú trước ngực cũng ngứa không chịu nổi, nhưng y còn phải ứng phó đồng sự đột nhiên tới này. Y dùng hết định lực, cuối cùng gian nan ừ một tiếng.

Nghê lão sư nhìn nhìn Tôn Xán Tình, lại nói:

“Bất quá có học sinh tới chiếu cổ cậu, hẳn là có thể yên tâm. Hảo, tôi không quấy rầy cậu nghỉ ngơi, chúc cậu sớm khoẻ lại.”

Nghe tiếng bước chân Nghê lão sư ra cửa, Tần Duyệt cuối cùng nhẹ nhõm thở dài. Tôn Xán Tình trở lại mép giường, vừa lúc thấy Tần Duyệt vong tình tự an ủi, hắn dấn lỗ tai Tần Duyệt cười:

“Lão sư vừa rồi biểu hiện không tồi, nếu tôi không biết phía dưới em là bộ dáng gì trước, khẳng định cũng bị lừa gạt.”

Tần Duyệt mở to mắt trừng hắn một cái, nhưng vì tình dục, lại như liếc mắt đưa tình, không chỉ không tác dụng hãm dọa, ngược lại tràn ngập ý vị câu dẫn.

Tôn Xán Tình rất cuộc không chế không được, xốc chần lên áp tới trên người y, “Lão sư, vừa rồi khi để em là tôi không đúng, hiện tại để tôi hảo hảo nhận sai, bồi thường một chút đi.”

Nói xong lấy khiêu dẫn ra khỏi hậu huyệt Tần Duyệt, đem gây thịt trưởng đại hung hăng đâm vào.

Tần Duyệt bị hấn kịch liệt thao lộng dục tiên dục tử, vừa rồi nghẹn lâu, đâm từ lũng ngữ gì đều nói ra bên ngoài, kêu một tiếng so một tiếng càng cao,

“Thật lớn, thật lợi hại, thao chết tôi..... Dùng, dùng sức a, quá sung sướng, a ”

Sau đó hai người lại bắn hai lần, tính sự sáng nay mới tính thu hồi. Tần Duyệt bị làm đến cuối vẫn mặc quần lót chữ Đinh bán trong suốt. Lúc làm xong, quần tình thú đó đã sớm bị các loại thể dịch thấm ướt, một mảnh lấy lợi treo giữa hai chân y.

16. Chương 16

Kịch liệt một buổi sáng, thân thể Tần Duyệt hư nhuyển, thỏa mãn dựa vào ngực Tôn Xán Tình. Y thực hưởng thụ mỗi lần làm xong hai người thân mật như vậy. Đường như thân thể giao hợp quá nhiều, hai người cũng trở nên càng gắn kết.

Thường sau khi làm xong, hai người muốn ôm nhau nói chuyện, thỉnh thoảng trao mấy nụ hôn, phải thân mật đủ mới thấy mỹ mãn, nhưng hôm nay Tôn Xán Tình làm xong liền tính chạy lấy người, Tần Duyệt lại gần chỗ không, mở mịt lưu lại trên giường.

Tôn Xán Tình vừa mặc áo vừa nói:

“Lão sư, chút nữa tôi còn có việc, liền đi trước.”

Tiếp theo cúi xuống ở trên mặt Tần Duyệt hôn một cái, cười, “Lão sư rời giường hảo hảo tắm rửa, sẵn tiện cũng giặt quần sạch sẽ, lần tới tôi còn muốn lại xem lão sư mặc đâu.”

Tần Duyệt cúi đầu nhìn nhìn quần lót chữ Đinh ướt đến rồi tinh rồi mù, tức khắc mặt nóng lên. Lúc y ngẩng đầu lên, Tôn Xán Tình đã đóng cửa ra ngoài.

Tần Duyệt phản ứng không kịp, trong trí nhớ, trừ bỏ một ít tình huống đặc biệt, Tôn Xán Tình như hôm nay làm xong một lần liền đi là lần đầu tiên. Hắn nói có việc, nhưng rốt cuộc là chuyện gì?

Gần đây Tôn Xán Tình so trước kia có chút khác thường, không chỉ mỗi buổi tối lại đây muộn, hôm qua khi tìm hắn hắn còn che che dấu dấu, cửa cũng không muốn mở, còn có câu “Qua mấy ngày nữa thì tốt rồi”, đến tốt cùng là ý tứ gì?

Tần Duyệt không rõ, trong lòng ả ả cảm thấy không thoải mái.

Vì sáng nay trước mặt Nghê lão sư nói dối, Tần Duyệt cả ngày đều không ra cửa, cơm trưa cơm chiều cũng ở trong ký túc xá giải quyết, mà cả ngày nay, Tôn Xán Tình vẫn không đến tìm y.

Tối tới, Tôn Xán Tình thậm chí lúc y ngủ cũng không tới, lý do vẫn như cũ là một câu hàm hồ “Có việc”. Khi Tần Duyệt truy hỏi hắn, Tôn Xán Tình ấp úng không muốn nói rõ, qua loa lấy lệ vài câu rồi cúp điện thoại. Cuối cùng Tần Duyệt một người lẻ loi nằm trên giường, trong lòng vắng vẻ, có chút muốn thở dài.

Trong ký túc xá Tần Duyệt vốn dĩ chỉ có một chiếc giường đơn, giường đôi này là lúc trước Tôn Xán Tình một hai quần lấy y đòi đổi. Hiện tại Tôn Xán Tình không ở, Tần Duyệt mới phát hiện mình đã không quen một mình đi vào giấc ngủ, giường này cũng chưa bao giờ có vẻ quá rộng như thế.

Y trở mình, nằm chỗ ngày thường Tôn Xán Tình vẫn nằm, ngửi hương vị gối đầu lưu lại.

Hương vị vốn thuộc về Tôn Xán Tình bị mùi nước hoa hắn dùng mấy ngày nay che lấp, Tần Duyệt không thích.

Chủ nhật hôm sau, Tôn Xán Tình vẫn như cũ không thấy bóng dáng, Tần Duyệt rút cuộc ngồi không yên, lại chạy tới gõ cửa ký túc xá Tôn Xán Tình. Khi Tôn Xán Tình phát hiện người tới là Tần Duyệt, vội vàng chặn cửa không cho y vào:

“Lão sư, ở đây rất loạn, em vẫn là đừng vào.”

Hai người bên nhau nhiều năm, Tôn Xán Tình có bộ dáng gì Tần Duyệt chưa thấy qua, trong phòng loạn một chút là xảy ra chuyện gì? Y là quyết tâm muốn đi vào, nói:

“Không có gì, nếu loạn tôi có thể giúp cậu dọn dẹp một chút, cậu trước để tôi đi vào lại nói.”

Tôn Xán Tình che cửa gắt gao, sức Tần Duyệt không bằng Tôn Xán Tình, vẫn không vào được bên trong. Hai lần liên tiếp bị chặn ngoài cửa, Tần Duyệt thật sự không vui, ngữ khí cũng cao hơn:

“Cả ngày cậu rút cuộc ở bên trong làm cái gì? Xem cũng không cho xem, hỏi cũng không nói, có chuyện gì tôi không thể biết?”

Tôn Xán Tình nhanh miệng: “Duy nhất em không thể biết!”

Nói xong cũng tự biết mình nói sai, liền im miệng.

Lời này thật sự làm Tần Duyệt hít lãnh khí, “Hảo, cậu thích làm cái gì thì làm cái đó, tôi mặc kệ!”

Nói xong không màng Tôn Xán Tình giữ lại giải thích, quay đầu về ký túc xá của mình.

Nhớ lại lời nói Tôn Xán Tình vừa rồi, Tần Duyệt thực sự ngăn không được khổ sở, y biết Tôn Xán Tình đã sớm không như thiếu niên trước kia vẻ mặt ngây ngô vô tiết chế không muốn xa rời y. Hắn trưởng thành, sẽ thành thực, là một người độc lập tự chủ. Hắn sinh hoạt không chỉ có tình yêu với Tần Duyệt, còn có rất nhiều chuyện khác quan trọng.

Khi biết mình bị an bài ngoài kế hoạch của hắn còn bị cho ở ngoài, nghe được câu “Duy nhất em là không thể biết”, Tần Duyệt vẫn là thương tâm. Y hoài niệm bộ dáng Tôn Xán Tình còn chưa trưởng thành đối mình y lại vô hạn, tuy như vậy thường thường làm y bất đắc dĩ, nhưng sâu trong nội tâm Tần Duyệt kỳ thật là yêu thích.

Khi đó y có được đứa nhỏ tuyệt đối si tâm cùng thành khẩn, mà hiện tại hắn lại có bí mật với y hơn nữa là duy nhất không thể cho y biết. Tần Duyệt đột nhiên sinh ra loại nôn nóng, cùng với một loại cảm giác vô lực nắm (ở đây hiểu là không giữ được) không người yêu.

Chạng vạng, Tần Duyệt một người đi căn tin trường học ăn cơm, vừa ngồi xuống không lâu, Mạnh Triết Vũ cầm khay đi đến bàn bên cạnh y, hỏi: “Tần lão sư, nơi này không ai ngồi chứ?”

Tần Duyệt ngẩng đầu phát hiện là hắn, trả lời:

“Không có, mời ngồi.”

Mạnh Triết Vũ thoải mái hào phóng mà ngồi xuống, tự quen thuộc mà cùng hắn đến gần nói:

“Tần lão sư cuối tuần không đi chơi sao, như thế nào còn ở trong trường cơm.”

Tần Duyệt cười: “Cuối tuần tôi thường ăn cơm ở trường học, ngược lại là lần đầu tiên thấy Mạnh lão sư cuối tuần cũng ở chỗ này.”

Mạnh Triết Vũ uống canh, chắc lưỡi: “Hôm nay vốn dĩ muốn gọi Tôn Xán Tình cùng ra ngoài chơi, kết quả hắn nói không rảnh, tôi lại hỏi Tề Tiểu Hoan, nàng cũng nói không rảnh, tôi xem hai người kia khẳng định là lại cùng nhau đi.”

Tay Tần Duyệt cầm đũa nắm thật chặt, nói:

“Chắc không đâu, hôm nay Tôn lão sư vẫn luôn ở trong ký túc xá, tôi còn đi tìm hắn.”

Mạnh Triết Vũ ha ha cười: “Chính là hai người cùng nhau ở trong ký túc xá, này mới có ý tứ a!”

“Phải không.”

Tần Duyệt nhớ lại lần trước Tôn Xán Tình nói hắn cùng Mạnh Triết Vũ và Tề Tiểu Hoan cùng đi ăn khuya, kết quả từ Mạnh Triết Vũ nghe được cách nói khác, ngày đó có phải hay không chỉ có Tôn Xán Tình và Tề Tiểu Hoan hai người ở bên nhau?

Tôn Xán Tình trăm phương nghìn kế ngăn cản mình vào cửa, là vì trong phòng còn có một người khác sao? Còn có hắn mỗi tối lại đây khi đột nhiên sai nước hoa, chẳng lẽ là vì che dấu hương vị khác?

Tần Duyệt cảm thấy không nên hoài nghi Tôn Xán Tình, nhưng nghe Mạnh Triết Vũ nói xong, dấu vết khác thường gần đây làm y thật sự nhện không được đa tâm. Y đã sắp ba mươi, mà Tôn Xán Tình tuổi vẫn còn trẻ, cùng y bất quá chỉ vừa mới bắt đầu. Nếu hắn chán ghét loại quan hệ hiện tại này, hoàn toàn có lựa chọn khác.

Hơn nữa Tôn Xán Tình vốn dĩ không phải trời sinh đồng tính luyến ái, Tần Duyệt nhớ rõ hắn trước kia đã nói với mình, trước lúc hắn thích y, cũng từng không nghiêm túc kết giao qua một hai cô bạn gái.

Tần Duyệt đến nay chưa bao giờ hoài nghi tình cảm Tôn Xán Tình đối với y, nhưng hiện tại trong lòng y lại xuất hiện một tia khủng hoảng lạnh lẽo. Vừa lúc bắt đầu y hoàn toàn tín nhiệm hắn, có phải hay không có chút quá tự tin?

Tôn Xán Tình chẳng lẽ thật sự cùng Tề Tiểu Hoan có quan hệ không giống bình thường nếu như vậy, xác thật là một bí mật duy độc không thể để Tần Duyệt biết.

Tôn Xán Tình biết mình ban ngày khi chọc Tần Duyệt không cao hứng, thế là nghĩ buổi tối chờ y tâm bình khí hoà lại đến hảo hảo xin lỗi. Tối nay khi hắn tới tìm Tần Duyệt, rõ ràng cảm giác được áp suất thấp chung quanh hắn.

Tần Duyệt mở cửa cho hắn, một câu chưa nói liền xoay người vào phòng, Tôn Xán Tình tiến muốn ôm y, bị y né tránh, Tôn Xán Tình tươi cười nói:

“Lão sư còn giận tôi? Hôm qua là tôi nói sai, em là lão sư, vậy đánh tôi giáo huấn một chút đi, thuận tiện cũng bớt giận.”

Tần Duyệt nghe hắn nói như thế, nhất thời lại có chút mềm lòng, ngữ khí cũng ôn hòa, “Cho tới bây giờ tôi không dùng cách xử phạt thân xác học sinh.”

Tôn Xán Tình bắt lấy tay y đánh mặt mình một chút, nói: “Không có việc gì, tôi thích lão sư dùng cách xử phạt thân xác tôi.”

Thuận thế kéo y vào lồng ngực, ở kê mông chọc một chút, “Đặc biệt là dùng nơi này dùng xử phạt thân xác tôi.”

Tần Duyệt bị hắn chọc đến mềm nhũn, dựa vào ngực Tôn Xán Tình, nhưng y không quên sự tình phát sinh hôm nay, nói:

“Cậu cũng đừng luôn lời ngon tiếng ngọt, chỉ cần không có chuyện gạt tôi thì tốt rồi.”

Tôn Xán Tình thanh minh, “Tôi thật không tính toán gạt lão sư chuyện gì.”

Hắn ở trên lỗ tai Tần Duyệt hôn một cái, “Chẳng qua nghĩ tới thời điểm thích hợp sẽ cho em biết.”

Tần Duyệt trong lòng đã có ngờ vực, nghe xong lời này không khỏi suy nghĩ một hướng. Thời điểm thích hợp là lúc nào? Chẳng lẽ phải chờ tới khi hắn cùng người khác đã xác định tình cảm, mới tính toán cho y biết để vô pháp thay đổi kết quả sao?

Tần Duyệt không hy vọng giữa bọn họ có hoài nghi cùng ngăn cách, nói đùa hỏi:

“Cậu như thế sợ tôi tiến vào phòng, bên trong còn giấu người khác đi?”

“Như thế nào sẽ.” Tôn Xán Tình lập tức phủ nhận, “Tôi mới không nghĩ để cho người khác nhìn thấy”

“Nhìn thấy cái gì?” Tần Duyệt truy hỏi hắn.

“Khụ, không có gì.”

Tôn Xán Tình ánh mắt né tránh muốn nói sang chuyện khác, “Lão sư, chúng ta ngủ sớm chút đi, ngày mai là thứ hai.”

Tần Duyệt thấy hần che che giấu giấu, rốt cuộc nhịn không được:

“Hôm nay lúc tôi ở căn tin gặp Mạnh lão sư, hần nói cậu hôm nay cùng Tề lão sư ở bên nhau đâu.”

“Nào a, hôm nay không phải tôi vẫn luôn ở trong ký túc xá sao.”

“Tôi cũng nói với hần như thế, nhưng hần lại nói, chính là hai người cùng nhau ở trong ký túc xá, lúc này mới có ý tứ.”

Tôn Xán Tình nghe được buồn cười, “Lung tung rối loạn cái gì, đừng nghe hần nói bừa.”

Nhưng Tần Duyệt không cười, tiếp tục:

“Có một buổi tối cậu nói cậu cùng Tề lão sư và Mạnh lão sư cùng đi ăn khuya, nhưng sau đó Mạnh lão sư nói cho tôi, ngày đó hần cả đêm cửa cũng chưa ra, hơn nữa hần cũng không vui làm bóng đèn cho hai người.”

Tôn Xán Tình lúc này nghe ra điểm ý tại ngôn ngoại, tươi cười cũng cương ở trên mặt, hỏi:

“Lão sư, em hoài nghi tôi?”

Hần kinh ngạc, nhưng càng ủy khuất, như trung khuyển bị chủ nhân nghi kỵ:

“Lòng tôi trừ bỏ em ai cũng không được, tôi nghĩ em biết, nhưng em còn hoài nghi tôi cùng người khác?”

Tôn Xán Tình dùng biểu tình như vậy nói ra, làm Tần Duyệt nhịn không được đau lòng:

“Tôi không muốn hoài nghi cậu, nhưng cậu không cảm thấy gần đây cậu có điểm khác thường sao, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, có thể nói cho tôi hay không?”

Tôn Xán Tình cúi đầu, cắn môi, nói: “Tôi chỉ là muốn cho em một kinh hi.”

“Kinh hi?” Đáp án này Tần Duyệt rất ngoài ý muốn.

“Vốn dĩ phỏng chừng ngày mốt là được, nhưng nếu lão sư thật sự muốn biết ngày mai đi, ngày mai buổi tối em tới ký túc xá của tôi, tôi nhất định đem tất cả đều chuẩn bị tốt.” Nói xong người liền đi ra cửa, một bộ vội vội vàng vàng.

“Ai, Xán Tình ”

Tần Duyệt định gọi hần, lại thấy Tôn Xán Tình đi nhanh, chỉ còn âm thanh đóng cửa.

17. Chương 17: (h)

Thứ hai Tần Duyệt nhìn thấy Tôn Xán Tình phát hiện dưới mắt hần mang theo quảng thâm nhân nhạ, hiển nhiên tối qua không nghỉ ngơi tốt, nhưng cả người hần thoạt nhìn tinh thần lại rất đủ, mặt mang ý cười, có hưng phấn, một bộ thập phần vui vẻ.

Giữa trưa hần nói với Tần Duyệt: “Lão sư, đêm nay nhớ rõ tới ký túc xá tôi a. Tôi có thứ tốt cho em xem.”

Lời này làm Tần Duyệt bình tĩnh hơn nửa ngày lại không an tâm lên. Tôn Xán Tình khác thường một thời gian gọi là kinh hi, đêm nay liền thể hiện ra trước mắt mình sao?

Tần Duyệt vừa tò mò vừa chờ mong, còn mang theo chút hưng phấn. Mỗi phút một giây đếm thời gian, chờ đợi đêm đến.

Đương nhiên Tần Duyệt không quên tối qua Tôn Xán Tình ở trước mặt y lộ ra ánh mắt ủy khuất. Dụng tâm chuẩn bị kinh hi ngược lại bị ái nhân hoài nghi, dù là ai đều sẽ cảm thấy tổn thương.

Mỗi lần Tần Duyệt nhớ tới biểu tình Tôn Xán Tình liền áy náy, bồi thường cùng đáp trả, chính mình có phải hay không cũng nên chuẩn bị cho Tôn Xán Tình một chút kinh phí?

Nhưng hiện tại đột nhiên ý nghĩ này, Tần Duyệt cũng không biết nên làm thế nào. Tốt nhất đương nhiên là có thể đưa lễ vật gài đúng chỗ ngứa. Giấy hay dụng cụ vẽ tranh linh tinh, nhưng mấy thứ này hiện tại đi mua khẳng định không còn kịp, như vậy y còn có thể vì Tôn Xán Tình chuẩn bị cái gì đây?

Tần Duyệt ngồi ở đầu giường tự hỏi một hồi, ánh mắt bất tri bất giác dừng trên tủ đầu giường. Y nhìn gần kéo chưa đóng chặt, bỗng nhiên có chủ ý, sau đó lại vì chủ ý này mà mặt nóng lên, yên lặng từ trong gần kéo nhặt ra mấy thứ đồ vật.

Tới tối, Tần Duyệt gian nan đến ký túc xá Tôn Xán Tình, nhẹ nhàng gõ cửa phòng hắn. Cửa lập tức mở ra, phảng phất như người bên trong cũng đã đợi lâu. Tôn Xán Tình mỉm cười che ở cửa, vươn tay che mắt Tần Duyệt lại, “Lão sư, cùng tôi vào đi.”

Tần Duyệt bị Tôn Xán Tình đẩy mạnh về phía trước vài bước, bốn phía tràn ngập hương vị lần đầu tiên y muốn tiến vào. Lúc hai người dừng lại, Tôn Xán Tình buông tay ra, Tần Duyệt mới chậm rãi mở to mắt, lập tức lại bị chấn động mở to hai mắt.

Trước mắt y là một bức họa, rất lớn, lớn gần bằng một mặt tường. Chính giữa bức tranh là một thanh niên tuấn tú, khí chất trong sáng, khỏe miệng mỉm cười, làm người nhớ tới hương đêm mùa hạ tươi mát, hoặc là bích thủy (đại ý là long lanh, xinh đẹp) ngày thu. Đôi mắt mang theo ôn nhu nhấn chìm lòng người, như có thể bao dung hết thảy, an ủi hết thảy, lại chứa đầy nhân tâm ấm áp.

Người trong họa nửa nghiêng thân, quay đầu, vươn một bàn tay về đối diện, như đang gọi ai, lại có lẽ là đang dẫn đường ai.

Có lẽ họa sĩ đối người trong tranh cực kỳ quen thuộc, mới có thể vẽ sinh động như thật, hoàn mỹ tinh diệu chỉ dựa vào trí với vẽ tranh sơn dầu. Mỗi một đường nét, mỗi một tia màu, nhất định cũng đều mang theo tình cảm của họa sĩ, mới có thể làm người trong tranh cùng người thật đối diện, cũng không khác chút nào.

Ở góc phải bên dưới bức tranh, Tần Duyệt phát hiện một hàng chữ nhỏ, rất quen thuộc, rồi lại cùng trong trí nhớ có điều bất đồng. Tặng cho tiểu lão sư anh yêu nhất.

Tôn Xán Tình từ phía sau ôm lấy Tần Duyệt, nhẹ giọng hỏi y: “Lão sư, thích sao?”

Tần Duyệt như thế nào sẽ không thích? Thậm chí không chỉ là thích, y nuốt hầu kết, hốc mắt ướt át thể hiện lên, kia tuyệt không chỉ là thích.

Tần Duyệt dùng sức gật đầu, “Àn, ần..... Quá xinh đẹp.....”

Tôn Xán Tình hôn môi mặt cùng tai y, nói:

“Mười bốn không phải sinh nhật em sao, nên anh chuyên tâm vẽ bức họa cho em, tổng cộng trước sau hơn nửa tháng đâu, bắt đầu tô màu, mỗi ngày trên người anh đều là mùi thuốc màu, vì không để em phát hiện, đành phải xịt nước hoa che giấu.”

Tần Duyệt nước mắt thiếu chút nữa rơi xuống, nhưng lúc này lại nhin không được có chút buồn cười. Nguyên lai ăn khuya cái gì, đánh bài, xịt nước hoa, trong phòng quá loạn, tất cả đều là Tôn Xán Tình vì giữ kín họa này, thật là lấy cớ, nhưng này tình ý phía sau, lại chân thành tha thiết.

Tần Duyệt xoay người lại, bàn tay xoa khuôn mặt Tôn Xán Tình, ôn nhu hai mắt nhìn hắn, nói: “Xán Tình, anh là niềm kiêu ngạo của em, vẫn luôn.”

Tôn Xán Tình bị bầu không khí hạnh phúc này đã động, theo thói quen như hải tử được cưng chiều kéo dài âm thanh:

“Lão sư ”

Một tiếng lão sư kêu xong, Tôn Xán Tình bị Tần Duyệt hôn lên môi. Đầu lưỡi cùng môi răng hai người thâm nhập giao triển, thân thể cũng gắt gao ôm nhau. Tôn Xán Tình cảm giác được trước ngực Tần Duyệt có đồ vật cộm lên. Kết thúc nụ hôn, hắn nhìn ngực Tần Duyệt hỏi:

“Lão sư, nơi này là cái gì?”

Mặt Tần Duyệt nhất thời đỏ lên, thấp giọng nói: “Là..... Là em cho anh kinh hỉ.”

Tôn Xán Tình rất hứng thú mở to hai mắt, “Nguyên lai anh cũng có kinh hỉ?”

Tần Duyệt cởi áo khoác ra đặt lên ghế bên cạnh, bắt lấy tay Tôn Xán Tình sờ lên cúc áo sơ mi mình, vì e lệ cúi đầu:

“Anh cởi ra nhìn xem.”

Tôn Xán Tình mơ hồ đoán được một chút, mang theo tâm tình hỷ đi lễ vật giải khai từng cúc áo Tần Duyệt. Khi ngực y trần trụi, Tôn Xán Tình nháy mắt ngừng lại hô hấp. Chỉ thấy trái phải hai bên đầu vú Tần Duyệt kẹp một nhũ kẹp màu đen, hai điểm đỏ thẫm bị kẹp lấy, mang theo mỹ cảm dụ hoặc bị làm nhục, ở trên ngực trắng nõn phá lệ bắt mắt.

Phía dưới mỗi nhũ kẹp mang theo một dây xích kim loại, hai dây kim loại kết thành một cọng dây, kéo dài xuống phía dưới, cuối cùng biến mất ở thắt lưng Tần Duyệt.

Nghe Tôn Xán Tình chợt tăng thêm tiếng hít thở, Tần Duyệt đỏ mặt nói thêm:

“Anh, anh lại cởi.....”

Tôn Xán Tình lập tức cởi dây lưng Tần Duyệt, động tác thô lỗ hơn lúc nãy, kéo quần dài xuống Tần Duyệt, Tôn Xán Tình phát hiện y cứ nhiên không mặc quần lót. Cọng dây kia lại kết hợp một ống kim loại. Ống kim loại vừa vặn tròn lên trên côn thịt.

Vì côn thịt chưa cương cứng, nên còn nói lỏng. Sợi dây tiếp tục kéo dài về phía sau, Tôn Xán Tình nhìn theo một đường sờ soạng ra sau, sờ đến hậu huyệt Tần Duyệt, nơi đó đang cắm một giang tặc.

Tôn Xán Tình cảm giác một nửa máu toàn sắp xông lên đại não, một nửa hướng về phía hạ thân. Tần Duyệt lần thứ hai chủ động mang mấy thứ này tới dụ dỗ mình. Cảnh tượng trước mắt kích thích đến hắn nói cũng không ra. Khi Tôn Xán Tình hưng phấn đến đỏ mặt đều, Tần Duyệt đem một thứ vẫn luôn nắm chặt trong tay đồ vật đưa cho hắn. Tôn Xán Tình tập trung nhìn vào, thế nhưng là khiêu dẫn điều khiển từ xa.

Tôn Xán Tình thở gấp, cổ họng phát khô, hung hăng nhéo mông thịt Tần Duyệt một phen, hỏi:

“Lão sư, chẳng lẽ bên trong em còn.....”

Tần Duyệt nhẹ nhàng gật gật đầu, không sai, lúc này bên trong mông y còn mang một cái khiêu dẫn.

Ôi dụ thụ của tôi

18. Chương 18: (h)

“Lão sư, em thật là!”

Tôn Xán Tình không chút khách khí ấn hạ điều khiển, chính khiêu dẫn tới mức cao nhất. Hậu huyệt đột nhiên bị kịch liệt chấn động làm Tần Duyệt phát ra tiếng rên, hai chân run rẩy.

Tôn Xán Tình nhéo nhũ kẹp, kéo Tần Duyệt tới mép giường. Bên trong Tần Duyệt không chỉ có khiêu dẫn cuồng loạn nhảy lên, còn cắm giang tặc, mỗi bước đi sau huyệt có cảm giác đảo lộn, làm chân y mềm nhũn. Nhưng một khi bước chậm lại, đầu vú liền bị lôi kéo đến vừa đau nhức vừa tê dại.

Khó khăn đuổi kịp bước chân Tôn Xán Tình, vách trong mẫn cảm lại bị tàn nhẫn ma sát. Đường đi ngắn cũng đi vô cùng gian nan, chờ tới khi đến mép giường, côn thịt Tần Duyệt đã hoàn toàn trương lên, ống kim loại cũng gắt gao bao lại.

Tần Duyệt tê dại ngã xuống giường, Tôn Xán Tình trong tay cầm một cây cọng dài, đối hắn nói: “Lão sư, nằm hảo, nâng mông lên.”

Tần Duyệt nghe lời bày ra tư thế xấu hổ. Nửa người trên ghé vào giường, eo hạ thấp, duy nhất đem đỉnh kiêu(cong tròn) mông cao cao nâng lên.

Tôn Xán Tình nhìn chằm chằm huyết khẩu y bị giang tắc căng đến không còn nếp uốn, cơ hồ sắp hô hấp không thuận, đặt cọ xuống mông y.

“A!”

Mông thịt Tần Duyệt bị trứu run lên, lập tức để lại một đạo hồng ấn, loại đau đớn này mang đến kích thích xưa nay Tần Duyệt chưa từng có. Y ngẩng đầu rên một tiếng, mông co rút lại nâng lên càng cao. Tôn Xán Tình trứu một cái nữa, hấn cố ý khống chế lực đạo, tuyệt không làm Tần Duyệt bị thương, lại làm y đau đớn nhận được khoái cảm.

Tôn Xán Tình lại đánh vài cái, cục huyết Tần Duyệt đón nhận chấn động cùng ma sát liên tiếp, mông thịt nóng rất đau đớn làm y nhịn không được từng đợt co rút lại hậu huyết. Kết quả hàm chứa khiêu dẫn cùng giang tắc chặt hơn.

Khoái cảm mãnh liệt như thủy triều bao phủ y hoàn toàn. Bị chính học sinh mình đánh mông kích thích tinh thần Tần Duyệt, làm y xấu hổ dục vọng lại càng cao.

Thân thể Tần Duyệt cuối cùng không chịu nổi, không duy trì được tư thế đó, cả người nằm vật ra giường. Tôn Xán Tình cũng không ngừng đánh, Tần Duyệt vì khoái cảm mà không ngừng vận vẹo thân thể.

Nhũ kẹp cùng ga giường ma sát đem đầu vú cọ xát ác liệt hơn. Tần Duyệt vừa đau vừa sướng khoái muốn ngừng mà không được.

Dương vật cương cứng khi cọ xát như bị người cầm luân động. Khoái cảm trong huyết càng không cần phải nói. Tần Duyệt hưng phấn đến cực điểm, chân lúc mở lớn, như chờ đợi đồ vật hung mãnh cắm vào. Lúc lại kẹp chặt, eo mông vận vẹo như cuộn sóng, đã hoàn toàn đắm chìm trong tình dục.

Cảm giác muốn bắn tinh càng ngày càng cường liệt, y nhịn không được bắt tay duỗi đến phía trước muốn cởi bỏ ống kim loại bao lại phân thân. Tôn Xán Tình ngăn trở y, bắt hai tay y cố định lên đỉnh đầu. Tần Duyệt liều mạng lắc đầu đầu, trong âm thanh đã mang nức nở.

“Muốn bắn..... Làm em bắn.....”

Tôn Xán Tình dọc theo cổ y một đường liếm hôn đến lỗ tai, ở bên tai y nói:

“Lão sư, nếu là cho anh kinh hỉ, anh còn chưa bắn, em như thế nào có thể bắn trước?”

Tần Duyệt khó nhịn khẩn cầu: “Vậy anh..... Nhanh lên.....”

Tôn Xán Tình giả vờ không hiểu, lửa cháy đỏ thêm dầu dùng đầu gối cọ lộng dẫn dẫn(trứng~) cùng giang tắc ở huyết khẩu y:

“Nhanh lên cái gì? Lão sư không nói rõ ràng, anh hiểu a.”

Tần Duyệt bị tra tấn mất hết lý trí, lớn tiếng kêu lên: “Làm em nhanh lên! Dùng dương vật anh hung hăng đâm em, bắn bên trong em.....”

Tôn Xán Tình nghe vậy hai mắt đỏ lên, ném cọ trên tay, rút ra giang tắc trong hậu huyết Tần Duyệt, cũng lấy khiêu dẫn ra, nâng phân thân cắm vào huyết động ướt đầm.

Mặt sau bị đồ vật thô nóng lấp đầy, Tần Duyệt như điện giật cả người run lên một trận. Tôn Xán Tình lật mình y qua, đè hai đùi y lên trước ngực, hạ thân hấn tàn nhấn đảo quanh. Nơi giao hợp vang lên âm thanh bạch bạch. Tần Duyệt sớm bị đồ chơi đùa bốn tới tới cao trào, lúc này bị hấn thao đến đầu vầng mắt hoa, dâm kêu liên tục, nước mắt cùng nước bọt chảy đầy mặt. Khuôn mặt là biểu tình vui sướng phóng đảng, mày nhăn chặt mang theo thống khổ vô pháp phóng thích.

Hiện tại Tần Duyệt như một quả vải chín hoàn toàn, no đủ mê người, tươi mới nhiều nước. Tôn Xán Tình xoa tròn bóp dẹp, làm càn khi dễ. Tôn Xán Tình nhìn mà động tình không thôi, cúi xuống ở bên tai y cảm thán:

“Lão sư thật xinh đẹp, hảo muốn ăn em.....”

Hắn nghe Tần Duyệt rên rỉ cao, hạ thân gia tăng tiến công, lại đâm vào rút ra mấy chục lần. Hắn cởi bỏ ống kim loại bao côn thịt Tần Duyệt, thở gấp:

“Lão sư, chúng ta cùng nhau.....”

Tinh dịch Tần Duyệt nghẹn đã lâu lập tức phun trào, bắn trên bụng nhỏ. Khoái cảm bắn tinh quá mức mãnh liệt, làm y kích thích đến hôn mê bất tỉnh. Tôn Xán Tình thấy y nhắm mắt lại, nhẹ giọng kêu y một chút:

“Lão sư?”

Phát hiện không được đáp lại, hắn ở trên người Tần Duyệt thỏa mãn cày cấy chốc lát, mới chậm rãi rút dương vật mềm xuống của mình.

Chỉ thấy hai chân Tần Duyệt lúc này vẫn mở lớn, lông mao ướt át, lộ ra nửa bên mông thịt bị đánh đỏ bừng. Tiểu huyết bị thao đến khép lại không được tràn bạch tinh ra bên ngoài chảy, hình ảnh này thật sự quá hương diễm, quá đậm đặc.

Tôn Xán Tình nhìn mà trong lòng nóng lên, nhịn không được từ đầu giường lấy di động ra, chụp một màn này.

Tôn Xán Tình nhẹ nhàng nằm xuống bên người Tần Duyệt, ôm thân thể y, chôn mặt mình trên cổ y. Đến bây giờ hắn vẫn thực mê luyện hương vị trên người Tần Duyệt, ngửi một ngum thật sâu, lẩm bẩm:

“Lão sư, anh rất yêu em” Hắn dùng mặt cọ cọ cổ Tần Duyệt, “Yêu em nhất.”

Đáng tiếc lúc này Tần Duyệt không nghe hắn nói, nhưng may mắn là, mấy năm nay, lời nói như thế y đã nghe qua rất nhiều lần.

Hôm sau khi đi học, bọn học sinh đều phát hiện tâm tình Tần lão sư bọn họ tựa hồ phá lệ tốt, rõ ràng vẫn là gương mặt thanh tú kia, vẫn ôn hòa tươi cười, lại mang theo một cỗ ý xuân dạt dào không rõ.

Khi Tần Duyệt giảng bài di động trong túi chấn động một chút, có tin nhắn đến, y không để ý tới, trở lại trong văn phòng mới nhớ tới lấy ra xem.

Y rót nước, đứng bên bàn làm việc nhàn nhã uống. Tối qua mộng y bị đánh đến sưng đỏ bất kham, vì thế không dám ngồi xuống. Y mở màn hình di động, phát hiện tin nhắn là Tôn Xán Tình gửi.

Có giáo huấn lần trước, Tần Duyệt cảnh giác nhìn quanh bốn phía mới cẩn thận đọc. Quả nhiên, bên trong lại là một hình ảnh hương diễm, đúng là hình ảnh đậm đặc tối qua y bị thao ngắt xi.

Liên biết gia hỏa kia sẽ không gửi thứ tốt gì. Tần Duyệt xấu hổ giận dữ khóa lại di động, nghe một trận tiếng bước chân ngừng ở cửa, Tần Duyệt quay đầu, nhìn Tôn Xán Tình vẻ mặt tươi cười đứng nơi đó.

“Lão sư nhìn anh vừa rồi gửi ảnh chụp tới sao?”

Tần Duyệt vốn đang đầy bụng cảm giận, lúc này như lại dịu xuống. Tôn Xán Tình cũng biết có thể ỷ vào dung túng vô hạn này, nên tươi cười thêm vài phần làm càn cùng đắc ý.

Tần Duyệt biểu tình từ xấu hổ và giận dữ đến oán hận, lại từ oán hận đến bất đắc dĩ, cuối cùng thể nhưng lộ ra tươi cười.

Hai người một đứng bên trong, một đứng bên ngoài, khoảng cách ngắn ngủn, mang ý cười mà nhìn đối phương.

19. Chương 19: Phiên Ngoại: Tiểu Biệt (hoàn)

“Không được.” Tần Duyệt dứt khoát phủ quyết đề nghị của Tôn Xán Tình.

“Cuối tuần trở về trễ một chút không mất bao nhiêu thời gian.”

Tôn Xán Tình ngữ khí có chút nóng nảy, “Anh đã hai tuần chưa thấy em, em không tới gặp anh, lại không cho anh trở về nhìn em, em không nhớ anh sao?”

Nói nói còn lộ ra vài phần ủy khuất.

Tần Duyệt có thể tưởng tượng ra biểu tình Tôn Xán Tình nói lời này là cái dạng gì, y vừa đau lòng vừa thấy đáng yêu, nói:

“Anh cuối tuần phải thi, hiện tại nên dành thời gian ôn tập, chờ nghỉ rồi chúng ta có rất nhiều thời gian bên nhau, hà tất vội vàng hiện tại trở về đâu.”

Tôn Xán Tình không cho là đúng, “Sách anh đều học xong, mấy môn thi kia khẳng định sẽ không có vấn đề, em để anh trở về đi, lão sư ”

Từ trước đến nay Tôn Xán Tình lần nào cũng dùng chiêu làm nũng, nhưng lúc này lại không hiệu quả. Tần Duyệt ở việc học luôn phá lệ cố chấp, y khuyên nhủ:

“Mục tiêu của anh không thể chỉ đạt tiêu chuẩn mà thôi, đã có thời gian cùng nỗ lực, tranh thủ thành tích, trong đầu chỉ nghĩ yêu đương như thế nào được đâu.”

Tôn Xán Tình vừa nghe lời này liền không cao hứng, cảm thấy chính mình lòng đầy nhớ nhung nhưng không chỉ không được đáp lại, ngược lại còn bị ghét bỏ, nói:

“Đúng vậy, trong đầu anh chỉ nghĩ yêu đương, trong đầu đều là em, cả ngày nghĩ như thế nào gặp em. Lúc nà mới có thể nhìn thấy em. Cảm giác này khẳng định em không hiểu, dù sao đối với em mà nói, anh còn không quan trọng đâu!”

Tần Duyệt muốn sửa ý nghĩ hẩn cực đoan, “Không phải như thế, em chỉ hy vọng anh trừ bỏ yêu đương cũng có thể làm chuyện khác, học tập, vẽ tranh, kết bạn. Nay đó cũng đều rất quan trọng, hiện tại vừa vặn là cuối kỳ, anh trước đem tâm tư đặt ôn tập thi cử, anh trì hoãn về một chút, em sẽ vẫn luôn chờ anh.”

Tôn Xán Tình chỉ cảm thấy vừa ủy khuất vừa bức tức, căn bản nghe y nói không được, “Được, không quay về liền không quay về, dù sao em cũng không muốn nhìn thấy anh!”

Nói xong trực tiếp cúp điện thoại, oán hận ném điện thoại trên giường.

Tần Duyệt nghe tiếng “Tút tut” trong điện thoại, thở dài, đứa nhỏ này không chỉ ấu trĩ, tính tình còn rất lớn, lúc này lại cùng hẩn nháo, người khác đều nói yêu xa không dễ dàng, cùng một tiểu bạn trai yêu xa, lại càng không dễ dàng.

Tôn Xán Tình sau khi bình tĩnh lại, ý thức chuyện này là mình không đúng, rõ ràng tâm ý Tần Duyệt đều là vì mình suy nghĩ, nhưng mình không chỉ không cảm kích, còn nói như vậy với y.

Tôn Xán Tình càng nghĩ càng cảm thấy hổ thẹn, tối nay, hẩn gọi cho Tần Duyệt lần nữa, ngữ khí ngoan ngoãn lại có chút đáng thương hề hề:

“Lão sư, thực xin lỗi, hôm nay anh sai rồi, anh không nên nói như vậy, cũng không nên cúp điện thoại.”

Tần Duyệt ở đầu bên kia điện thoại cười lên, cảm thấy lòng mềm nhũn, còn thực ảm áp, nói:

“Biết sai có thể sửa liền hảo, lần sau không thể còn như vậy.”

“Không có lần sau.”

Tôn Xán Tình cách điện thoại đều biết Tần Duyệt ôn nhu, hẩn lại hỏi, “Lão sư, kia kỳ thật em cũng rất muốn anh đi?”

“Đương nhiên.” Tần Duyệt cười, “Em cũng giống anh, luôn nghĩ khi nào mới có thể nhìn thấy anh.”

Tôn Xán Tình cuối cùng nghe được đáp án mình muốn, trong lòng từng đợt phát ngọt.

“Kia chờ anh một tuần, thi xong anh lập tức trở về.”

Tần Duyệt đáp: “Hảo, em chờ anh.”

Một tuần sau, Tôn Xán Tình mang theo hành lý về, hôm đó Tần Duyệt đặc biệt đi nhà ga đón hân, giúp hân đem đồ vật cầm về nhà.

Tần Duyệt cũng không phải lần đầu tiên đến nhà Tôn Xán Tình. Tôn Xán Tình thường cùng ba hân nói về Tần Duyệt, nhiều lần còn mời y đến nhà ăn cơm. Tôn ba ba biết Tần Duyệt từng giúp con mình, Tôn Xán Tình có thể thi đậu Y đại, Tần Duyệt là công thần lớn nhất, vì vậy đối vị lão sư trẻ tuổi này cũng rất cảm kích và kính trọng.

Hai ngày này Tôn ba ba vừa bận đi công tác, trong nhà không có một bóng người, Tôn Xán Tình buông đồ vật gấp gáp ôm lấy Tần Duyệt muốn hôn. Vừa hôn vừa cởi quần áo, cách biệt vài tuần, Tần Duyệt lúc này cũng khó nhịn, nhưng hai người mới vừa ở dưới trời hè nóng bức mang hành lý dọn nhà, đều ra một thân mồ hôi, cảm giác dính nhớp làm người không thoải mái.

Một hôn kết thúc, Tần Duyệt thở dốc: “Trước tắm đi, tắm xong lại làm.”

Tôn Xán Tình một tay kéo y vào trong phòng tắm, mở nước ấm trực tiếp xối lên người. Hai người đứng dưới vòi hoa sen găt gao ôm nhau hôn môi.

Tôn Xán Tình dùng phân thân sưng to cọ sát Tần Duyệt, hai tay mạnh mẽ vuốt ve hông y. Hai người một bên vuốt ve cho nhau một bên vì đối phương rửa sạch thân thể. Trên người càng tắm càng khô nóng, trên tay càng sờ càng nổi lửa, cuối cùng chỉ qua loa tắm một cái, vội vàng lau khô thân thể ra khỏi phòng tắm.

Vào phòng, Tôn Xán Tình ngược lại có tâm tư cùng Tần Duyệt chậm rãi chơi đùa. Hân đưa tay sờ hậu huyệt Tần Duyệt, không cảm vào, chỉ ấn lộng nhẹ nhàng, làm Tần Duyệt tâm ngứa không thôi, huyệt khẩu miễn cưỡng co rút lại.

“Hôm nay lão sư tự mình cảm được không?”

Tần Duyệt nghe thấy mặt đỏ lên: “Tự mình cảm..... như thế nào?”

Tôn Xán Tình cầm một ngón tay y đưa tới huyệt khẩu, dẫn y hướng bên trong cảm.

“Dùng ngón tay khuếch trương nơi này, em bị anh lộng nhiều lần như vậy, tự mình hân là cũng học được đi?”

Làm tình cùng Tôn Xán Tình bao nhiêu lần chính Tần Duyệt cũng không đếm được, nhưng tự khuếch trương thật đúng là làm lần nào. Y tuy biết phương pháp, nhưng tự mình cảm vẫn cảm thấy thẹn thùng.

Tôn Xán Tình thấy y không nói lời nào, liền liếm ngón tay y, mắt nhìn y găt gao, làm nũng:

“Chúng ta không gấp lâu như vậy, em liền làm cho anh xem đi, được không sao, lão sư ”

Tần Duyệt vốn dĩ đã dao động, lúc này bị hân đánh bại hoàn toàn. Y đem ngón tay bị Tôn Xán Tình liếm ướt đưa tới huyệt khẩu, cho ngón tay đi vào. Thói quen bị cảm làm tiểu huyệt lập tức nhiệt tình bao bọc lấy, găt gao ngậm lấy ngón tay vui sướng mút vào. Tần Duyệt dùng lực một chút, nguyên ngón tay đều cảm đi vào.

Tôn Xán Tình nuốt hầu kết, mở hai đùi y ra một ít, găt gao nhìn chăm chăm giữa hai chân y, nói: “Lão sư, tiếp tục.”

Tần Duyệt xấu hổ nhắm hai mắt lại, nhưng dù như vậy cũng biết ánh mắt Tôn Xán Tình chuyên chú mà tình sắc nhìn về nơi nào. Y chậm rãi động ngón tay, một nông một sâu ở hậu huyệt đâm vào rút ra. Huyệt thịt rất nhanh có cảm giác, Tần Duyệt nhăn mày lại, miệng phát ra tiếng rên mỏng manh, trên mặt là biểu tình hưởng thụ.

“Lão sư, lại thêm một ngón tay.”

Tần Duyệt nghe lời lại cảm một ngón tay vào, động tác cũng càng thêm kịch liệt, khuếch trương trở nên càng ngày càng giống tự an ủi. Ykhẽ nhíu mày, thoải mái rên rỉ.

Tôn Xán Tình cả người nóng lên, hạ thân lập tức bành trướng, hân đem phân thân đưa tới miệng Tần Duyệt, đỉnh bố dịch nhảy dính ướt. Tôn Xán Tình dụ dỗ:

“Lão sư giúp anh liếm được không?”

Tần Duyệt tự cảm đến muốn ngừng mà không ngừng được, lúc này ngửi được cổ nam tính dưới hạ thân Tôn Xán Tình, đồ vật ngày thường dùng để thỏa mãn chính mình ở bên miệng. Y một ngụm ngậm lấy quy đầu, mê muội mót vào, tốc độ ngón tay đâm chọc càng thêm nhanh, đằng trước cũng đã cao cao nhếch lên.

Tôn Xán Tình đỡ gáy Tần Duyệt thẳng tiến vào miệng y, còn thịt thô dài trướng đại vài phần, hần dần dần không thể thỏa mãn bằng khẩu giao, rút ra khỏi miệng Tần Duyệt, ngồi dựa vào đầu giường, “Hảo, lão sư ngồi lên đây đi.”

Thân thể Tần Duyệt cũng cơ khát không thôi, khát vọng thứ lớn hơn thô hơn tới thỏa mãn chính mình. Y vịn vai Tôn Xán Tình khóa ngồi trên người hần, một bên mở ra hậu huyết, một bên đỡ dương vật Tôn Xán Tình nhắm ngay huyết khẩu, từng chút từng chút ngồi xuống.

Tôn Xán Tình cuối cùng được tiến vào trong thân thương nhớ ngày đêm, mặt sau Tần Duyệt truyền đến cảm giác căng trướng quen thuộc. Hai người thỏa mãn ôm nhau hôn sâu một trận, Tôn Xán Tình vuốt eo Tần Duyệt:

“Nếu hôm nay là lão sư chính mình cảm, vậy em tới động.”

Đã tới lúc này, Tần Duyệt từ lâu không còn xấu hổ. Đầu tiên y động eo, làm căn lửa nóng dọc theo vách nghiêng nát, lát sau liền không chịu nổi bắt đầu dùng hậu huyết trên dưới nuốt ăn. Động tác Tần Duyệt không nhanh không chậm, lúc hai người dần dần tiến vào trạng thái, Tôn Xán Tình lại nói: “Anh muốn ăn đầu vú lão sư.”

Tần Duyệt bị lời này làm mặt đỏ lên, nghĩ thầm hôm nay nếu mình đã phóng đảng như thế, liền dứt khoát thỏa mãn tất cả cầu đều của Tôn Xán Tình. Thế là y ôm lấy đầu Tôn Xán Tình, ưỡn ngực, đưa đầu vú tới miệng hần. Tôn Xán Tình lập tức ngậm lấy dùng sức mót vào, như muốn từ bên trong hút ra nước. Hàm lộng chốc lát, Tôn Xán Tình lại nói: “Bên kia cũng muốn.”

Tần Duyệt đưa đầu vú khác vào miệng hần.

Hai đầu Tần Duyệt bị hút sưng đỏ đứng thẳng, thủy quang bóng loáng. Mông lại bị Tôn Xán Tình mạnh mẽ xoa nắn, cả người đều chìm vào khoái cảm, làm y nhìn không được một lần lại một lần động eo, thoải mái hưng hăng va chạm, tốc độ cũng dần dần nhanh hơn.

Y ngẩng đầu lên, nhắm mắt cảm nhận khoái cảm càng ngày càng cường liệt, rên rỉ càng lúc càng cao. Tôn Xán Tình cũng bị y làm thoải mái, nhìn không được bắt đầu dùng lực đỉnh lộng về phía trước. Tần Duyệt bị hần tàn nhẫn đâm, chỉ cảm thấy căn thịt hung ác như muốn thao đến chỗ sâu nhất trong thân thể mình. Lại một lần mãnh cảm, eo Tần Duyệt tê dại, chỉ có hậu huyết truyền đến sáng khoái.

Tần Duyệt rốt cuộc thẳng eo không nổi, xụi lơ vào ngực Tôn Xán Tình. Hai người ngực bụng cọ xát, còn thịt Tần Duyệt giữa ma sát càng thêm cứng rắn.

Tôn Xán Tình ôm chặt y, thở gấp: “Lão sư, Tần Duyệt..... Trong thời gian này anh rất nhớ em..... Muốn làm em như vậy.....”

Tần Duyệt cũng ôm lấy hần, “Em cũng..... nhớ anh..... Ngộ.....”

Tần Duyệt bị Tôn Xán Tình ngăn chặn môi lưỡi, hai người vong tình hôn sâu cùng đạt tới cao trào. Hai người đã lâu không gặp, thân thể đều tích lũy không ít, giằng co bắn tinh một hồi, huyết Tần Duyệt bị rút đầy tinh dịch đặc nóng, giữa bụng hai cũng toàn là một mảnh bạch trọc.

Làm xong, hai người ôm nhau hưởng thụ không khí sau hoan ái. Tần Duyệt đột nhiên phát hiện, lúc trước nằm bên nhau Tôn Xán Tình luôn thích dựa vào ngực mình, không từ lúc nào, tư thế này đã biến thành Tôn Xán Tình đem chính mình ôm vào trong ngực.

Tôn Xán Tình đột nhiên nói: “Đây vẫn là lần đầu tiên cùng lão sư ở nhà làm đâu.”

Tần Duyệt nghĩ nghĩ, xác thật như thế, “Àn, một chút phải thu dọn sạch sẽ, đừng để ba anh phát hiện.”

Tôn Xán Tình lại nói: “Kỳ thật anh càng thích cùng lão sư làm trong ký túc xá, trên giường có hương vị em.”

Tần Duyệt cười hỏi: “Em có hương vị gì?”

Tôn Xán Tình nghĩ nghĩ: “Thực sạch sẽ, lại thoải mái thanh tâm, dù sao anh cũng thích.” Lại oán giận: “Nhưng giường quá nhỏ, hai người ngủ có chút chật. Lão sư, đổi một giường đôi đi, được không?”

Tần Duyệt ở trong lòng ngực hấn cọ cọ, đáp ứng nói: “Ân, vậy đổi đi.”

Còn một phiên ngoại của cp phụ nữa(góp mặt rất ít), nhưng mình không edit vì không thích và không liên quan đến cp chính cũng như cốt truyện bộ này~

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/an-su-thua-hoan>